

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji Ve Kültür Dergisi Sayı: 8 Aralık / 2021

Cenga Azadiyê Misogerîya Serkeftina Kurdistanê ye

İÇİNDEKİLER

Direnen Halk Gerçekliği

Rêber APO

Gerilla Saflarında Zafere Yürüyelim

Baran Mawa

Bu Dönem, Yeni Bir Dönemdir

Murat Karayılan

Asimilasyona direnen Kürt gerçeği

Duran Kalkan

Savaşan Güzelleşir, Güzeleşen Sevilir

Axîn Mahîr Dicle

Katıksız Bir Özgürlük Miltanı Êriş Mordem

Hogîr Amed

Dünyaya, Çocuk Sadeliğiyle Bakıyordu

Heval Îsmâîl

Gençliğin Öz Savunma Bilinci

Sîdar Masîro

Dağlar Herzaman Yoldaştır

Dîren Ronahî

Dgh koordinasyon üyesi Zafer Yılmaz

Zafer Yılmaz

Jiyanên Bi Hez Kirina Kurd û Kurdistanê ve Dagirtî

Sîdar Feraşîn

Mücadelemiz Emegîn Devrimci Mücadelesi içindir

C.Dağlı

Gerilla Kültürel Kimliktir

Andok Özgür

Erbane Kadının Direniş Çığlığıdır

Kurtay Feraşîn

Yiğit Kürt Gençliği

Duran Kalkan

Gerîlayên Qirna 21'ê Efsaneyê Avadikin

Cûdî Bagok

02

06

11

15

19

19

22

24

28

31

33

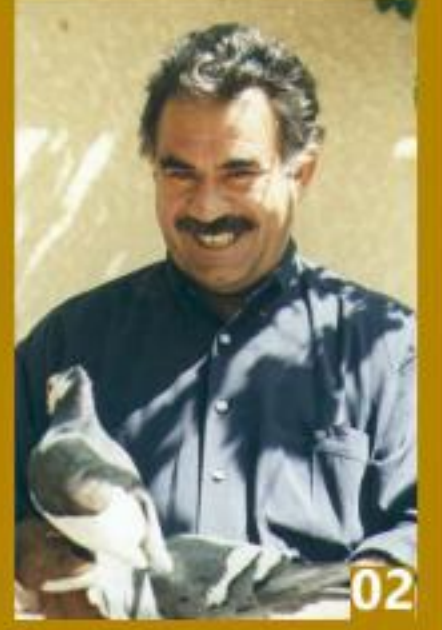
36

38

42

46

52

EDITÖRDEN

Cenga Azadiyê Misogerîya Serkeftina Kurdistanê ye

Rêhevalên Hêja!

Em bi kovara xwe ya Yurtsever Gençlik bi hest û fikrên xwe yê ciwantiyê bi hejmara 8. an a meha Kanunê bi şiyara "Cenga Azadiyê Misogerîya Serkeftina Kurdistanê ye." bi we re ne. Em ber bi dawiya sala 2021 an ve diçin. Sala 2021 an ji her aiyê ve ji bo Tevgera Azadiya Kurdistanê bu saleke lutkeya şer, berxwedan, têkoşîn û destkeftiyên mezin û girîng. Tevgera Azadiya Kurdistanê PKK bi hemleya "Dem Dema Azadiyê ye" bi tevahî dînamîk û qadên xwe yê têkoşînê ve berxwedan, têkoşîn û destkeftiyên mezin bidest xist û derbeyên mezin li faşizma qirkeriya tirk da. Dewleta tirk a faşist û qirker bi destê hêzên hemegonyaya kurewî ji bo temam kirina komploya navdewletî ji hemû aliyan ve ketin dinav seferberîyeke qedandina Gelê Kurd û tasfiye kirina PKKê. Bi tevahiya teknîka herî pêşketî ya serdemê û wek çekên kîmyewî ku asta pêşketina çekên herî dawî ifade dike heya dawiyê bikar anî. Di êrîşên xwe yê liser çiyayên Zap, Avaşîn, Metîna, Garê, Heftanîn û gelek qadên din de bi berxwedan, têkoşîn û şereke bê hempa re rû bi rû ma û şikestineke mezin jiyan kir. Tevahiya konseptê tasfiyeyê ku amade kiribûn bi berxwedan û têkoşîna gerîllayên Azadiya Kurdistanê vala hate derxistin û liser vê rewşa xwe ya heyî bi derbeyên ku ji destê gîlla xwar bû bingeha têkçûyîna faşizmê wî. Ev berxwedan û têkoşîna destanî ya ku di Çiyayên Azad yê Kurdistanê de bi pêşengtiya gerîlla derkete li holê ji tevahî dînamîkên têkoşînê bandorek mezin ava kir. Ev ruhê serkeftina gerîlla di tevahî qadên têkoşînê de ji jo gelê kurd û tevahî gelan di Kurdistanê û derveyê welat de bû ruh, bû hêvî, bû bingeha têkoşîn û serkeftinê. Bê guman di vê sala 2021 an de Ciwanên Kurdistanê ji tevlêbûna gerîlla bigire heya tevahî qadên têkoşînê Ji hemleya "Dem Dema Azadiyê ye" re pêşengtiyeke aktîf kir. Di çerçoveya vê hemleyê bi şiyara "Werin Cenga Azadiyê" ji Bakûrê Kurdistanê heya derveyê welat gelek ciwan û jinên ciwanên Kurd û Ciwanên Enternasyonal kom bi kom tev li refên Gerîlla bûn. Di tevahî qadên ku lê bûn çalakîyên bi bandor ve pêşengtî kirin.

Em îro bi rêya Kovara xwe ya Yurtsever Gençlik hewil didin bibin şopdarên xeta heqîqeta Rêber APO û hêrsa tolhildana şehîdan a ku bûye bûye ruhê têkoşîn û serkeftinê. Bi ruhê Cenga Azadiyê emê li hemberî faşizma qirker û komploya navdewletî bibin zimanê têkoşerî, çalakvanî û serkeftina jin û xortên ciwan. Me bixwînin, heqîqetê binasin.

"Me bi ciwantî destpêkir, emê bi ciwantî serbikevin!"

Silav û Rêzên Şoreşgerî

www.ciwani.tv

KANUN 2021

Direnen Halk Gerçekliği

Rêber APO

Hemen belirtelim ki, dünya halkları için çok geniş bir tecrübe birikimine sahip bulunan ve yaşanan bir gerçeklik olan kendi kaderini belirleme ve kendi kendisinin önderi olma özelliği, halkımızın yoksun bırakıldığı bir olaydır. Kürdistan'da bu olaydan uzak kalmanın ve sürekli bir biçimde ondan şiddetle uzaklaştırılmanın bir gereği yaşanmaktadır. Kürdistan halkı önder taslaklarından olduğu kadar, önderliksizlik derdinden de büyük acı çekmiştir. Hiçbir halk, Kürt halkı kadar işbirlikçi önderlerden çekmemiş, önderliksizlikten gördüğü zararı görmemiştir. Kürdistan üzerinde yaşayan Kürt halkı çeşitli tarihsel, siyasal ve coğrafi nedenlerle köleci toplum düzeninden günümüze gelinceye kadar, kendi kişiliğinden uzaklaşmanın, kendi kendisinin efendisi olamamanın ve kısaca bağımsızlığından uzaklaştırılmanın acılı tarihini yaşamıştır. Çokça söylendiği gibi, coğrafyasının da bir sonucu olarak daha köleci dönemde, tüm köleci despotların bir savaş alanı olmasından dolayı burada yaşayan halk, bir türlü özgür gelişme ortamına kavuşamaz. Dağlara çekilir, orada küçük aşiret birimleri halinde ve adeta dünyadan izole edilmiş bir biçimde yaşamak zorunda kalır. Boydan boya kölecilik dönemi bir işgal, istila ve yıkım dönemi biçiminde gelişir. Halk dağlara gizlendikçe gizlenir, ve dolayısıyla uygarlıktan uzaklaştıkça uzaklaşır. Feodalizm sadece daha üst bir evrede bunun sürdürülmesi olanağını verir. Feodalizmin baskı ve sömürü yöntemleri, Kürt aşiret birimlerinde giderek daha geniş bir işbirlikçi kesim ortaya çıkarır. Ağalar, şeyhler ve çeşitli mezhepler biçimindeki bölünmelerle toplumun kendisine yabancılaşması, kendi öz yönetimi ve öz önderliğinden uzaklaşması, yabancılar adına hareket eden bir işbirlikçi güruhun eline teslim edilmesi dönemi başlar. Giderek yetkinleşen uzaklaşmanın neredeyse

vazgeçilmez bir uygulama ve temel bir yaşam biçimi haline geldiği, özellikle tutuculuğun ve gericiliğin bu çağdaki güçlü temsilcisi olan Osmanlı İmparatorluğu'nun, Kürdistan üzerine yüklediği bir dönem başlayınca, İdrisi Bitlisi'nin şahsında somutlaşan dinle ve ağalıkla karışık bir işbirlikçi yönetici tip sahneye çıkar. Toplumun bu işbirlikçi aşiret reisleri, şeyhler ve ağaların elinde bir yandan toprağa bağlanmasına ve öte yandan uygarlıkla temasının böyle bir işbirlikçi bağımlılık temelinde sağlanmasına, baş aşağıya gidişin hızlanması süreci eşlik eder. Eskinin dağlarda varlığını sürdüren bağımsız ve özgür yaşamı, serfleşmenin gelişmesi ve bunu yabancı sultanlarla ortaklık içinde gerçekleştiren işbirlikçi Kürt beyliklerinin gelişimi ile birlikte, yerini toprağa bağlılığa bırakır. 19. yüzyıla gelindiğinde toplumun özgürleşmesi süreci, günün koşullarında artık nasıl önünde durulmaz bir akım haline gelmişse, Kürdistan'da ve Kürt toplumunda tam tersi bir biçimde bu yüzyıl, feodalleşmenin en işbirlikçi ve en tutucu bir tarzda kök salmasıyla sonuçlanmıştır. Osmanlı sultanları ve onların işbirlikçileri, artık çıkarları elverdiğinde bu yapı üzerinde her türlü uygulamaya girişmekten çekinmez hale gelmişlerdir. 19. yüzyılda burjuva devrimlerinin tüm dünyayı sardığı emperyalist kapitalist yarı sömürge ve sömürge ülkelere yaptığı sermaye ve meta ihracıyla eski toplumu alt üst ettiği bir dönemde, Kürt toplumu özgün bağımsızlığından ötürü bu genel gelişmelerden sonra, giderek daha fazla tecrit edilmiştir. Osmanlı sultanlarının, Batı Avrupa kapitalizmi karşısında çıkışması ve bu çıkışmanın bir sonucu olarak Kürdistan'dan daha fazla asker ve vergi toplanması talepleriyle ortaya çıkması, bilinen sürtüşmelere, yerel feodaller, aşiret reisleri ve şeyhlerin sultanlıkla çatışmaya girmelerine yol açmıştır. Burada kapitalizmin Osmanlı sultanlığını tercih etmesi, Kürtleri sermaye

ve meta dolaşımının bir gaspçı gücü olarak görmesi ve daha çok Hristiyan kökenli tüccarlar ve kompradorları kendisine temel alması nedeniyle, hem Osmanlıların ve hem de kapitalizmin temsilcilerinin özellikle İngilizler sömürsünün yayıldığı bu alanlarda daha acılı bir baskı ve sömürü dönemine girilmesi kaçınılmaz olmuştur. 20. yüzyıla böyle girilmiştir. Türk egemen sınıfları feodal elbiseler giymeye başlar, yüzyıllarca devlete sahip olma ve yönetimin verdiği avantajla, İttihat ve Terakki döneminde kapitalizmi kendi bünyesine aktararak ve bunu Kemalist dönemde yetkinleştirip TC biçiminde iktidarla taçlandırarak, kendi lehine olan en kestirme sonucu alır. Burada Kürdistan üzerinde yeni bir baskı ve sömürü düzeninin ekonomik ve siyasal temeli söz konusudur. Daha önceki yüzyılların muazzam olumsuzlukları yetmiyormuş gibi, bu seferde en gerici bir kapitalist gelişmeyi yukarıdan aşağıya doğru yayan ve en şoven bir ideoloji ile donanmış olan Mustafa Kemal gibi gerçekten despot bir diktatörün, tüm imhacı niyetlerini enseinde hisseden bir halk gerçekliğimiz söz konusudur. Kürdistan'da sonuna kadar işbirlikçi olan beylikler vardır. Önünü görmeyen, yarının ne olacağını kestiremeyen, günöbirlikçi, yabancı egemenlere boyun eğmeyi bir hüner sayan, yanı başında yükselen her otoriteye kolaylıkla bağlanılan bu yıllarda, toplum en kötü bir biçimde TC'nin egemenliğine bırakılır. Çıkarları sarsılan yerli egemen güçlerden bazılarının, halkın kin ve öfkesini bir ayaklanma içinde kullanmaları da sonuç vermeyince, Kürt toplumundaki bu geleneksel işbirlikçi güçlerin önderliğinde, Türk ulusal yapısı içinde, adı dahil her şeyi ile erime bir kader gibi kabullenilir. Yerli işbirlikçi kesimler, tam bir ajan şebekesi biçiminde Türk burjuvazisinin tam bir uzantısı haline gelir. Onun tüm ekonomik, siyasal, kültürel ve ulusal yayılmasının bir aracı durumuna dönüşür. Daha önceki işbirlikçilerin konumundan

daha tehlikeli bir biçimde, son derece inkarcı, toplumu satmaya hazır, ulusal gerçekliğimizi inkar eden, ulusal kişiliğini reddeden, düşmanın ulusal kişiliğini ve yönetimini meşru gören ve kabul eden, topluma ve halka bunu aşıl原因, kendi öz ulusal kişiliğinde ve her türlü ekonomik, siyasal ve kültürel haklarından vazgeçmeyi öneren ve bunun propagandasını yapan basit bir ajanlaşma süreci ortaya çıkar. 1940'lardan günümüze kadar yaşanan, son derece acı ve acı olduğu kadar da tehlikeli baş aşağıya gidiş

dönemi, karanlıklar dönemi bu dönemdir. Ulusal inkar ve ihanetin en tehlikelisinin yaşandığı yıllar bu yıllardır. TC gibi uluslararası emperyalizmin en tehlikeli bir işbirlikçi ve uşak gücünün, Türk burjuvazisinin şahsında kendi egemen sınıflarının her türlü barbar, baskıcı ve talancı geleneklerini kendi kişiliğinde somutlaştıran ve kusan, böyle bir sınıfın elinde tarihinde, hem de kendi önderliklerinden tanık olduğu ihaneti en yoğun bir biçimde yaşamış, uygarlıktan sürekli kopartılmış, modern gelişmelerin dışında tutulmuş ve en sonunda da kendi egemenlerinin en tehlikeli bir ajan istilasıyla karşılaşmış olan Kürdistan halkı, dünya halklarının kurtuluş mücadeleleri ve proleterya devrimleri çağında kendisini böylesine yitirmiş, kendisinden, kendi kişiliğinden ve kendi kaderini kendi eliyle çizmekten böylesine uzaklaşmıştır. Onun adına konuşan yoktur. Toplumsal çıkarları ve ulusal bağımsızlık talebi adına konuşan, düşünen ve eylem yapan yoktur. Tam tersine ulusal ve toplumsal çıkarların ağıza bile alınmaması ve tamamen katmerli bir yabancılaşma temelinde ajan güçlerin türetilmesi, ağalardan, şeyhlerden ve aşiret reislerinden böylesine işbirlikçi bir tabakanın en tehlikeli bir biçimde oluşturulması, bazılarına sözüm ona aydın giysileri giydirilerek, yeni bir işbirlikçi tabakanın yalnızca kişisel düzeyde değil, sınıf düzeyinde de ortaya çıkarılması, bunların özellikle kentlerde yoğunlaşmasıyla, toplumda daha derinliğine ve emekçi sınıfların saflarına yönelik bir biçimde dal budak salması söz konusudur. Özellikle "Kürdistan'da Darağaçları, Kışla Kültürü ve Devrimci İntikam Görevimiz" adlı değerlendirmede de dile getirildiği gibi, daha çocukken halkın içinden alınan aydınlar ve gençler, açılan okullarda başkalaşıma uğratılıp kişiliksizleştirilerek, kendi halkının ve sonraları PKK'nin başına bela edilmiş, yabancı bir kültürel temelin ve kişiliğin sızdırılması hareketi de geliştirilmiştir. Üniversitelerde bu giderek daha da

Hiçbir halk, Kürt halkı kadar işbirlikçi önderlerden çekmemiş, önderliklikten gördüğü zararı görmemiştir.

yetkinleştirilir. Sözüm ona aydın olan, ama İdrisi Bitlisiler'e taş çıkarırcasına toplumu en kötü bir tarzda karanlığa iten sahteliğe ve yabancılaşmaya sürükleyen bir tip şekillenir. Sosyalizm adına konuşur, ama sahtekarlık ve oportünizm bile diyemeyeceğimiz, iğrenç bir mantık manzarası sergiler. Eylem değil, eylemsizliği savunur. Modern giysilidir, ama kapkara ruhlu birisidir. Bu tipler ortalığı sarar. Sömürgeciliğe karşı direnilemeyeceğini, ulusal kişiliğini aramanın ve toplumsal özgürlüğe ulaşmanın beyhude

Onun soğuşa ve açlığa dayanması bir direnmedir. Onun küfüre, zulme ve sömürüye dayanması bir direnmedir. Onun kendisine karşı yapılan ihanete karşı tavrı bir direnmedir.

ve saçma olduğunu, yapılabilecek en önemli şeyin "Gemisini kurtaran kaptan" misali bir maaşa sahip olmakla yetinmek olduğunu, kendini kurtarmanın insanlığın ABC'si olarak kabul edilmesi gerektiğini öğütler. Ne acıdır ki, bütün bunlar kendisinde derin bir bilinçsizlik temelinde gelişir. Neye hizmet ettiğini bilmeden bütün bunları söyler. Bilse bile kendisinin söylediği yalanlara kendisini de inandırarak, bunun propagandasını yapmaya devam eder. Toplum gözeneklerinin hemen hemen tümünde artık böylesine bir yaraya yakalanmıştır. Bu gözenekler bu tür öğeler tarafından deşildikçe deşilen, acıdikça acıyan, sızladıkça sızlayan bir yaralar toplamına dönüşür. Belli ki tedavi gereklidir, ama tedavi için neresinden başlamak gerekir? Beyninden tutalım yüreğine kadar her tarafı yara bere içinde kalan, lime lime edilmiş bir toplum için nasıl bir tedavi gerekmektedir? Kendi öz evlatlarının durumu böylesine acılıken, toplumsal ve ulusal çıkarların gereksizliğine bu denli inanmış olan, toplumun temsilcilerini düşünmeyi siyaset ve marifet sayarken, bu toplumun kendisine gelmesi nasıl olacaktır? Kısacası bu denli kendisi olmaktan çıkmış, kendi kişiliğini bulmaktan uzaklaştırılmış, kendi önderliğinden ve kendi kaderini çizmekten yoksun olan bir halka; her düzeyde kendisini yenileyecek, çağdaş kılacak, ulusal ve toplumsal düzeyde özgürlüğüne kavuşturacak, çağın gerçeklerine uygun bir strateji ve kendi potansiyel gücünü hayata geçirecek bir taktik nasıl sergilenecektir? Bu nasıl kendisine verilecektir? Kendi kitlesel eylemliliği nasıl ortaya çıkarılacaktır? Öncüsü bunları nasıl hayata geçirecektir? Öncünün kendisi nasıl ortaya çıkacaktır? Günümüzde en yakıcı sorunların bizzat hayatın içinden, hemen her gün haykırırcasına ortaya çıkması bu biçimdedir. Biraz dürüst ve insanlığa biraz saygılı bir kişinin rahatlıkla teslim edeceği ve kabulleneceği sorular bunlardır. Öteki çağdaş toplumlar ve halklar gibi, Kürdistan toplumuna da bir önderlik gereklidir. Yalnızca askeri alanda değil, sanatsal düzeyden tutalım siyasal düzeye kadar, ideolojik düzeyden tutalım ekonomik yaşantısına kadar her şeye çekidüzen verecek, programlaştıracak, örgütlülüğe ve eylemliliğe kavuşturacak bir komuta merkezine, bir genelkurmaylığa ihtiyaç vardır. Çokça işlediğimiz gibi, PKK'nin tarihsel tanımı, devreye girmesi ve gelişimi bu soruların cevabı biçimindedir. PKK, çağın gerçeklerinin Kürdistan toplumuyla kaynaştırılmasının kendisi olmaya çabalamış ve bu çabanın kendisi olmuştur. Başaşağı giden bir tarihi, tekrar yükseğe ve ileriye doğru çark ettirmek en kötü bir biçimde çağdan kopuşunu sağlam köprülerle yeniden kurmak ve çağdaş kılmak için, bu soruların bir karşılığı olarak, PKK'nin çıkış ve gelişim olayının nasıl ele alınması gerektiğini çeşitli

değerlendirmelerle dile getirdik. Yalnız düşmanlarımıza ve dostlarımıza değil, özellikle de bu Partinin yüreği, beyni durumunda olması gereken kadrolarına önder konumundakilerden tutalım sıradan sempatzanlara kadar PKK olgusunu nasıl ele almaları gerektiğini, kendi öz gerçekliklerini nasıl ele almaları gerektiğini vurguladık. Hala yoğun bir biçimde bu dersleri vermeye çalışıyoruz. Ama tarih, halkımız adına yola çıkan öncülerin biraz daha değişikliğe uğramalarını zorunlu kılıyor. Bu aynı zamanda, o katmerli yabancılaşmanın doğal bir sonucudur. Bir çok ve özellikle direniş şehitlerinin anılarına yazılan değerlendirmelerde, onların direnişinin büyüklük ve kutsallık derecelerinin neden başka ülkelerle aynı biçimde kıyaslanamayacağını belirttik. Ve çağda örneklerle karşılaştırıldığında, düşünceden tutalım eyleme kadar, bizim için en küçük bir başkaldırının Kürdistan'ın özgöl koşulları içinde ele alındığında neden çok daha farklı ve daha büyük bir anlama sahip olduğunu işlemeye çalıştık. Yine bütün bunlardan yola çıkarak, neden bizde önderliğin özgün gelişmek zorunda olduğunu, acılı ve işkenceli bir ortamda neden muazzam bir direnme tutkusunu, dikkat, öncelik, süreklilik, kesinlik, fedakarlık, ve kar ve olgunluk biçiminde bir gelişim kaydetmesi gerektiğini izah ettik. Bütün bunları ortaya koyarken, kitlemizin kendine has direnmesinin ne olduğunu, dünyadaki bir çok örneğiyle ezbere kıyaslamadan kendi özgünlüğü içinde doğru kavranması gerektiğini söyledik. Örneğin; kitlemizdeki büyük durgunluk ve sessizliğin altında bir volkan gibi bir kin ve öfkenin yattığını, bunun adeta halkımızın ulusal kimliği gibi sistemleştirdiğini ve somutlaştırdığını ortaya koyduk. Evet, Kürdistan halkı yaralıdır, görünüşte durgun-

Evet, Kürdistan halkı yaralıdır, görünüşte durgundur, bilinçsizdir ve örgütsüzdür. Ama daha derinde, hiçbir halkın sahip olamayacağı kadar öfkeli ve kinle dolu bir halktır. Doğaya, topluma ve kendisine bakışı kin ve öfke saçar

halk gerçekliğimiz ve bu gerçekliğin kendine has direnme kişiliği böyledir. Direnen halk gerçekliğimiz budur. Belki gümbür gümbür ayaklanmıyor, ama alttan alta sürekli bir ayaklanmayı yaşayan, beyninde karışıklığın hüküm sürdüğü kendisini rahatsız etmeyen bir öfke içinde, sürekli yaşamını sürdüren ve dolayısıyla kendisine özgü bir ayaklanmayı tutturmuş bir halktır bu. İhanete uğramıştır, nefret ediyordur, affetmiyordur, ama intikam alamamaktadır, ders de verememektedir. Böylesine bir ayaklanmadır bu. Biliyor ve görüyor, ama eli yetmiyor, böylesine bir direnme konumunda bulunmaktadır. Aldatılıyor, sürekli aldatıldığını da biliyor, işte böylesi bir aldatılmaya karşı direnme içindedir. Bazı arkadaşlar halk gerçekliğimizi derinliğine kavrayacak, onun pasifliğinin doruğu altındaki büyük isyanı, bir yığın sahte veya görüntüdeki yabancılıklar altında yatan direnme ve özkişiliğini göremeyecek kadar yüzeyseldirler. Hayır, halk gerçekliğimize tüm derinliğiyle yaklaşmalı ve bakılmalıdır. O zaman görülecektir ki, orada bir ulusal kişilik ve bir toplumsal isyan olayı vardır. Ve halk öncüsünü aramaktadır. İddia ediyoruz ki, Kürdistan'da yaşayan Kürt halkı, dünyanın en direngen ve en ayaklanmacı düzenini yaşayan halklardan birisidir. Sınıfsız direnme potansiyeline sahip olan ve çok çeşitli gözeneklerinde bunu açığa vurmanın eşğine gelen bir halk! Bu gerçeklik çok önemlidir. Ve bunu tüm yönleriyle kavramayan bir öncünün başarı şansı yoktur. Dışarıdan görünenle, bu görüntünün altındaki gerçeği birbirinden ayıramayan, pasif olanla direngenlik arzeden tutum arasındaki ilişkiyi ve ayrımı yapamayan bir öncü elbette zavallı bir amatör durumuna düşmekten kurtulamaz. O halde Kürdistan halkının kendi gerçekliği içindeki yaşamını bir direnme ve ayaklanma yaşamı, ayaklanmanın en basit ve gelişmemiş bir biçimi, yüzyıllardan beri ezilmiş, susturulmuş, işkenceye uğramış, parçalanmış ve örgütsüzlüğe bırakılmış bir biçimi olarak görmek gerekiyor. Onun soğuğa ve açlığa dayanması bir direnmedir. Onun küfüre, zulme ve sömürüye dayanması bir direnmedir. Onun kendisine karşı yapılan ihanete karşı tavrı bir direnmedir. Bu direnme pasif ve örgütsüz olabilir, ama ne kadar karmaşık ve rotasından çıkmış olursa olsun, bu halkın çağımız içinde kendisine has bir yaşamının olması bile, kendine özgü bir direnmedir. Ama acemi, korkakça, çaresiz ve örgütsüz bir direnme! Önemli değil! Önemli olan onun dışındaki görüntülerle izah edilemeyecek kadar derinlik, özgünlük ve karmaşıklık arz eden, ama yine de gerçek olan bu ayaklanmacı konumunun kavranmasıdır.

dur, bilinçsizdir ve örgütsüzdür. Ama daha derinde, hiçbir halkın sahip olamayacağı kadar öfkeli ve kinle dolu bir halktır. Doğaya, topluma ve kendisine bakışı kin ve öfke saçar. Gergindir, kuşkuludur, alaycıdır, şüphelidir, intikamcıdır, saygılıdır, merhametlidir. Yardım dilenir, kendisine sahip çıkılmasını ister, çok eziktir, çok acılı ve işkencelidir, çaresizdir, merhamet dilenir, dua eder. İşte halk gerçekliğimiz budur. Dostluğa bağlıdır, kendisine bir merhaba diyene ölümüne değin dost olarak kalabilir. İyi bir yandaş olabilir. Vefalıdır, tutkuludur. İşte halk gerçekliğimiz budur. Ve yeni bir dönemin içinden geçerken, daha bir çok sayısız özellikleriyle kendisini dışı vuran

Tarih, halkımız adına yola çıkan öncülerin biraz daha değişikliğe uğramalarını zorunlu kılıyor.

Bu aynı zamanda, o katmerli yabancılaştırmanın doğal bir sonucudur.

Baran Mawa

Üniversiteleri Direniş Kalelerine Dönüştürelim, Gerilla Saflarında Zafere Yürüyelim

Değerli Yurtsever Öğrenci Gençlik;
PKK, insanlığın başına gelmiş en büyük mucizenin adıdır. Mucize deyimi inanılması güç, insan aklının sınırlarını zorlayan ve tarihi değiştiren gelişmeler için kullanılır. PKK'nin çıkışı da tam olarak böylesi bir gerçekliğe dayanmaktadır. PKK'yi PKK yapan gizemi çözmenin kilit yöntemi de bu çıkışın doğru anlaşılmasında yatmaktadır. PKK kesinlikle normal koşullarda ortaya çıkan, sıradan özelliklere sahip bir hareket olarak gelişmemiştir. Olağanüstü koşulların zemininde, olağanüstü zorlukların pençesinde ve olağanüstü bir çıkış olarak ortaya çıkmıştır. Soykırımcı faşist TC devleti, Kürtlük ve Kürdistan adına zerreyi miskal bir

değer bırakmamıştır. Kürtlük gömülerek üzeri betonlanmıştır. Kürt kimliğini değil yaşamak dile getirmek bile cehennemi yaşamakla özdeş hale getirilmiştir. Kürdistan bir mezar sessizliğine mahkûm edilmiş, Kürtler kendi gölgesinden korkar bir durumu yaşamaktadır. Kürtler, zamanın kimliksiz köleleri damgasını kabul etmek zorunda bırakılmıştır. Soykırımcı faşist TC, karakterine uygun biçimde her türlü soykırım vahşetini uygulamaktan geri durmamış, bunu en büyük övünç kaynağı olarak görmektedir. Kişilikler adeta enkaz haline getirilerek, insanlıktan çıkarılma derekesine düşürülmüştür. En başta kendi benliği olmak üzere tüm yaşama karşı inançsızlaşmış, kendisini soykırım artığı haline getiren düşmanın düşüncelerine biat etme

Günümüzde dünyanın en devrimci örgütü olarak rahatlıkla ifade edebileceğimiz PKK, 24 yaşındaki ÖNDER APO ve bir grup üniversiteli genç öncülüğünde tarih sahnesine adımını atmıştır.

dışında bir düşünceye sahip olmayan, kaderine razı, mücadele etmeyi anlamsız gören posası çıkarılmış bir Kürtlük hâkim hale getirilmiştir. Yani "kendisine ihanet ettirilmemiş tek bir Kürt bile bırakılmamıştır." İşte tam da soykırımcı faşist TC'nin tamamen bitirdik dediği bu koşullarda PKK mucizesi Önder APO öncülüğünde adeta bir güneş gibi doğmuş, Kürdistan'daki zifiri karanlığı yırtan bir aydınlanma rüzgârının esmesine yol açmıştır. Paslanmış zihinler temizlenmiş, tenেকেleşmiş yürekler canlanmış, Kürdistan'da yeni bir umudun doğuşu bütün heybetiyle güne durmuştur. Önder APO'nun Urfa'nın AMARA köyünden TC'nin başkenti Ankara'ya kadar olan yürüyüşünde yaşadıkları insanlığın en devrimci hareketinin doğmasının mayası olmuştur. Önder APO 24 yaşında gencecik bir Kürt iken, soykırımcı faşist TC'nin beyinde ve yüreğinde kurduğu karakolları tek tek imha ederek soykırım cenderesinden kurtulmuş, Kürdistan Özgürlük devrimine giden yolları düşmanın merkezinde döşemeyi başarmıştır. PKK'nin faşist soykırımcı düşmanın kendisini en güvende hissettiği, sistemin beyni konumundaki Ankara gibi bir başkentten devrim yürüyüşünü başlatması Önder APO'nun en baştan itibaren emsalsiz farklılığını ve özgünlüğünü ortaya koymuştur.

ade eden olağanüstü bir devrimcilikle kendisini yaratmıştır. Üniversiteler, tarihin başından itibaren devletçi sistemlerin ideolojik karargâhları olmuştur. Aydın gençlik üniversiteler eliyle sistemin dışlılarını çeviren birer çark haline getirilmeye çalışılmaktadır. İktidar sistemleri üniversiteler üzerinden hem zihinler üzerinde hakimiyet geliştirmeye çalışmakta, hem de düşünce üzerinde hakimiyet kurarak kendisini halklara kabul ettirmeye çabalamaktadır. "Bilim yuvası" gibi süslü sözler koca bir safsatadan ibaret kalmaktadır. Esas olan düşünce gücüne sahip toplumun geleceği olan aydın gençliği kendi ideolojisi çerçevesinde terbiye edip hakimiyet altına alarak gençlikte gönüllü köleliği gerçekleştirmektir. Gençliği köleleştirdikçe de toplumu ve toplumsal kesimleri daha çok ucuz yöntemlerle kandırarak kendisine hizmet eder hale getirmektedir. Günümüz dünyasında bir üniversite diplomasının gençliğin yaşadığı işsizlik, sefalet, geleceksizlik, sahte özgürlük durumuna rağmen temel bir yaşam amacı haline gelmesi bu çarpıcı durumun sonucudur. Bu açıdan üniversitelerde gençliğin iktidarın bir dışlisi haline getirilmesi politikası devletlerin ezelden beri rahatlıkla sonuç aldıkları bir çalışma olmuştur. Önder APO'nun çıkışını bu gözle değerlendirmek yaratılan

"Kendisine
ihanet
ettirilmemiş tek bir
Kürt bile
bırakılmamıştır."

Günümüzde dünyanın en devrimci örgütü olarak rahatlıkla ifade edebileceğimiz PKK, 24 yaşındaki ÖNDER APO ve bir grup üniversiteli genç öncülüğünde tarih sahnesine adımını atmıştır. Yani PKK, Kürdistan'ın en büyük özgürlük umudu olarak Kürdistan şehirlerinde ve kasabalarında çıkmamıştır. Sistemin içinde sisteme en büyük karşıt duruşu if-

değerlerin anlamına ulaşmak için çok önemli olmaktadır. Soykırımcı faşist TC, Ankara'da Kürt gençlerinin kişiliklerini bir değirmen misali öğüterek köleleştirme arayışındayken, tam tersine kendisine karşı tarihinin en büyük devrimci kalkışmasının fitili ateşlenmiştir. 43 yıllık PKK mucizesi işte böylesi sistemin kendisini en hâkim hissettiği üniversite mekânların-

da, inanılmaz bir devrimci duruşla, olağanüstü bir düşünce ve duygu gücüyleilmekilmek örülmüştür. Değerli Yurtsever Öğrenci Gençlik; İçinden geçtiğimiz zamanda da üniversiteler öneminden en ufak bir eksilme yaşamamış, hakeza daha fazla önemli hale gelmektedir. Türkiye şehirlerindeki üniversitelerden tutalım Bakurê Kürdistan'dakilere kadar bu durum geçerlidir. Soykırımcı faşist TC Devleti ile Kürdistan Özgürlük Devrimimizin esas çarpışma sahalarından biri üniversiteler olmaktadır. Savaşın en büyüğü ideolojik olmakla beraber bunun tartışmasız mekanları da üniversiteler olmaktadır. "İdeolojik savaşı kazanan savaşın tümünü kazanır" belirlemesi ışığında bakıldığında durum daha iyi anlaşılacaktır. Dolayısıyla kıran kırana yürüttüğümüz varlık ve özgürlük savaşımızda üniversiteli aydın gençliğin de kendi duruşunu APOCU çıkış ölçülerine vurarak kapsamlı bir sorgulamaya tabi tutması hayat memmat meselesi olmaktadır. Kökümüzü kurutmak isteyen vahşi soykırımcı bir düşmanla savaş içerisindeyse üniversiteli gençliğin de kendi rolünü ve misyonunu doğru anlayıp tarihi görev ve sorumluluklarına sahip çıkması gerekmektedir. Bu artık bir mecburiyet haline almıştır.

Üniversiteler, tarihin başından itibaren devletçi sistemlerin ideolojik karargâhları olmuştur.

Önder APO çıkışında hiçbir zaman düşman yönelimlerini, saldırılarını ve engellerini kendisine gerekçe yaparak olmazın teorisini yapmamış, yılmamış, mücadele etmekten geri adım atmamış, tam tersine olanaksızlıkların derinliğinde en ufak bir imkanı bile altın kıymetinde bir fırsat olarak ele alarak devrime olan katıksız inancını her seferinde pekiştirmiş, derinleştirmiştir. Kürtlerin soykırım kısıncı altında inim inim inletildiği bir zamanda, korku duvarlarının birer kale gibi insanların yüreklerini esir aldığı bir atmosferde, faşist cunta

rejiminin devrimcilere korkunç yöntemlerle saldırdığı bir zeminde inancına, iradesine ve bilincine yaslanarak olağanüstü bir mücadele örneği sergilemiştir. Günümüzde üniversiteli yurtsever gençliğin mücadelesi çizgisi olarak esas alacağı gerçeklik Önder APO'nun bu duruşu olmalıdır. Düşman düşmanlığının gereklerini yerine getirmeye devam edecektir. Saldıracaktır, türlü yöntemlerle iradeyi kırarak, inancı zayıflatarak ve tarihsel bilinci körelterek etkisizleştirmeye çalışacak, bir bütünen teslim almayaya çabalayacaktır. Yalnız buna karşı Önder APO'nun çıkışından YCK pratiğine ve günümüze kadar PKK mücadelesinin de bir direniş mirası, tecrübesi ve birikimi vardır. Değerlendirmesini bilenler açısından faşizmin panzehiri APO'cu mücadele çizgisinde saklıdır. Devrimci mücadele inançla, iradeyle ve bilinçle yürütülür. O zaman yapılması gereken düşmanın her türlü vahşi faşistliğine karşı en az bir müminin inancı kadar devrime daha fazla inanmak, devrimci iradeyi çelik misali daha fazla güçlendirmek ve devrimci bilinci bir kılıç misali daha fazla keskinleştirmektir. PKK'nin devrimci mücadelesinin karakterinde düşmanın içinde düşmanla amansız bir savaş yürütme gerçeği vardır. Demek ki şimdi de bu duruşla üniversite

gençliğinin faşist AKP-MHP rejiminin üzerine yürümesi, etrafındaki engelleri büyük bir cesaretle aşması, korku duvarlarını parçalayarak çökmekte olan faşist rejime ölümcül darbeyi vuracak direnişe öncülük etmesi gerekmektedir. Yurtsever üniversite gençliğine layık olan ve yaraşır olan budur, başka bir şey değil. Önder APO, her zaman, her yerde ve her an halkı yüreğinde hissetti, halkla bütünleşerek devrimci birliğin çelik halatını oluşturdu ve bir kible gibi her zaman halk zeminini kendisine esas olarak mücadele yelpazesini genişletti, direniş çitasını yükseltti, düşma-

na karşı mücadele siperlerini sağlamlaştırdı. Şu anda üniversiteli yurtsever gençlik de yaşanan bu değildir. Zaten bir devlet politikası olarak kampüslerin halktan koparılacak etkisiz kılınması amacı güdülmektedir. Mevcut durumda bu politikaya hizmet edilmektedir. Öğrenci gençlik kendisine sınırlar çizmeden hakeza en stratejik müttefik olarak da halkı görerek halk çalışmaları yürütmelidir. Halkla bütünleşmeli, Aynen Vietnam devrimcilerinin de söylediği gibi tuzun yemekte erimesi misali halkın içinde erimelidir. Her zamankinden daha fazla yurtsever halkımızın kendi öncü gençliğini yanında görmeye ihtiyacı vardır. Gençliğin bitmek bilmez enerjisi, civa gibi akışkan dinamizmi, korku nedir bilmez cesareti, engel bilmez mücadeleciliği asıl tam da bugünlerde halkımızın hizmetine sokulmalı, devrimci mücadeleyi güçlendirmenin, büyütmenin ve düşmana karşı kendini korumanın yöntemi olarak halk çalışmalarına seferber olunmalıdır. Sırtını halkın sarsılmaz kayalarına dayandıran hiçbir devrimci çalışma sonuçsuz kalmayacaktır. Tam tersine zaferin altın anahtarı buradadır.

Kürdistan yurtsever gençliğinin karakteri her zaman radikal olmuştur. Bununla beraber öğrenci gençlik bu çizginin öncüsü olarak radikal duruşta da, düşmana karşı mücadele de de hakeza zorlu süreçlerin çetin görev ve sorumluluklarını üstlenmede de radikal olmasını bilmiştir. Bugün faşist soykırımcı sistem tüm Türkiye'deki öğrencilere karşı bir özel saldırı politikası yürütmektedir. Yurt sorunu adıyla gündemleşen durumlarda bununla bağlantılıdır. Buna karşı hemen hemen her yerde önemli bir tepki açılmıştır. Yalnız PKK çizgisine bağlı yurtsever gençlik bu konuda radikal duruşu esas alarak yaklaşım geliştirmeye çalışmalı, doğru mücadele çizgisini ve perspektifini özümseyerek liberalizmin tuzaklarına düşmeyerek faşizme karşı radikal bir eylem çizgisi geliştirme ısrarcı olmalıdır. Faşist soykırımcı düşmanın sadaka politikasına minnet etmemeli, sistem karşıtlığını geliştirerek faşizmi yıkma amacıyla mücadele etmeyi esas almalıdır. Şüphesiz düşmana karşı her türlü mücadele zemini değerlendirilmelidir, yalnız bunu yaparken de devrimci duygu ve düşüncelerle hareket

edilerek doğru mücadele gündemi yakalanmalıdır. Değerli Yurtsever Öğrenci Gençlik;

Önder APO Kürdistan Özgürlük Devrimine zafer temelinde katılımın ölçüsünü fedai çizgiyi yaratarak cevap olmuştur. Eğer Kürdistan özgürlük devrimi zafere ulaştırılmak isteniyorsa kesinlikle fedakarca ve fedaice bir katılım mücadelenin abecesi olarak özümsemelidir. Faşist soykırımcı TC vahşetine karşı direnerek kazanmanın tek yolu da budur. Önder APO öncelikle kendisinde bu duruşu yaratarak zamanla tüm Kürdistan toplumuna ve gençliğine taşımayı bilmiştir. Bugün Kürdistan toprakları 7'den 70'e kendilerini fedaice mücadeleye adayanların omuzları üstünde zafere doğru yürümektedir. Kürdistan gençliği de bu mirasla yetişip büyüyerek bugün ZAP, AVAŞİN VE METİNA' da tarihin gelmiş geçmiş en büyük fedailiğini sergilemekte, düşmana savaş meydanını dar etmekte ve faşistlere kök söktürmektedir. Fedai ruhun temsilini bugün bu genç yürekli gerillalar muhteşem bir direnişle dostla düşmana göstermektedir. Bu gerçeklik ortadayken yurtsever öğrenci gençlik de tarihi rolünü oynamalıdır. Aydın olmak halkın varlık ve özgürlük sorununa çözüm bulmaktan geçer. Bilinç sahibi olmak, bir halkın özgürlük davasına fedakarca ve fedaice katılımı esas almaktan geçer. Yurtsever olmak; Önder Apo'nun bugün İmralı'da faşist zebanilere karşı gösterdiği muhteşem direnişe katılmaktan geçer. Devrimci olmak ise en radikal mücadele mekanı olan Kürdistan Özgürlük gerillaları saflarına akın etmekten geçer. Tüm yurtsever öğrenci gençlik bu inanç, bilin ve iradeyle dönem sorumluluklarına dört elle sarılmalı, halkımızın onur ve şeref savaşında en ön cephede yer almalı, artık yürümekte zorlanan Erdoğan faşizmine son tekme vurmak için heybetli Kürdistan dağlarında faşizmi yıkma savaşına dahil olmalıdır. Bu temelde Kürdistan ve Türkiye şehirlerindeki tüm yurtsever, sosyalist, devrimci öğrenci gençliği "WERİN CENGA AZADİYE" şiarıyla devrimin fırtınalı yürüyüşüne katılmaya ve zaferi yaratmaya çağırıyoruz...

● Bu Dönem, Yeni Bir Dönemdir

● Asimilasyona Direnen Kürt Gerçeği

Bu Dönem, Yeni Bir Dönemdir

Murat Karayılan

Türk ordusu savaşta tekniği yoğun olarak kullanıyor ve bunun propagandasını da yapıyor. Kullanılan bu yoğun tekniğe karşın güçlerinizin Werxelê, Girê Sor ve Zendûra başta olmak üzere sergilediği direnişi nasıl açıklıyorsunuz?

Her şeyden önce bu direnişin kolaylıkla sağlanmadığını belirtmek gerekiyor. Emek ve kanla bu direniş gelişiyor. Gerilla dört yıldır yeniden yapılanma döneminde. Aynı zamanda coğrafyada mevzileniyor. Yani uzun bir zamandır hazırlıklar yapıyor. Karar aldığımız her şeyi aynı zamanda tam olarak uyguladığımızı belirtemeyiz. Bu son yılda, yani 2021'de yeniden yapılanma alanındaki hazırlıklarımız kapsamında küçük birimlerle büyük güçlere karşı savaşabilecek uzman-profesyonel askeri performansı yakalama, yine yer altı, yer üstü ve havadan savaşın türlü yöntemlerle yürütülmesi temelindeki yeni taktik çıkışların hepsi, bir emek ve tecrübe temelinde oluşmaktadır. Gerilla olarak 38 yıllık, Parti olarak 43 yıllık bir tecrübe vardır. Gerilla bu hazırlıkları bu temelde geliştirdi ve bu taktik yenilenmenin yanı sıra yeni savaş yöntemleri ve Apocu fedai ruh birlikte hiç kimsenin beklemediği büyük sonuçlar ortaya çıkardı. Başta Şoreş Beytüşşebap öncülüğünde gelişen Garê direnişi; ardından Serhat Giravî ve Sarya yoldaşların öncülüğündeki Mamreşo direnişi; sonrasında Rêber ve Hêjar yoldaşların

öncülüğünde hem yer üstünde hem de tünellerde gelişen Zendûra direnişi; sonrasında Botan ve Zinarîn yoldaşlar öncülüğünde gelişen Girê Sor direnişi ve en son olarak Cumali ve Çavre yoldaşlar öncülüğünde Werxelê yamaçlarında gelişen direniş gerçekten sıradan değildir. Düşman bu direniş sürecinde yeni şeylerle karşı karşıya kaldı. Onun için şaşırdı. Evdeki hesabı çarşıya uymadı. Bunun için bir iç savaş çıkarmak amacıyla KDP'yi devreye koymak istedi; bu çerçevede bazı olaylar yaşandı. Yine çok çeşitli yöntemleri uygulayarak sonuç almak istediler ama bunların hiçbirisi sonuç almadı. Doğrusu yeni taktik yöntem ve fedai duruşa dayalı doğru öncülük, bu dönemde belli bir düzeyde gelişti. Özellikle en son Botan Başkale ve Zinarîn arkadaşların öncülüğünde bir tepede düşmana karşı 77 gün boyunca sürdürülen direnişin değerlendirilebilecek birçok yanı vardır. Derslerle doludur. Tabii bu, gerilla mücadelesi ve direniş ruhunda bir düzeyi ifade etmektedir. Bu dönem, yeni bir dönemdir. Ardından gelişen Werxelê direnişi ise bir tarih yazmıştır. Mesela düşman, 'uçakla vururuz; onları kaçırtırız ve yenilirler' diyordu. Uçakla vurdular olmadı. Sonrasında 'kimyasalla vuralım, kimse kalmaz' dediler. Çünkü '88'de Saddam kimyasal kullanınca Güney Kürdistan'ın hemen hemen tamamının boşaldığını biliyorlardı. Onlar bunu da göz önünde bulundurarak, 'biz vuralım, kimse kalmaz' dediler.

WERXELÊ'NİN 135 GÜNÜ

Werxelê direnişinden bir örnek verebilirim: Başlangıçta Werxelê'de yüksek sayıda bir arkadaş grubu vardı. Bu arkadaşlar bir süre orada savaş yürüttükten sonra Karargah müdahale etti ve bu sayının çok olduğunu belirterek, sayıyı azaltmalarını söyledi. Arkadaşlar sayıyı azalttılar ve hemen hemen yarıya indirdiler ve bu temelde 120. güne kadar direnişi devam ettirdiler. Bu arkadaşlar sürekli dışarıya çıkıyorlar, düşmana vuruyorlar, düşman üzerindeki silahlara ve tonla patlayıcıya el koyuyor ve içeriye getiriyorlardı. Sonrasında tabii ki düşmana karşı kullanıyorlardı. Yani orası, bütün etrafında savaşların yürütüldüğü bir kale haline geldi. Orada düşman arkadaşlara karşı çeşitli kimyasal silahlar kullanıyordu. Tabii burada arkadaşların nasıl tedbirlerinin olduğunu belirtmem gerek yok. Fakat sonrasında düşman tahminlerimize göre farklı bir ülkeden yeni bir çeşit bir kimyasal silah getirdi ve onu kullandı. O silahı kullandıktan sonra Cumali ve Çavre yoldaşlar da dahil toplam 10 arkadaş şehit düştü. Peki geri kalan arkadaşlar ne yaptılar? 'Bize takviye gönderin, devam edelim' dediler. Özellikle erzak, vb. sorunları olduğu için o tür şeyler istediler. Arkadaşlarla bağlantı vardı. Bu arkadaşlar, 'komutanlarımız, arkadaşlarımız şehit düştü; biz de çıkalım gidelim' demediler. Devam etmek istediler. Arkadaşlar da takviye etmek istediler; velhasıl olmadı ama 15 gün de bu arkadaşlar direndiler ve toplam 135 gün direniş sürdü. Sonra oranın karargahı müdahale etti ve 'orası rolünü oynadı, oradan çekilin' diye talimat verdi. Yani o zamana kadar da oradan çıkma imkanı zaten vardı ama oradaki arkadaşlar o talimattan sonra çıktılar. Yine bazı arkadaşlar zarar gördüler ama arkadaşlar sağlam bir şekilde çıktı. Burada böyle bir kararlılık ve bir ruh vardır. Kararlı bir duruş vardır. Bu nasıl izah edilebilir; bilemiyorum. Ne kadar izah etsek de eksik kalacaktır. Arkadaşlar normal raporlarını sunuyor; insan rapordan etkileniyor. Cumali arkadaş Çorum'da büyüyen bir arkadaştı. Üniversite okumuştı. Bilinçli bir insandı. Mesela şimdi bazı yazıları var; insan onun ne kadar derin bir kişi olduğunu görebiliyor. Entelektüeldi. 19 yıldır bu

çalışmalar içerisindeydi. Özel Kuvvetler üyesiydi, yani fedaiydi. Avaşın'de gelişen direnişin tamamında rolü vardı. Sonrasında Werxelê'de gelişen direnişe biz-zat öncülük yaptı ve yürüttü. Şehit düşmeden önce Karargah'taki arkadaşlar Cumali arkadaşla konuşuyor; "durumunuz nedir; inisiyatif sizindir; isterseniz pozisyon değiştirin; geri çekilin" diyor. Cumali arkadaş ise "hayır, biz Türk devletini burada kafese koymuşuz, bırakmayız; onları burada yeneceğiz" diyor. Bu kararlılıkla kendisini ve yoldaşlarını yetiştiriyor. Çok büyük bir ruh ve çok güzel bir duruş temelinde oradaki yiğitlik yaşanıyor. Bu biçimde direniş yürüyor.

BİR AYA YAKIN BOŞ YERLE SAVAŞTILAR

Şimdi belki 'düşman yenildi' deyince insana çok rahat geliyor, Ama nasıl yenildi! Çok büyük zorluklar ve zahmet altında, büyük emeklerle orada yıllarca hazırlık yapıldı. Bu temelde düşman PKK'nin kolay lokma olmadığını bir kez daha öğrenmiş oldu. Yani

öyle PKK'lilerin olduğu bir yere hemen gelip girmek kolay değil. PKK'nin bir mevzisini almak için en az bir yıl gerekiyor. Hangi silahları kullanırlarsa kullansınlar. Kaldı ki zaten bu savaş sürecinde her türlü silahı kullandılar. En savaşçı güçlerini getirdiler. Onlar yapamadılar, gittiler çeteleri getirdiler. Kürt çeteler yoluyla sonuç almak istediler. Affedersiniz; en tecrübeli köpeklerini getirdiler ve kafalarına kamera takarak sonuç almak istediler. Her yöntemi denediler ama yapamadılar. Biz arkadaşları çektik ama ona rağmen bir aya yakın süre orada boş yere savaştilar.

2 TÜRK ORDUSU DA GELSE YENERİZ

Bu savaştığımız yerlerde öyle büyük kayıplar vermedik. Mesela Werxelê'de 120. güne kadar kaybımız bir tek kişidir ve düşman çok sayıda ölü vermiştir. Bunun için biz savaşacağız; buna gücümüz vardır. Biz bu düşmanı yenebiliriz. Biz Zagros-Behdînan-Botan bölgesinde bu düşmanı yeneceğiz. Bunun göstergesi bu yılki pratiğimizdir. Biz laf olsun diye bunları konuşmuyoruz. Savaş meydanından bunları belirtiyoruz. Elimiz taşın altındayken bunları söylüyoruz. Biz şimdi kırdık; bundan sonra daha da kıracağız.

Çünkü çıkarttığımız bazı sonuçlar vardır. Yürüttüğümüz bu direniş bizim için yeniydi. Her yeni yöntem geliştikçe, daha yeni dersler aldık, ne yaparsak, nasıl başaraçığımızı anladık. Mesela Cumali arkadaş gilin şehit düştüğü yöntemi, bundan sonra düşman defalarca da kullansa, biz kayıp vermeyiz. Onun da tedbirini bulmuş durumdayız. Yani biz kendimiz bazı tedbirler alabiliriz. Kısacası, buyılki savaşın ortaya çıkardığı çok büyük tecrübeler vardır. Şimdi biz bu tecrübeleri tüm yoldaşlarımıza mal etmek istiyoruz. Bunun için gerekli olan faaliyetleri yürütüyoruz ve kendimizi sürekli yeniliyoruz. Öyle ki 2 tane Türk ordusu da gelse yine de yeneceğimizi düşünüyoruz. Kendimize bu kadar güveniyoruz.

BİZ ARAZİ HAKİMİYETİNİ BIRAKMAYIZ

Şimdi burada tabii Cumali ve Botan arkadaş gibi kişiliklerin rolü çok büyüktür. Nerede komutan doğru öncülük yapmışsa, arkadaşlarla yoldaşlık ruhunu yürütmüşse, oradaki her arkadaşın bir general olduğunu gördük. Aynen böyledir. Girê Sor'da da böyle oldu, Werxelê'de de böyle oldu, Zendûra'da da böyle oldu. Tabii bunlar uzun süren direnişlerdir. Yani bu bağlılık, bu ruh ve arazide kaybolan, dağılan, derinleşen, yine araziye genişliğine kullanarak düşmanı atlatan bu yeni taktik çerçeve yenilmez. Mesela şimdi Avaşin'de yine biz varız. Düşman etkisizdir. Belki bazı yerleri almış olabilirler ama buralarda da yerinden hareket edememektedirler. Yani böyledir; biz arazi hakimiyetini bırakmayız. Bu yeni bir yöntemdir. Belki kimse böyle olacağını ummuyordu ama hakikat bu şekilde ortaya çıktı.

KADIN GERİLLALARIN BÜYÜK ROLÜ

Burada birkaç şeye daha değinmek istiyorum. Öncelikle değinmek istediğim husus, kadın arkadaşların direnişidir. Doğrusu, şimdi 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü sürecindeyiz. Herhalde en dikkat çeken, önemli ve tarihi kadın direnişi, bugün YJA Star saflarında, Kürdistan dağlarında gerçekleşiyor. Mesela en son Çavre ve Zinarî yoldaşların öncülüğünde gelişen Girê Sor ve Werxelê direnişlerinde gerçekten kadın arkadaşlar çok önemli bir rol oynadı. Her anlamda birbirini tamamlama, öncülük yapma, fedai bir ruhla yaşamı gürleştirme ve güçlendirme temelinde direnişi geliştirme, çok üst bir düzeyi ifade ediyor. Çok

saygıdeğer bir şeydir. Yani asıl mücadele budur. Şüphesiz kadına yönelik şiddete karşı verilen her türden mücadeleyi selamlıyoruz ancak dağların doruklarında verilen mücadelenin çok dikkat çeken yanları vardır. Kadın iradesinin nasıl yükseldiğini, hiçbir anlamda erkekten geri kalan bir yanı olmadığını hatta bir çok anlamda daha da güçlü olduğunu ve daha da fazla rol oynayabileceği ortaya çıktı. Bu mücadelede kadın arkadaşlar tarihi ve önemli bir rol oynadılar. Bu rol, Önder Apo'nun kadın özgürlüğü ve kadın özgürlük çizgisi konusunda geliştirdiği fikirleri doğrulamaktadır.

KARTAL TEPEŞİ'NDEKİ SİVEREKLİ

Yine bu savaş sürecinde çok çeşitli yiğitlikler ortaya çıkmıştır. Mesela Kartal Tepesi'nde bir savaş yaşandı. Aslında orası için arkadaşların kararı, orada savaş uzatmamak, 1-2 gün savaştıktan sonra arazide gerilla hareket tarzını esas almak yönündeydi. Yine de oradaki arkadaşlar uzun savaştılar; 5 gün sürdü. Orada yanılmıyorsa ikinci gün düşman, hafıza kaybına neden olan ve bayıltan kimyasal kullanıyor. Bir cephede Yılmaz Siverek arkadaş düşüyor. Bu tür saldırılarda düşen kişi el ve ayaklarını hareket ettirebiliyor ama yürüyemiyor ve hareket edemiyor. Yine silah kullanamıyor. Yani takatsiz kalıyor ve bilincini yitiriyor. İşte Yılmaz arkadaş o sırada düşmanın yaklaştığını görüyor ve sağ olarak düşmanın eline geçmemek için kendi silahıyla kendi kendini şehit ediyor. İşte bu bir duruştur. Yılmaz Siverek kimdir? Bu arkadaşın gerçek adı Mikail Şenates'tir. Bucak aşiretinden bir kişidir. Bucak aşireti tanınmaktadır. Birçok yurtseveri barındıran bir aşirettir. Ancak aşiret reislerinin öncülüğünde bize karşı da çok savaşmışlardır. Bu arkadaş da böyle bir aileden gelmektedir. Kendisi Muş'ta üniversite okuyor, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği bölümünü bitiriyor ve ardından devrime katılıyor. Düşman onu esir almak için yanına gelirken, düşmanın onu esir almasına fırsat vermiyor, kendi kendini şehit ediyor. Bu çok onurlu bir duruştur. Bu bir kahramanlıktır. Üniversite okumuş, bitirmiş, öğretmen olmuş, dağ başlarına gelmiş bir arkadaşdır. Üç yıl önce dağa gelmiştir; 2018'de katılmıştır. Yani bu tür şeyler gerçekten çok değerli ve onurlu duruşlar olarak mücadele tarihine mal olmaktadır. Buradan Bucak aşiretine ve aşiretin gençlerine çağrıda bulunmak istiyorum: Yılmaz Siverek arkadaş kendilerine örnek almalılar. Yılmaz arkadaş bilinçsiz bir insan değildi; bilinçli ve vicdanlı bir insandı. Vicdanı tahammül etmediği için gerilla saflarına geldi ve gerilla saflarında da onurlu-şerefli bir duruş gösterip bu şekilde şehadete ulaştı.

Türk Savunma Bakanı Hulusi Akar, "Türkiye içinde ve Türkiye dışında Kürdistan adında bir coğrafya yoktur" dedi. Buna rağmen KDP'nin TC ile işbirliğini nasıl görmek gerekiyor, KDP yetkilileri bu gerçeği görmüyor mu?

Şimdi bu gerçeği görüyorlar mı görmüyorlar mı, aslında kendilerine sorulmalı. Yalnız şu gerçek var ki; Türk devleti Kürt halkının bütün kazanımlarına karşıdır ve hiçbir yerde Kürtlerin statü sahibi olmasını istememektedir. Örneğin; 1975'te yapılan Cezayir Antlaşması, Irak ve İran devletleri arasında olmuştur ama bu anlaşmanın üçüncü ve gizli bir tarafı da Türk devletiydi. İşte şimdi, o zamanki Türk generallerin hatıratlarından ve o döneme ait belgelerden Türk devletinin o zaman her iki devletin de yanına gittiğini ve 'bu otonominin ortadan kalkması gerekiyor' dediğini biliyoruz. Yani Türkiye'nin de rolü vardır ama o zaman PKK henüz kurulmamıştı. Yine Türk devleti ile Saddam arasında yapılan bir anlaşmayla istenilmesi halinde Türkiye'nin 5 km içeriye girebileceği konusunda mutabık olunmuştur. Bu anlaşmanın yapıldığı zaman da PKK Güney'de yoktu; pêşmerge vardı. 1983'te de Türk devleti Güney Kürdistan'a yönelik saldırı gerçekleştirdi, dönemsel bir operasyon

yaptı. O zaman PKK Türk devletine karşı savaş ilan etmemişti. Bunu pêşmergeye karşı geliştirmişti. Yani Türk devleti Kürtlerin tüm statüsüne karşıdır. Bu bir gerçektir. Ancak '92 yılında Türk devleti bizim karşımızda çok daraldı. 'Ya vur kurtul, ya ver kurtul' noktasına geldiler. Bu noktada Güney Kürdistan'da da yaşanan gelişmeler sonucu bir yönetim kurulması durumu vardı. Türk devleti bunu bir tek şartla kabul edeceğini belirtti. Neydi o? PKK'ye karşı savaşılmasıydı. ABD araya girdi ve bu biçimde Güneyli güçler ile Türk devletinin ilişkisi gelişti.

TÜRK HÜKÜMETİ KÜRT DÜŞMANLIĞI ÜZERİNE KURULMUŞ

Önder Apo'nun uluslararası bir komployla esir alınmasının ardından biz savaşı durdurunca Türk devleti Güney Kürdistan ile olan ilişkilerini gittikçe zayıflatı ve 2003'e gelindiğinde bölgesel hükümet kurulunca bunu kendisi açısından bir kırmızı çizgi olarak gördü ve ilişkileri tamamen kesti. Bu da ta 2008'deki Zap operasyonuna kadar sürdü. 2009'a gelince tekrardan kırmızı çizgisini kaldırdı, bölgesel hükümet ve KDP ile tekrardan ilişki kurdu. Bunlar gerçeklerdir. Şimdi bazı Güneyli yetkililer, "PKK olmazsa Türk devleti Güney Kürdistan'a veya Rojava'ya saldırmaz" diyor. Tabii bu tartışmalı hususlardır. Çünkü gerçeklik farklıdır. Türkiye'de şimdi AKP-MHP-Ergenekon ittifakı temelinde kurulmuş olan mevcut hükümet, Kürtlerin statüsünü ortadan kaldırmak üzere kurulmuş olan bir hükümettir. Yani sadece Kuzey Kürtlerine değil, bütün Kürtlere karşı kurulmuştur. Buna rağmen sizin de belirttiğiniz gibi özellikle KDP yetkilileri bunu görmezden geliyor ve "PKK olmasaydı, Türkler Güney'e saldırmazdı" diyor.

Asimilasyona direnen Kürt gerçeği

Cemil Bayık

oykırımcı sömürgecilik altında Kürtler, Kürdistan'ın dört parçasında baskı ve zulüm altında çırpınır durumdadır. Bakurê Kurdistan'da ise Kürtler ölüm döşğine yatırılmıştır. Kürtlük en büyük suç haline getirilmiştir. Kürtlük ölüm, Türkleşme ise yaşam kapısı olarak gösterilmektedir. Kürtler var ama Türkleşmekten başka geleceği olmayan bir halk durumuna düşürülmüştür. Rêber Apo, Kürdistan'da bir özgürlük mücadelesi verilmesi gerektiğini düşünmesiyle birlikte Kürdistan sömürgeci, demiştir. Türk devletinin sömürgeciliğini tanımlarken bu sömürgecilik, Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmek, istiyor tespitini yapmıştır. Türk devletinin toplumsal, ekonomik, eğitim, kültür-sanat, siyasal yaşam, güvenlik, yargı, diplomasi, spor ve tüm yaşam alanlarıyla ilgili politika ve uygulamaları, Kürt'ü Türkleştirmeye yöneliktir. Anayasa da ulusal strateji de tüm kurumlar da bu amaca yönelik şekillendirilmiştir. Kürtler zor, baskı ve şiddet yanında kültürel soykırım kısılcına alınmıştır. O zaman şimdiki gibi soykırımcı sömürgecilik demiyorduk ama Kürtlerin üzerinde dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen bir soykırım politikası uygulanmaktaydı. Rêber Apo'nun, Apocuların, PKK'nin en temel farklarından biri bu gerçekliği derinden hissetmeleriydi. Rêber Apo'yu tarih sahnesine çıkaran da bu düşman gerçeği ve bunun yarattığı Kürt gerçekliğidir. Türk devleti, Kürtleri kimliği, dili ve kültürü ile yok edip Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline

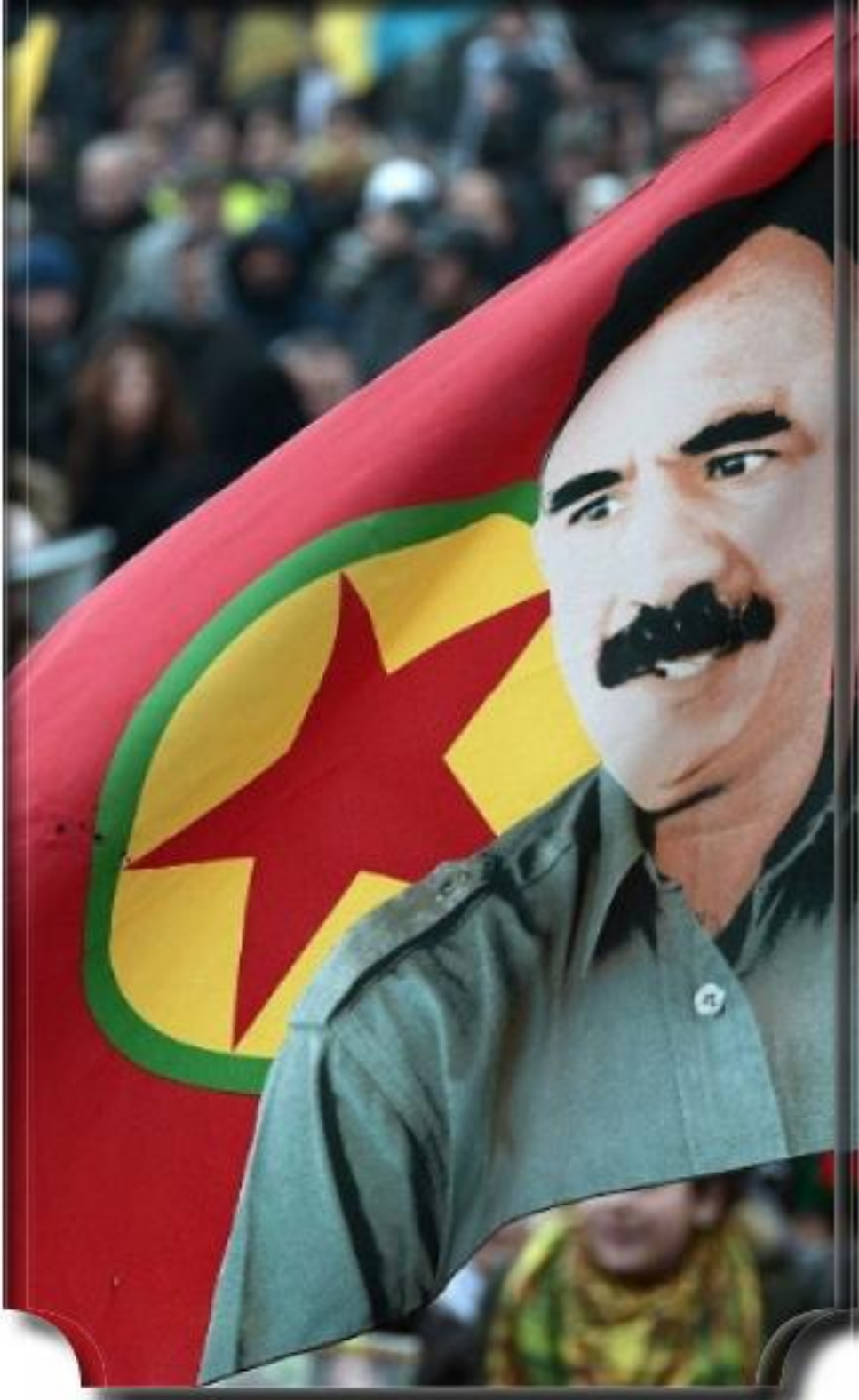
getirmek için her türlü baskı ve zulmü uygularken, tüm dünya böyle bir soykırıma sessiz kalmaktadır. Türkiye, NATO üyesi olma konumunu da kullanarak Kürtleri yok etme politikasını açık ve pervasız bir biçimde uygulamaktadır. NATO ülkeleri Sovyetlerin güneyinde Türkiye'ye verdikleri rol nedeniyle Türkiye'nin tüm yaptıklarına ve işlediği suçlara göz yummuşlardır. Aslında Avrupa ve ABD, 100 yıldır uygulanan bu soykırım politikasının suç ortaklarıdır.

İmkansız başarımak

Kürtler soykırımcı sömürgecilik altında böyle yok oluşa doğru giderken, var olan örgütlerin Türk devlet karakterini doğru değerlendirme, Kürtlerin karşı karşıya olduğu tehlikeyi görme ve buna denk bir ideolojik-siyasi duruş, örgütsel yaklaşım ve mücadele anlayışları soykırımcı sömürgeciliği durduracak nitelikte değildi. Halkta da soykırımcı sömürgeciliğe karşı mücadele edilemez gibi bir yargı vardır. Her bakımdan cesaret kırıcı bu ortamda mücadeleye sevk edici ve inanç yükseltici etkenler neredeyse yok gibidir. İşte böyle bir ortamda Rêber Apo hiç kimsenin düşünmediği ve inanmadığı bir çıkış gerçekleştirdi. Koşullar zor olsa da bir örgüt yaratılabilir, mücadele edilebilir ve sömürgecilik yenilgiye uğratılabilir, demiştir. İmkansızlıkları şikayet konusu değil, mücadele gerekçesi yapan bir anlayışla ilk adımlarını atmıştır. İğneyle kuyu kazar gibi Apocu grubu yaratmış ve geliştirmiştir.

Sistemden kopuş

Rêber Apo, ilk önce zihniyette büyük bir değişiklik

yapma çabası içinde olmuştur. Mevcut durum kabul edilemez, demiştir. Mevcut Kürt gerçekliğini kabul etmeyi, normal görmeyi Kürtlüğe ihanet olarak görmüştür. Bu nedenle bu durumun kabul edilemeyeceği anlamında "Kendisine ihanet ettirilmemiş Kürt bırakılmamıştır" biçiminde bir değerlendirmede bulunmuştur. İşte bu düzeyde ret ölçüleri; güçlü kabul ölçüleri ortaya koymak demektir. Zaten bu nedenle Apocu grubun da PKK'nin de yaşam, örgüt ve mücadele ölçülerini en yüksek düzeyde tutmuştur. Apocu grup o koşullarda hiç kimsenin, hiçbir örgütün, siyasi gücün inanmadıklarına inanarak farklılığını ortaya koymuştur. Apocu grup, söylediklerine inanan, buna göre yaşayan, davranan, örgütlenen ve mücadele eden bir grup olarak kısa sürede hiç kimsenin beklemediği gelişmeler yaratmıştır. Apocu grubun böyle gelişeceğini hesaplamayarak devlet de diğer gruplar ve birçok kesim gibi büyük yanlışlığı içine düşmüştür.

Özgüce dayanmak

Biz soğuk savaşın keskin sürdüğü bir dönemde tarih sahnesine çıkmıştık. O dönem bizler açısından sosyalizmin varlığı ve ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişmiş olması güç veriyordu. Bunun dışında tüm etkenler aleyhimizydi. Biz zaten o dönemin sosyalist ülkeleri olarak bilinen ne Sovyetlerle, ne Çin'le, ne de Arnavutluk'la bir ilişki içindeydik. Hatta bu ülkelerle ilişkili sol güçlerin çoğunluğu bize karşıydılar. Biz ne bu ülkelerden güç aldık ne de bu ülkelerde sosyalist denilen sistem yıkılınca etkilendik. Biz başından itibaren öz gücümüze dayandık. Neredeyse kurduğumuz her 3-4 cümlede özgüce vurgu yapıyorduk. Sadece ideolojimize, inancımıza ve örgütlü gücümüze güvenen bir hareket olarak tarih sahnesine çıktık. Biz tarih sahnesine çıktığımızda 6-7 tane Kürt örgütü vardı. Bunlar neredeyse kendilerini Kürdistan'ın sahibi olarak görüyordu. Bizim gibi bir hareketin gelişmesine şans tanımıyorlardı. Bizim grubumuzun

tümüne yakını işçi, köylü ve yoksul aile çocuklarından oluşmuştu. Diğer örgütleri oluşturanlar ya ağa, bey, aşiret, reisi yada ekonomik durumu iyi olan ailelerin çocuklarıydı. Bu farklılığımız çok belirgin ve çarpıcıydı.

Gerçekliği anlamayanlar yok oldu

1970'li yıllarda Türkiye'de sol güçlerin, Kürdistan'da ise PKK başta olmak üzere Kürt grupların önemli bir örgütlülüğü gelişmişti. Bu durum NATO'nun önemli ülkesi olan Türkiye'yi zayıf düşürdüğünden NATO ve Kürt egemen sınıflarına korku yaşıyordu. Bu gelişmelerin önünü almak, Kürt Özgürlük Hareketi'ni ve sol güçleri ezip tasfiye etmek için Türk ordusu 12 Eylül 1980'de askeri faşist bir darbe gerçekleştirdi. İşte bu faşist darbe dünyanın en zor mücadelesi olan Kürt halkının özgürlük mücadelesi açısından bazı netleşmeleri ortaya çıkardı. Kürdistan devriminin zorluklarına göre örgütlemeyen ve kadro duruşunu ona göre şekillendirmeyen diğer Kürt örgütleri bu baskı ortamında dağıldı.

Rêber Apo eleştirdi

1980'li yılların sonrası aynı zamanda Sovyetler, Doğu Avrupa, Arnavutluk, Çin gibi ülkelerin sosyalist rejimlerinin yıkıldığı yıllardı. Çin zaten devlet kapitalizmine yönelmişti. Bu ve başka nedenlerden dolayı Çin'e yönelim olmadı. Ulusal kurtuluş mücadeleleri veren ülkeler de kısa sürede kapitalist modernist sistemin yörüngesine girdi. Birçok sol güç ideolojik olarak sağa kaydı; sistem içi partiler haline geldiler. Sosyalist ve ulusal kurtuluş hareketlerinin gerilediği bir dönemde PKK örgütsel, siyasi ve askeri olarak daha etkin ve mücadele eden bir güç haline geldi. Öz güce dayanarak gelişmiş PKK'nin Önderliği sosyalizmde ısrar insanlıkta ısrardır, diyerek bu gelişmelere karşı tavrını ortaya koydu. Daha ilk günlerden itibaren dogmatik düşünce tarzına sahip olmayan Rêber Apo, reel sosyalizm yıkılmadan önce de bazı yanlışlıkları eleştiriyordu. Reel sosyalizmin çözülüşünü esas olarak iç etkenlerden gördüğünden ideolojik ve politik alanda geliştirdiği eleştiriler o yılların sosyalizm karşıtı rüzgarları karşısında PKK'yi sadece ayakta tutmadı, aynı zamanda gelişmesini de sağladı.

PKK sorunlara yeni çözümler üretti

Kuşkusuz 1973'te başlayan grup aşamasından bugüne kadar dışındaki birçok etkenin değişmesi yanında; PKK'de de önemli değişiklikler yaşandı. Zaten gelişip güçlenmesi de PKK açısından yeni durumları ortaya çıkardığı gibi, yeni sorunlarla da karşılaştı. Ancak PKK'yi bugüne kadar ayakta tutan ve değişmeyen etkenler çok önemlidir. PKK'nin en temel kimliği başından itibaren tüm geriliklerle, sistemle bağını koparmaktır. PKK insanlığı ve Kürt halkını zulüm, baskı, sömürü ve soykırım altında tutan sistem ve onun yaşam tarzıyla bağını koparmıştır. Arkasındaki geri ilişkileri bırakıp köprüleri yakmış, tamamen Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamına kilitlenmiştir. Öz gücü dışında hiçbir güce dayanmamıştır. Kendine öz güveni esas almıştır. İmkansızlıkları ve zorlukları hiçbir zaman şikayet konusu yapmamıştır. Kürdistan devriminin her zaman zorluklarla karşılaşacağına inanmış; bu nedenle karşısına çıkan her zorluğu mücadele gerekçesi ve mücadeleyi daha güçlü verme gerekçesi olarak ele almıştır. Örgütü ve yoldaşlık ilişkilerini en temel güç kaynağı

olarak görmüştür. Bu var olduğu müddetçe mücadele-
nin hiçbir saldırı karşısında yıkılamayacağı inancıyla
tüm zorluklar örgüt gücü ve yoldaşlıkla aşılmıştır.
PKK militanları özgürruhlu olmuş; bu özgürruh da hiçbir
baskı ve zulüm karşısında boyun eğmeyeceğinden tüm
düşman saldırıları boşa çıkmıştır. PKK'nin bu değişmey-
en yanları değişen yanları ile birlikte PKK'yi her zaman
güçlü tutmuş, bugün sadece Kürtlerin değil; tüm Or-
tadoğu halklarının ve insanlığın umudu haline gelmiştir.

Zindan'da ve Dağda direnenler kazandı

Türk devleti, parti öncülüğünde mücadelenin gelişme-
sine 12 Eylül faşist darbesiyle karşılık verdi. 12 Eylül
faşizmi, Kürt halkı üzerinde ağır bir baskı yürütürken
tutsaklar şahsında PKK'yi zindanlara gömmek ve halkın
özgürlük umudunu kırmayı hedeflemiş; ancak zindan
direnişidüşmanın bu uğursuzamacını tersine çevirmiştir.
Zindan direnişinin ideolojik yenilgiye uğrattığı 12
Eylül faşizmine, 15 Ağustos'ta tarihi diriliş ham-
lesiyle karşılık verilmiştir. 15 Ağustos, 1990'lı yıllar-
la birlikte gerçekleşen serhildanlarla diriliş devrim-
ine dönüşmüştür. Rêber Apo'ya yönelik uluslararası
komployla Kürt halkının özgürlük mücadelesi tasfiye
edilmek istendi. Ancak Rêber Apo'nun vurguladığı
tarihsel komplolar gelişmeleri durduramaz hızlandırır,
tespiti Rêber Apo'nun yeni paradigması temelinde
PKK'nin yeniden inşası ile yaşadığı dönüşümle gelişip
güçlenmesiyle doğrulanmıştır. KONGRA GEL kon-
greleri ve bu temelde ilan edilen ve inşa edilen KCK
sisteminin kuruluşu ile birlikte PKK açısından yeni bir
dönem başladı. Rêber Apo buna PKK açısından 3.
Doğuş dedi. 3. Doğuş, kapitalist moderniteye karşı
kadın özgürlükçü ekolojik demokratik toplum par-
adigmasıyla demokratik modernite alternatifini or-
taya koymak oluyordu. Bu 5 bin yıllık erkek ege-
menlikli devletçi sisteme karşı kadın özgürlükçü
devlet dışı bir toplumsal siyasi sistemi hedefliyordu.
Bu da örgütlü demokratik topluma dayalı demokra-
tik konfederal toplumsal ve siyasi sistemle demokra-
tik sosyalizmi gerçekleştirmek anlamına geliyordu.

Büyüyen ve gelişen PKK

PKK bu önemli atılımlar, değişim-dönüşüm süreçleri-
yle yeni bir siyasal hareket haline geldi. Kuşkusuz
önceleri de PKK'nin sunduğu ideolojik ve siyasi sis-

temi parça parça benimseyen ve mücadele eden
ideolojik siyasi hareketler vardı. Ancak PKK bütün-
lülük bir paradigma ve ortaya koyduğu yeni siya-
si ve toplumsal programla o güne kadar var olan
tüm siyasi hareketler, devrimci hareketler ve sosy-
alist hareketlerden çok farklı bir parti haline geldi.
Kürt halkının özgürlük mücadelesinin uluslararası
ve bölgesel boyutu ve çok zorlu bir mücadele ol-
ması, böyle bir ideolojik güç ve politik yaklaşım
ortaya çıkardı. Bu ideolojik politik yaklaşım Kürt
halkının özgürlüğünü sağlayacak esas yol, yön-
tem, strateji ve taktik olduğu gibi, Ortadoğu'yu
demokratikleştirecek ve insanlığı sömürü ve
baskıdan kurtaracak bir ideolojik ve politik çiz-
gidir. Hala dünyada yeterince tartışılmış değil, hala
tüm Ortadoğu halklarına ulaşmış değil. Ancak Kürt
halkının mücadelesi içinde pratikleşmesi Ortadoğu
ve tüm insanlığın sorunlarına çözüm olacak bir nite-
likte olduğunu gözler önüne sermiştir. Soykırımcı
sömürgecilik ve onu destekleyen kimi uluslararası
güçler PKK'nin bu yeni çizgisini görüp etkisiz kılar-
ak tasfiye etmek isteseler de böyle düşüncelerin
yeni yaşam projelerinin tasfiye edilmeyeceği tari-
hteki örneklerde görülmüştür. Yeter ki pratiğe girip
siyasi bir güç olduktan sonra sapmaya uğramasın.
Ancak bu yeni paradigma temelinde ortaya konu-
lan ideolojik-politik çizgide iktidarcılık olmadığı
için bu tehlikeyi bertaraf edecek bir öze sahiptir.

Rêber Apo'nun sosyalist alternatifi

Rêber Apo'nun reel sosyalizmin yıkılış süreci ve son-
rasındaki yoğunlaşmaları uluslararası komployla
İmralı'da esaret altına alınmasıyla yeni bir aşamaya
ulaşmıştır. Rêber Apo için İmralı, yoğunlaşmasının
zirveleştiği inziva süreci haline gelmiştir. 5 bin yıllık
sömürücü, baskıcı, devletçi sistemin tüm şifreleri
çözölmüştür. Artık erkek egemenlikli devletçi kapi-
talist modernist sistem kendi gerçeğini gizleyemez.
Sistem çözöldüğü gibi alternatifi de güçlü biçim-
de konulmuştur. Klasik sosyalizmin içinde taşıdığı
eksiklikler aşılmış; reel sosyalizmin durumuna
düşmeyecek bir sistem gerçeği ortaya çıkarılmıştır.
Günümüzün ekonomik, toplumsal, kültürel ve si-
yasal sorunlarının neden arttığı ortaya konulduğu
gibi, çözüm yolları da gösterilmiştir. Bu karakteri-
yle PKK, tüm insanlığa kurtuluş yolunu gösteren
hareket haline gelmiştir. PKK, Kürt halkının varlığını
güvenceye alacak ve Kürtlerin özgürlüğünü sağlay-
acak ideolojik-politik çizgiyi ortaya koyduğu gibi
Demokratik Modernite, Demokratik Ulus, kadın
özgürlüğü, Demokratik Konfederalizm, özgür bi-
rey ve demokratik komün, yeni demokratik toplum
yaşamı, tüm insanlık için kurtuluş reçetesidir. Kuşk-
usuz mutlaka derinleştirilmesi, ayrıntılandırılması
gereken yanları olacaktır. İmralı koşullarında yazıl-
ması ve dışarıya çıkarılma zorluklarının getirdiği
bazı sınırlılıklar olabilir. Ancak insanlığın kurtuluşu
için esas doğrultunun verildiğini düşünüyoruz.
Bu açıdan Önderliğin düşünceleri ve PKK'nin mü-
cadelesi, bugün evrensel karaktere kavuşmuştur.
PKK başından itibaren Kürt halkının özgürlüğü
için tarih sahnesine çıkmıştı. Sosyalist ideolojisi-
yle halkların kardeşliği temelinde bir mücadele
çizgisine sahipti. Ancak ulus devlet anlayışının
etkisi vardı. Özgürlüğü esas alan bir parti olarak

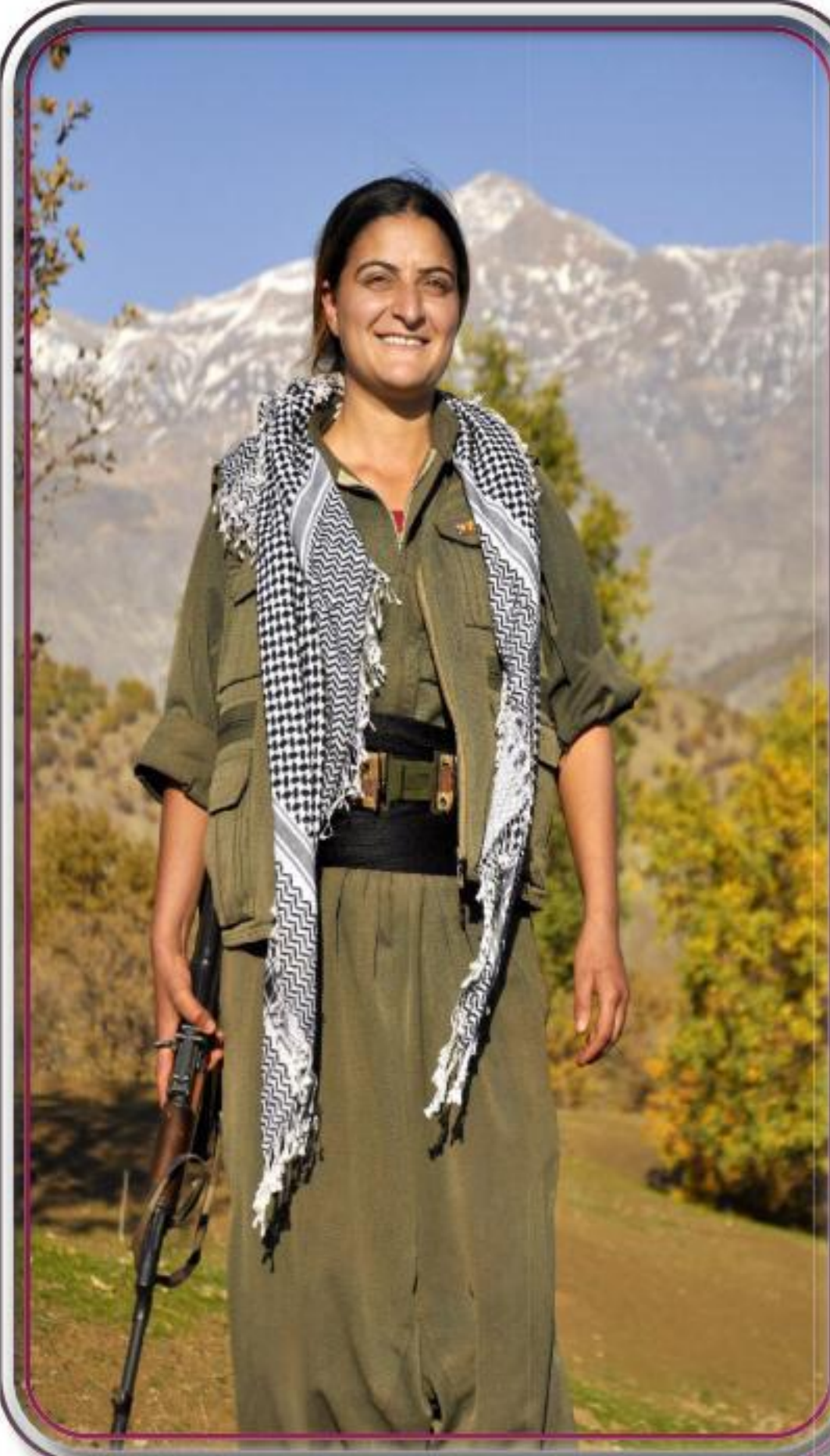
devlet fikri yapılanması çok öne çıkmıyordu. Ancak ulus devlet teorisi düşünce ve pratiğimizde etkisini gösteriyordu. Böyle olunca zihniyet ve düşünce olarak ulus devlet temelinde Kürtlerin üzerinde soykırım uygulayan Türk devletinin argümanlarını aşmada yetersizlikler ortaya çıkıyordu. 1990'lı yıllarda gerilla çok büyümüş; Kürdistan'ı tümünden özgürleştirecek hale gelmiştir. Ancak erken iktidar hastalığı nedeniyle imkanlar değerlendirilemedi; gerillanın eylemleri Kürdistan'ı özgürleştirme doğrultusunda geliştirilemedi. Türk devletini yıpratın bazı darbeler vurarak dönemi kurtaran bir durumdan çıkamadı. Bunda Rêber Apo'nun dediği gibi ortaya çıkan imkan ve gelişmeler karşısında bunu sonuç alıcı hamlelere dönüştürme yerine erken iktidar hastalığı ile değerlendiremememe durumu yaşandı. Demokratik Konfederalizm halkı güç yapmaktır Rêber Apo'nun yeni paradigması ulus devleti değil, özgür toplumu hedeflediğinden; halk adına güç olma değil, bizzat halkı güç yapmaya dayalı Demokratik Konfederalizm anlayışına sahip olduğundan kadın ve gençlik başta olmak üzere tüm toplumu demokratik örgütlenme içine çekti. Özgür ve demokratik yaşamın örgütlenmesi devrim ve Kürdistan'ı özgürleştirme sonrasına bırakılmadan bugünden halkın güç olmasını sağlayan özgürlük ve demokrasi mücadelesi gerçeği ortaya çıktı. Artık tüm siyasi yapılar ve her türden örgütlenme, örgütlenerek güç olmuş halkı, gençliği ve kadını dikkate almak zorunda kaldı. Öyle ki iktidar ve devleti hedefleyen merkezîyetçi yönetim alışkanlıklara sahip siyasi partiler, hatta sivil toplum örgütleri olarak ifade edilen kuruluşlar, kadınların ve gençlerin bu örgütlü tutum ve duruşlarından rahatsızlık duymuşlardır. Yani merkezi ve sadece talimatlarla yönetememenin rahatsızlıklarını dışa vurmuşlardır. Kuşkusuz PKK'deki eleştiri-özeleştiri kültürü toplumda da belli düzeyde yer etmişti. Ancak Rêber Apo'nun yeni paradigmasıyla birlikte toplum daha fazla düşünce belirten ve eleştiren duruma gelmiştir. Öte yandan demokratik ulus anlayışı, Kürdistan'daki tüm diğer etnik ve dinsel toplulukların özgürlük mücadelesine daha fazla yakınlaşmalarını beraberinde getirmiştir. Bir tek etnik kimliği ve inanç kimliğini esas alan bir Hareket olmadığımız daha net görüldü. Aslında PKK bugünkü demokratik ulus anlayışına yakın anlayışı başından beri savunuyordu.

Ozgür kadın mücadeleye öncü oldu

Toplumsal değişim ve dönüşümde en büyük etkinin kadının örgütlenmesi ve özgürleşmesinden ileri geldiği çok iyi görüldü. Rêber Apo'nun kadın ve aile çözümlemeleri, 1990'lı yıllarda geliştirdiği kadın ordulaşması, 8 Mart 1998'de kadın kurtuluş ideolojisini ortaya koyması, İmralı'da daha kapsamlı bir ideolojik teorik derinliğe kavuştu. Rêber Apo'nun paradigması, ideolojisi ve özgürlükçü demokrasi sisteminin merkezine oturan kadın özgürlük ideolojisi sadece PKK'de değil, toplumda da çok büyük değişiklikler ortaya çıkardı. Kadınlar artık örgütsel yapıların ve siyasi mücadelenin en temel aktörü haline geldi. Rêber Apo'nun siyasi örgütlenmeler ve tüm örgütsel yapılarda eşbaşkanlığı ve kadın-erkek eşit temsilini savunması zihniyette, toplumsal, kültürel ve siyasal yaşamda çok ciddi değişiklikler ortaya çıkardı. Güneşin doğuşuna bakar gibi tüm

dünya kadınları Kürdistan'a ve Kürt kadınına bakmaya başladı. Herkes şunu gördü; kadındaki büyük değişim ve dönüşüm toplumsal yaşam ve siyasette radikal dönüşüm anlamına gelmektedir. Özgürlük ve demokrasi bilincinin toplumsallaşmasının esasının kadının özgürlük mücadelesiyle sağlanacağı en somut biçimde Kürt toplumsal gerçeğinde görüldü. Rêber Apo'nun ortaya koyduğu demokratik ulus anlayışı zaten Kürtler açısından demokrasi ve özgürlükleri esas alan siyasi anlayışı geliştirdiği gibi bölge halklarının da Kürtlere bakışını değiştirdi. Başta Türkiye ve Suriye'de olmak üzere Kürtlerle Türkiye halkları, Kürtlerle Suriye halkları arasında kardeşlik ve eşitlik temelinde ortak yaşama dayalı anlayış gelişti. Milliyetçilik, dincilik ve mezhepçiliğin yükseltildiği Ortadoğu'da demokratik ulus, halkların nefes aldığı bir zihniyet ve kültür yarattı. Özgürlüğü devlet olma da gören anlayış yerine özgürlüğün ancak örgütlü topluma dayalı demokratikleşmede olduğunun görülmesi de demokratik ulus anlayışının gelişmesinde etkili oldu. Bu durum Kürtlerde özgürlüğü kazanma için demokrasi kültürü ve demokrasi mücadelesini geliştirmesi gerektiği bilincini yükseltti. Bu aynı zamanda özgürlük için tüm halkın seferber olmasını beraberinde getirdi. Kürdistan'ın özgürlüğü açısından tüm Kürt halkının harekete geçtiği yeni bir dönem başlattı. Çünkü Kürt halkının ve Kürdistan'ın özgürlüğü çok somut hale geldi. Toplumsal özgürlük, bireysel özgürlük ve bir bütün olarak Kürt halkının ve Kürdistan'ın özgürlüğü iç içe geçti. İşte bu gerçeklik Kürdistan halkının özgürlük mücadelesine yönelik her türlü saldırıya karşı durmasını sağladı. Kürt halkı ve Kürdistan'ın özgürlüğünün bizzat toplumun demokratik örgütlenmesi ve demokratik yaşamına dayandığının görülmesi, kuşkusuz çok önemli bir zihniyet değişimidir. Bu da politik mücadele ve özgürlük mücadelesine çok büyük bir güç katmıştır.

Axîn Mahîr Dicle

Savaşan Güzelleşir, Güzelleşen Sevilir

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Yeniden dirilişin, umudun adı olan PKK 43. Yılı'nı doldurup 44. Yılına girerken tarihine zaferler ve mücadelesine her gün yeni başarılar sığdırmıştır. 43 yıllık mücadele tarihinde en zorlu koşulları yaşayan PKK, Önder APO'nun yenilmez hakikati ile beslenmiş ve günümüze kadar ulaşmıştır. 43 yıllık PKK mücadelesinin dolu dolu geçmesini sağlayan, tarihi değerler yaratan Önder APO ve öncü kahraman şehitlerimiz en büyük güç ve inancımız olmuştur. 43 yıllık mücadele tarihi süresince büyük bedeller ödenmiş ve ödenen her bedel büyük kahramanlıkları bağrında beslemiştir. Yaşanan her şehadet yeni bir zaferin müjdeleyicisi olmuştur. Bu temelde Kürt halkı, kadınları, gençleri yaşamı yeniden yeşerten PKK'yi doğru yaşamın gerçek savunucusu

olarak görmüş ve bu temelde sahiplenmiştir. 44. yılına girerken başta Kürt halkı, kadınları, gençleri bu özel günü büyük bir coşku ve moralle kutlamıştır. Kürdistan'dan Avrupa'ya PKK'yi tanıyan, kendini içinde bulan herkes büyük kutlamalar gerçekleştirmiş, eylemsellikler geliştirmiştir. PKK'nin halk partisi olduğu, kadın partisi olduğu ve gençlik partisi olduğu bir kez daha faşist güçlere gösterilmiştir. Yani 43 yıllık mücadele tarihine dayanan PKK her geçen yıl daha büyük sahiplenilmekte ve her geçen yıl yüreklerde bir umut çağlayanı gibi akmaktadır. Yine 25 Kasım uluslararası kadına şiddetle mücadele günü her sene olduğu gibi bütün dünya da on binlerce kadının katılımıyla gerçekleşmiş ve faşist erkek egemen devlete en büyük cevabı sokaklardan vermiştir. Kadınlar sokakları, mey-

danları doldurarak, faşist erkek egemen devlete karşı mücadelede ne derecede ısrarcı olduklarını haykırmışlardır. Kürdistan'dan Türkiye'ye, Türkiye'den Avrupa ya kadar bütün kadınlar "Jin Jiyan Azadi" sloganlarını haykırmıştır. Gelişen kadın mücadelesi elbette Önder APO'nun sonsuz çabasıyla ve kahraman kadın şehitlerimizin öncülüğünde gelişmiştir. Bugün dünya kadın mücadelesi gücünü kadın özgürlük hareketinden almaktadır. Bu yüzden bütün 25 Kasım'lar partimiz PKK'nin kuruluş yıldönümüyle paralel olarak daha güçlü karşılanacak ve her sene daha fazla sahiplenilecektir. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Erkek egemen devletin besleyicisi olan faşizm her geçen gün halklar, kadınlar ve gençler üzerinde hakimiyet kurmak istemekte ve bunun için elinden geleni ardına koymamaktadır. Özellikle de kadın

da ajanlık dayatılmaktadır. Kabul edilmediği takdirde ise katledilmektedir. Son yıllarda en insan dışı şekilde katledilen, akıbeti belli olmayan kadınların Kürt genç kadınları olduğu bilinmektedir. Gülistan, Pınar, Helin, İpek ve adını dile getirmediğimiz yüzlerce genç kadın... Yine üniversiteli genç kadınlar ekonomik sıkıntılar çekmekte, okumak için gittikleri yerlerde yerleşim yeri bulamamaktadır. İşte faşist erkek devlet kadınlardan, genç kadınlardan bu denli nefret etmekte herhangi bir yaşam hakkı tanımamaktadır. Bütün bu faşizme karşı kadın özgürlük hareketimiz öncülüğünde büyük bir direniş ve mücadele gelişmektedir. Hiç kurumayan bir kaynak misali kadın mücadelemiz dağlardan ovalara, şehirlere akmakta ve dalga dalga yayılmaktadır. Özellikle YJA-STAR gerillaları öncülüğünde Kürdistan dağlarında gelişen direniş faşizmin nefesini kesmektedir. Geril-

43 yıllık mücadele tarihine dayanan PKK her geçen yıl daha büyük sahiplenilmekte ve her geçen yıl yüreklerde bir umut çağlayanı gibi akmaktadır.

iradesinin açığa çıkmaması için ince ve kaba her türlü yöntemi kullanmaktadır. Faşist AKP-MHP saray rejimi Kürdistan'da ve Türkiye'de kadınlara, genç kadınlara dönük özel savaş politikaları uygulamakta ve bu temelde gelişen kadın direnişinin önünü almak istemekte, bitiremeyeceğini bildiği içinde azami düzeye düşürmeye çalışmaktadır. Kadınlar her gün katledilmekte, tacize, tecavüze uğramakta ve her türlü kötü muameleyle karşı karşıya kalmaktadır. Gözü dönen faşist AKP-MHP saray rejimi askerini, polisini devreye koyarak özellikle Kürdistan'da, direnişin yaşandığı bölgelerde genç kadınları ve gençleri kullanmaya çalışmaktadır. Genç kadınlar uyuşturucu ve fuhuş bataklığına sürüklenmekte, bunun sonucun-

lanın namlusundan çıkan her bir mermi katledilen kadınların intikamı olmaktadır. Düşmanın rüyalarına korku salan genç kadın gerillalar bugün iradenin ve gelişmiş ve gelişecek bütün zaferlerin temsili olmuştur. Bu duruş, direniş bütün halkları, kadınları, gençleri derinden etkilemekte ve herkeste hayranlık uyandırmaktadır. "Savaşan güzelleşir, güzelleşen sevilir" sözü bugün Önder APO'nun çizgisinde yürüyen bütün kadın gerillalar şahsında gerçekleşmektedir. Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Her varlık yaşamını devam ettirebilmek için kendisini dış tehlikelerden korur. Bunun en güzel örneğini Önder APO gül teorisi olarak ortaya koymuştur. Bir gül kendini koruyabilmek için dikenlerini kullanır. Bu

Gerillanın namlusundan
çıkan her bir
mermi katledilen
kadınların intikamı
olmaktadır. Düşmanın
rüyalarına korku salan
genç kadın gerillalar bugün
iradenin ve gelişmiş ve
gelişecek bütün zaferlerin
temsili olmuştur.

her canlı için geçerli ve gerekli olduğu gibi insanlar içinde geçerli ve gerekli bir durum olmaktadır. Toplumlarda kendi öz savunmasını yaparak dışardan gelecek herhangi bir tehlikeye karşı kendini korumaya çalışır. Bugün faşizm, kapitalizm en çok kadınlara saldırmakta, kadını birinci hedef olarak görmektedir. Bu yüzden kadınlar olarak faşizme karşı, erkek egemen devlete karşı kendimizi nasıl koruyacağız sorusunu kendimize sormamız gerekmektedir. Fakat unutmamalıyız ki Kürdistan somutunda koşullar daha fazla değişmektedir. Çünkü Kürdistan'da sadece topraklarımız değil, fikirlerimiz ve ruhumuz bile işgal saldırılarıyla karşı karşıyadır. Özellikle Kürt genç kadınları olarak faşizme, işgalciliğe nasıl cevap olabiliriz, nasıl bir kadın daha eksilmeden bir günümüzü geçirebiliriz diye sormak zorundayız. Böylesi tarihi bir sorumluluğumuzun olduğunun ne kadar bilincindeyiz? Gelişen mücadelede nasıl bir rol oynuyoruz? PKK ve PAJK'ın Kürt genç kadınlarına biçtiği öncülük rolünün ne kadar farkındayız? Bütün bunlar bilince çıkartılması gereken sorulardır. Çünkü faşizm bütün değerlerimize saldırmaktadır. Fiziki, kültürel soykırımı en ahlaksız biçimiyle dayatmaktadır. İşte burada devreye girecek olan elbette öz savunma olmaktadır. Bugün en büyük öz savunma gücümüz HPG ve YJA-STAR güçleri olmakta ve faşizme onarılmaz darbeler vurmaktadır. Bunun en somut ve çarpıcı örneği ise Avaşın, Zap ve Metina da gelişen gerilla direnişi olmaktadır. Faşizme ve erkek egemen devletin bütün bu politikalarını boşa çıkarmanın yolu özgün örgütlülüğü geliştirme, büyütme temelinde olmaktadır. Faşizm örgütlü mücadelenin yürütülmediği, kadın örgütlenmesinin olmadığı alanlardan cesaret almaktadır. Bunu boşa çıkarmanın yolu ise aralıksız bir biçimde geliştirilecek olan örgütlenme, bilinçlendirme faaliyetleri olmaktadır. Toplum en dinamik ve öncü gücü olan genç kadınlar topluma karşı sorumluluğunu bu şekilde yerine getirmeli, 7 den 70'e herkesi bu temelde eğitmelidir. Hiç bir genç kadın faşist Erdoğan-Bahçeli rejiminin kurbanı olmamalıdır. Gerekirse mahalle mahalle, okul okul, kapı kapı gezil-

meli ve genç kadınlar mücadeleye kazandırılmalıdır. Bu noktada faşizme cevap vermenin en etkili yöntemi katılım olmaktadır. PKK ve PAJK'a katılmak, HPG ve YJA-STAR güçlerine katılmak faşizme verilecek en büyük cevaptır. Zaten faşist erkek egemen devletin bugün en çok korktuğu şey gerillaya katılım olmaktadır. PKK'ye katılmak dünyanın en büyük cesaret örneği olmakta ve başkaldırının en radikal hali olmaktadır. Faşist AKP-MHP rejiminin katılımların önünü almak için ne kadar yoğun çabalar harcadığını herkes bilmektedir. Bunun için her türlü önlemi almaya çalışmakta ve anti propaganda faaliyetlerini aralıksız bir biçimde yürütmektedir. Çünkü gerillaya katılmak zincirlerinden kopmak ve özgürlüğe adım atmaktır. Sınırları aşmak, sistem kirliliğinden arınmak ve yeni bir yaşamın yaratıcı gücü olmaktır. Katılmak binyılların hesabını sormak ve sistemi temellerinden sarsacak bir düzeye getirmektir. Özellikle genç kadınların katılımı kapitalist sistemin bir reklam aracı olarak kullanmaktan öteye gitmediği, kadının kendi gerçeğiyle buluşması için tek yol ve koşul olmaktadır. Kürdistan somutunda da değerlendirildiğinde Kürt kadınının direnişçi kişiliği, işgalciliğe karşı savaşçı, duruşu günümüzün perspektifini oluşturmuş ve PKK'de yer alan şehit kadın militanlar şahsında taçlandırılmıştır. Şılanlar, Delaller, Azêler bunun en somut örneği olmuştur. Eğer özgürlük sorunumuzun olduğunu biliyorsak, erkek egemen devletin politikalarına karşı doğru bir mücadele yürütmek istiyorsak önce verili düzeni reddetmek gerekmektedir. Bunun en sonuç alıcı yolu ise öz savunma temelinde gerillaya katılım olmaktadır. Kadın mücadelesini büyütme, toplumsal rolün, öncülüğün gereğini doğru bir şekilde yerine getirmek ancak bu şekilde gerçekleşebilir. Faşizmin politikalarını boşa çıkarmak ve onurlu bir yaşamı yaşayabildim demek için bütün genç kadınlar yönlerini dağlara yani özgürlük mekanlarına vermelidir. Önder APO'nun dediği gibi "Bağımsızlığa ve özgürlüğe yönelmenin gerçekçi yeri Kürdistan dağlarının doruklarıdır" Yoldaşça Selam ve Saygılar ■

Hogır Amed

Katıksız bir özgürlük militanı Êriş Mordem

PKK'nin öncü gücü olan gençlik hareketi; mücadelelerin yakıcılığı ve gerekleri karşısında kendi kahramanlarını yaratmasını bilmiştir. Ali Çiçeklerden Axinlere, Andoklara, Faraşinlere, Baran Mawalardan Bawerlere, Sidarlara, Harunlara ve Erişlere kadar böyle kahramanlıklar ve şehitler gerçeği olarak gençlik hareketi kendini sürdürme gelmiştir. Yaşanan her şahadet o dönemin mücadele kararlılığı, özgürlük bilinci ve zafere olan inancını da ifade etmektedir. Yine her şahadet güne ve geleceğe dair görkemli ve derslerle dolu bir mücadele mirası ve geleneği bırakmıştır. Her şahadet gerçeği, eylem tarzı kadar kişilik özellikleri ve mücadele tarzı ile ardıllarına örnek olurken, tarihe altın harflerle yazılacak birer direniş abidesi olarak Kürt halkının belleğinde yer edinmiştir. Şehitler Partisi olan PKK'nin fedai şehitlerinden olan Eriş arkadaş da kişiliği, mücadele tarzı

ve eylem biçimiyle adını kahramanlık tarihine altın harflerle yazdıran örnek bir militan kişiliğe sahiptir. Kürdistan özgürlük saflarına katılımında sergilediği kararlılık ve özgürlük arayışındaki büyüklük, mücadele içerisindeki yürüyüşüne ve şahadet biçimine de damgasını vurmuştur. Eriş arkadaş katılımından şahadetine kadar özgürlük bilinci ve iddiasını her gün daha da güçlendiren, kaygısız katılımıyla ve derin sorgulayıcılığıyla hep yeniyi ulaşmayı bilen ve Önderliği anlamının büyük çabasını sergileyen bir duruşun sahibi olmuştur. Militanlaşmadaki iddiası, çabası ve emeği ile özgür yaşam tutkusunu hep zirvede yaşayarak Parti içinde geçirdiği yıllarını dopdolu yaşamasını bilmiştir. Eriş arkadaş, Parti içerisindeki gelişimi ve yürüyüşü istikrarlı olan, farkını her ortamda gösteren, zorluklar karşısında geri çekilmeyen, aldığı her görevin hakkını emeğiyle vermesini bilen, her zaman kendini görevlere hazır tutan, değerleri korumada her zaman olabildiğince duyarlı yaklaşan ve bu duruşuyla herkes tarafından güven duyulan ve tutarlılığıyla örnek alınan bir arkadaş olmuştur. Katıksız bir özgürlük militanı olmanın çabası, iddiası ve sorumluluğuyla hareket eden, ideolojik kimliğinin bilinciyle hem kendini geliştirmiş ve anın militanlığının bilinç ve örgütlülüğünü kendi şahsında yaratmıştır. Eriş arkadaşın, kendine olan güveni ve yaşam

Yaşanan her şahadet o dönemin mücadele kararlılığı, özgürlük bilinci ve zafere olan inancını da ifade etmektedir.

karşısındaki ciddiyeti, amacındaki netliği de ortaya koymuştur. Kendine amaç olarak belirlediği Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin zaferle sonuçlanması için sürekli bir arayış, yaşama dair her şeyden bir sonuç çıkartma, öğrenme ve bunu etrafında bulunan yoldaşlarıyla paylaşma yaklaşımını esas almıştır. Yaşama hep umutla bakmasını bilmiştir. Her an ve her saniye yanıp tutuştuğu Kürdistan Dağlarının güzellikleriyle buluşmayı bilmiştir. Oldukça sepmatik, sevecen, coşkulu, yaşamı güzellikleriyle seven, her anda bir güzellik bulabilen ve hayatı dopdolu ama bir o kadar da anlam yükleyerek yaşamak isteyen bir kişiliğe ve yaşam anlayışına sahip olmuştur. Eriş arkadaş, her zaman ve her yerde örgütsel kaygıları önde tutan ve kişisel kaygılarını hem yaşadığı sorunlar hem de genel ortamda açığa çıkan yetersiz yaklaşımlar karşısında aşmasını bilmiştir. Eriş arkadaş; yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1991 yılında Elâzığ' da dünyaya gelir. Düşman baskılarından kaynaklı ailesi ile beraber yönünü Türkiye metropollerine verir. Ailesinin yurtsever olmasından kaynaklı erken yaşlarda Kürdistan Özgürlük Mücadelesini tanır ve aktif olarak gençlik hareketinin içerisinde çalışmalara dahil olur. Ruhu ve yüreği özgürlük mücadelesiyle yanıp, tutuşan ve her zaman vatan hasreti ile büyüyen Eriş arkadaş 2013 yılında Ege üniversitesinden Parti saflarına katılır. Dağda bir eğitim devresini gördükten sonra, Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin öncü gücü olan gençlik hareketinde görev üstlenerek Kuzey Kürdistan sahasına geçer. Kuzey Kürdistan sahasında ve Türkiye metropollerinde birçok alanda çalışma yürütür. Her ne kadar düşman, baskı ve saldırılarıyla çalışmasını engellemeye çalışmışsa da, Eriş arkadaş hiçbir zaman pes etmemiş ve devrimci mücadelesini yürütmüştür. İşgal edilmiş vatanını özgürleştirmek için devrimci mücadeleyi esas alan kişi, her türlü zorluklara karşı durabilir. Eriş arkadaşta bu temelde APOCU devrimci duruşla her türlü düşman yönelimlerine karşı mücadele edebilmiştir. Çünkü devrimcilik; bir kararlaşma ve kendini özgürlük ölçülerinde yapılandırma

Gençlik hareketinden doğru alanın komutanlığında yer alır. Sur direnişinin eşsiz komutanı olan Çiyager yoldaşla beraber, düşmana karşı savaşta omuz omuza savaşır.

düzeyle bağlantılıdır. Yani devrimci, özgürlüğe olan inancıyla kendini yapılandırılır, geliştirilir. Eriş arkadaş devrimci kişiliğe ulaşmayı uzun yıllara yaymadan ve kimseden beklemeden Önderliği anlayarak, Partinin mücadele geleneğini kişiliğine yedirerek devrimci kişilik özelliklerini kendinde yaratmayı başarmıştır. Kendinde yaratmış olduğu APOCU devrimci özellikleriyle çalışma yürüttüğü tüm alanlarda sonuç almasını bilmiştir. Bu temelde düşmanın saldırılarını kırabilmek ve düşmanla çetin bir savaşın içine girildiği döneme cevap olabilmek için, Eriş arkadaş yönünü Sur alanına verir. Gençlik hareketinden doğru alanın komutanlığında yer alır. Sur direnişinin eşsiz komutanı olan Çiyager yoldaşla beraber, düşmana karşı savaşta omuz omuza savaşır. Eğer düşman burada sonuç alamamışsa, ciddi anlamda kayıplar vermişse ve 105 gün alana girememişse o da, Sur alanında bulunan arkadaşların APOCU fedai çizgisinde savaş yürütmelerinden kaynaklıdır. Bu eşsiz direnişte Eriş arkadaşın rolü belirgindir. Uzun yıllar vatan hasretini çeken Eriş arkadaş, tüm zorlu savaş sürecine rağmen geri adım atmamış, son nefesine kadar savaşarak şehitler kervanına katılarak bize direnişçiliğin mirasını bırakmıştır. Tarih, insan hayatında birer damla olarak, biriken anılarla yazılır. Tarihin doğruluğu yaşanan anıları doğru anlatmak ve onları gelecek kuşaklara doğru aktarmaktan geçer. Eriş arkadaş parti safları içerisinde geçirdiği üç yıllık kısa zaman dilimine büyük anılar sığdırmayı bilmiştir. Yaşadığı her an, nefes aldığı her saniye Kürdistan Özgürlük tarihine damgasını vurmayı bilmiştir. Hem genç yaşına hem de Parti içerisindeki kısa pratiğine çok güzel bir yaşamı sığdırmayı bilmiştir. Ve denilebilir ki, bu kısa yaşam diliminde görkemli bir hayatı yaşamayı başarmıştır. Yaşanan an' a çok şey sığdırmış, gençliğinin baharını Kürdistan Özgürlük Mücadelesinde yaşamış ve tarihe mal olan bir kişilik ve pratiğin sahibi olarak sonsuza kadar belleklerde yer edinerek ve bizlere de büyük sorumluluklar yükleyerek şehitler kervanına katılmıştır. Kürdistan Özgürlük Mücadelesinde muazzam direnişlerin sahibi olan şehitlerimizin takipçisi olacağız. Ardılları olarak bizler açısından şehitler, kişilikleriyle örnek alacağımız militan kişilik, mücadele tarzlarıyla yürüyüşümüzde birer kılavuz ve yaşamda en etkili öğretmenimiz durumundalar. Şehitler, Önderlikle en güçlü ve katıksız yoldaşlığı yakalamanın örnekleri olarak, bizlerin öncüleri ve yol göstericileridirler. Şehitlerimiz hiçbir karşılık beklemeden amaçlarına ulaşmak ve halklara özgür bir geleceği bırakmak uğruna kendilerini feda etmişlerdir. Katıksız yoldaşlığın, özgürlüğe büyük tutkunun, onurlu bir yaşam arayışının ve hesapsız katılımının somutlaşmış ifadeleridirler. Bu gerçeklik karşısında bizlere düşen ise pratiğimizde ve kişiliğimizde onları yaşatmak, onlara layık olmak ve mücadelemizi başarıya ulaştırarak ve şehitlerimizin uğruna savaşçı canlarını feda ettikleri vatanımızı özgürleştirmektir. ■

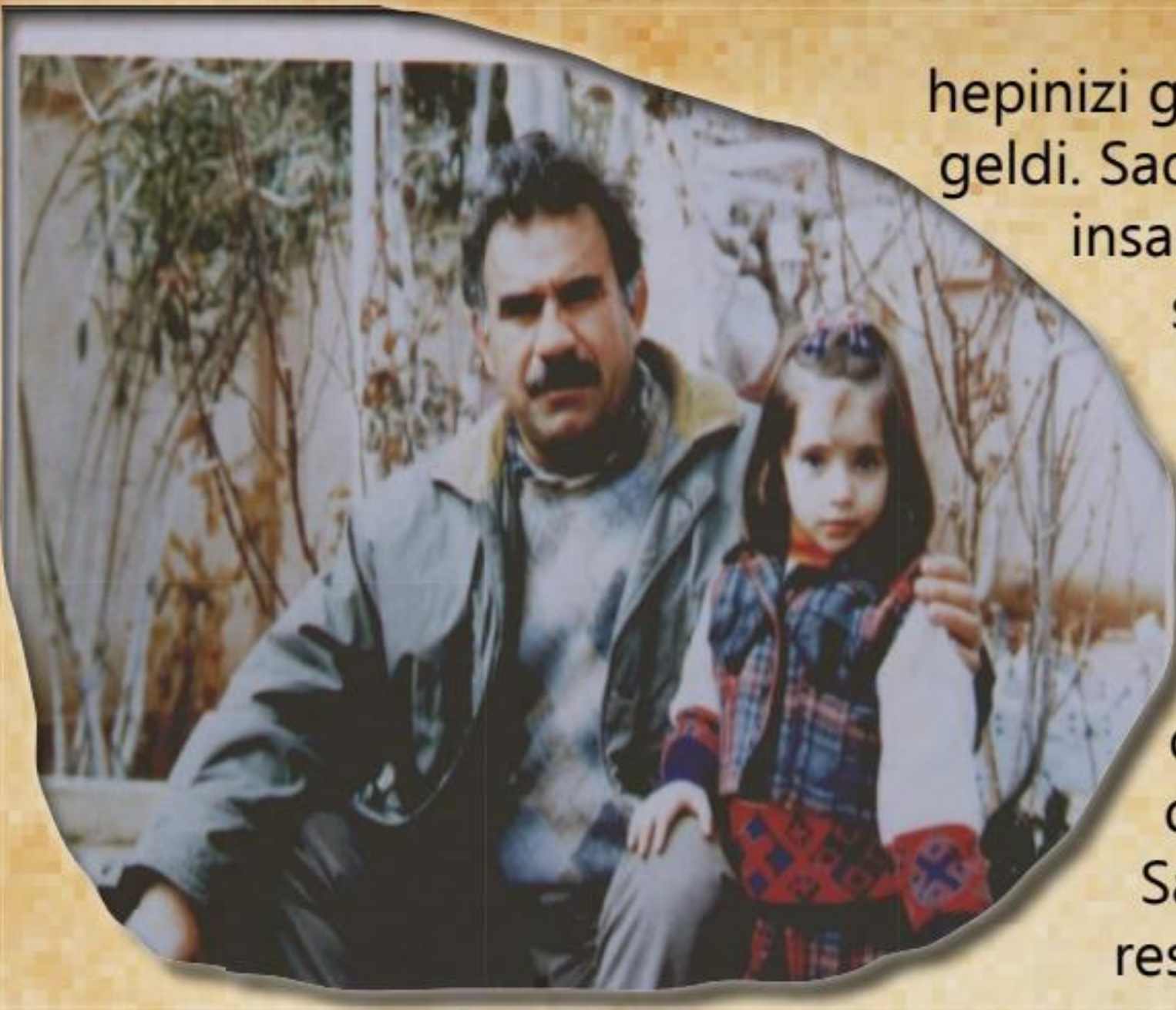

Heval Îsmâîl

Dünyaya, Çocuk Sadeliğiyle Bakıyordu

Katıldıktan sonra kaç yıl, ardına bakmadan gidi-vermişti, bilemiyorum. Sabırsızlığımın doruktaydı ve gerçeğe, hakikate ulaşma arayışıyla zamanı aşma çabasındaydım. Ardına bakmadan geçen yedinci yılın, kaçınıcı mevsimini geride bırakıyordum bilemiyorum. Ama bu yıllar boyunca, yüreğim hep O'na doğru akmanın sevincini yaşıyordu. Geçen yıllar sabırsızlığımı arttırıyordu. İşte bu kadar yıldan sonra, biraz da zorlanmış olmanın beraberinde getirdiği yüreğimdeki yalnızlığa son noktayı koymam gerekiyordu. Tüm bunların üzerine yoğunlaştığım bir gün, O'nu göreceğim söylendi. Duyduğumda, nerdeyse kanatlanıp uçacaktım. Bana söyleyen arkadaş da şaşkınlığımı ve heyecanımı yatıştırmak için bana "Welat sakın ol, sakın ol..." diyordu. Parti'ye katılalı neredeyse sekiz yıl olmuştu. Küçük Güney'li olduğum için oradaki halk faaliyetlerinde kalmıştım. Telefon ahizesinden kimi zaman kızdığını, kimi zaman güldüğünü, kimi zaman öfkelenildiğini duyduğum sesi, artık yakından duyacaktım. Avazımın çıktığı kadar, bağırarak istiyordum. Sevinçten ne yapacağımı bilemiyordum. Bir ara, duvarı yumruklamayı bile kafamdan geçirdim. O an, benim için zaman geçmek bilmiyordu. Yanımdaki arkadaşın anlattıklarını, sessizlik içerisinde dinleyip, O'nunla tanışma anını düşünmeye koyuldum. Önderliğin yanına ilk kez gidecektim. Arkadaşlarla arabaya binip, belli bir mesafe gittikten sonra bir evin önünde durduk. Kapıyı çalmak üzereyken birlikte olduğumuz arkadaş bana, "Başkan bura-

da," dedi. Koridoru geçtikten sonra yanımdaki iki raporu çıkarıp, Mahmudê Reş adındaki arkadaşına verdim. Önderlik, misafir odasında oturuyordu. Salona geçtikten kısa bir süre sonra Önderlik, raporları açıp okumaya başladı. O zaman kodum Welat'tı. Önderlik gülerek yanımdaki Veysi'ye, "Sorunlu Welat bu mu?" dedikten sonra gizlice bir şeyler söylemek istercesine yanıma sokulup, "Aslında sen sorunlu değilsin, sen korumak istedin, fakat bilmedin. Köylü üslubun ve bilinçsizliğinden dolayı harekete geçiremiyordun," dedi ve sonra beni kucaklayıp oturmamı söyledi. Geldiğim alana ilişkin istediği bilgileri verdim. Ardından, "Ben yalnızım, burayı yapıyorum başka bir yeri bozuyorlar, hemen atılıyorum bir diğer yeri yapıyorum, bir başka bir yeri bozuyorlar..." diyerek sohbete devam etti. Eylül'de başlayan eğitim devresine zaman zaman halktan da katılanlar oluyordu. Eğitimin yoğunlaştığı bir gün, farklı farklı mıntıklardan gelen şehit aileleri eğitime katılmışlardı. Kısa bir süre önce eğitim devresini tamamlayıp, Mardin'e giden birçok arkadaşın şahadet haberini almıştık. Başkan o gün çözümleme yaptı, çok sinirlenmişti. Hatta "Onlarla konuşuyoruz, o kadar emek veriyoruz, bu kadar ilgileniyoruz ki gidip bir adım atıp başarsınlar. Ama gidip bir iki ay bile kalamıyorlar," deyince, iki şehit arkadaşın babası da ayağa kalkıp, "Başkanım sinirlenmenizi kabullenemiyoruz. Üç çocuğumu verdim. Üçü kalmış, onları da veririm. Siz sin-

"Bakın
hepinizi geçip yanıma
geldi. Sadece büyük
insanlar beni
sevmezler. Çocuk-
lar bile beni
seviyor. Ne
beni görmüş,
ne tanıyor, ne
bir iyiliğim ne
de bir kötülüğüm
dokunmuş.
Sadece benim
resmimi görmüş..."

irlenmeyin. Üç tane verdim, diğerlerini veririm. Biri şehit düşerse onunu göndeririz, o şehit düşerse halk olarak yüz tane daha göndeririz. Her şeyimizi feda etmeye hazırız," dedi. Başkan: "Onları düşünüyorum, bu kadar bilinçlendiriyoruz. Gençler, gidip bir şeyler yapacaklarına, çok erken şehit düşüyorlar. Burada sırf böyle şehit düşmesinler, bu tür şahadetler yaşanmasın diye bilinçlendirmeye çalışıyoruz. Onun için sinirleniyorum," dedi. Yaşlı baba: "Hayır sen hiç üzülme, bütün Kürtlerden giden gitse bile kalanlar seninledir," dedi. Çözümleme boyunca Başkan, hazmedemediği bu kayıplardan dolayı çok öfkeliydi. Hem eleştirdi hem de moral ve güç verdi. Her zam-

halk, mangalara yerleştirildi. Başkan, akşam mangaya manga dolaşıp, gelen halkla sohbetler geliştirdi. Barlias'ta yaşayan bir aile, sabaha karşı ancak gelebilmişti. Bu ailenin üç dört yaşlarında bir de çocukları vardı. Çocuk harfleri ağzında dakikalarca yuvarladıktan sonra ancak konuşabiliyordu. Afrin'den de bir şehit ailesi gelmişti. Benim o aileyi götüreceğim söylendi. Hemen arabayı hazırladım. Ama ben herkesin iki katı daha fazla heyecanlıydım. Çünkü böylesi bir gün de halkın ve arkadaşların resimlerini, görüntülerini çekmek için sabırsızlanıyordum. Götüreceğim aileyle Başkan, konuşmasını sürdürüyordu. Beni görünce, "Bu arkadaşta Afrinli. Afrin'in dağları,

*Güney Batı Kürdistan'da, daha adını öğrenmeden
'Apo' demeyi öğrenen ve her sabah resmine bakarak "Rojbaş
Serokêmin' diyen binlerce çocuktan sadece bir tanesiydi
Delil.*

an olduğu gibi o gün de herkes ikna olana dek, her şeyi ince ayrıntısına kadar çözümledi. '91 Newroz günü akşam üzeri Başkan'ın gelişini kamp olarak büyük bir heyecan ve coşkuyla karşıladık. Hepimiz Başkanla Newroz'u kutlayacak olan binlerce halkın birlikteliğini büyük bir merakla bekliyorduk. Özel günlerde Suriye'deki halkın önemli bir kesimi, Akademi'ye gelip arkadaşlarla ve Önderlikle büyük bir coşkuyla Newroz'u kutluyorlardı. Önderliği gördükleri için heyecan üst düzeyde yaşıyordu. Bazı şehit aileleri, bir takım teknik sorundan ötürü, Önderliği görmek için geç saatlerde Akademi'ye geldiler. Gelen

konumu küçük bir Kürdistan'ı yaratmaya müsaittir," dedi. Küçük çocuk iki yüz üç yüz metre uzaklığındaki sahanın yanındaki bayan arkadaşların mangalarının yanındaydı. Üşümesin diye sıkı sıkı giydirdikleri için zavallı çocuk hareket etmekte zorlanıyordu. Birkaç adım uzaklaşıp, Başkan'ı görmeye gelen aileyi ve uzakta her şeyden habersiz olan çocuğu bir fotoğraf karesine almak için çabalarken çocuk, yavaş yavaş Başkan ve ailesinin durduğu yere doğru yürümeye başladı. Başkan, bir şeye aldırmadan o anki sohbetine devam ediyordu. Çocuk küçük adımlarıyla, yavaş yavaş dikkat çeken bir edayla yürüyordu. Sol elini

sağ elinin içine sıkıştırmıştı. Ellerinin arasında bir şeyler eziyormuş gibi sol elini bir o tarafa bir bu tarafa çevirip duruyordu. El işaretini devam ederken hepimize tek tek bakıyor, kimimize bakarken gülümsüyor, kimimize bakarken de çekiniyordu. Çocuk, kim olduğumuzu anlamaya çalışır gibi sorgulayıcı bakışlarla etrafını süzdükten sonra hepimizin arasından ilerleyip, küçük adımlarıyla hem yorulmuş hem de nazlanan bir edayla Başkan'ın önüne geçip durdu. Boyu o kadar kısaydı ki, Başkan çocuğun yanına geldiğini, neredeyse fark etmeyecekti. Öyle de oldu. Çocuğa bakarken, o minik ayakları üzerinde, tombul gövdesini nasıl taşıyabildiğini düşündüm. Eli ancak Başkan'ın dizine ulaşabiliyordu. Biraz durduktan sonra elini uzatıp, Başkan'ın dizine dokundu. Başkan da merak edip, başını eğdiğinde eli dizlerine zor ulaşabilen küçücük çocuğu gördü.

kan'ın kafasına doladı. Çocuğun o an ki bakışında, Başkan'ın kucağında müthiş bir rahatlık içerisinde olduğu anlaşıyordu. Başkan, çocuğu yere bırakmadan sohbetini sürdürdü. Başkan, o an dünyaya kirlenmemiş çocuk sadeliğiyle bakıyor gibiydi. Çocuk da gözlerini kaçırmadan, Başkan'ı süzüyordu. Çocuğun bu büyük sevincini paylaşan Başkan, "Navê te çi ye? diye adını sordu. - Delil, dedi küçük afacan gülümseyerek. Önderlik güler, Kürtçe; "Bakın hepinizi geçip yanıma geldi. Sadece büyük insanlar beni sevmezler. Çocuklar bile beni seviyor. Ne beni görmüş, ne tanıyor, ne bir iyiliğim ne de bir kötülüğüm dokunmuş. Sadece benim resmimi görmüş..." dedi. Başkan çocuğu severken, onunla konuşurken birçok fotoğrafını çektim. Başkan da, "Her cepheden çek," diyordu. Bir film kadar, sadece Başkanla çocuğun resimlerini çektim. Herkes pür dikkat Başkan'ın bu küçücük çocukla soh-

*ayrılana kadar herkes,
Önderliğe büyük bir
ilgiyle yaklaşıyordu. Öyle
ki dillerini bilmediği bu
insanlar, Önderliği
kendilerinden biri gibi
görüyorlardı.*

Çocuk Başkan'a dokunduktan sonra elini uzattı. Başkan da çocuğun elini tutup tokalaşır gibi yaptı. Ama eli, Başkan'ın elinin ayasını ancak dolurabiliyordu. Çocuğun elini bırakmadan onu kucakladı, sarıldı ve öptü. Başkan'ın kendisine sarılmasına karşılık çocuk da minik kollarını Başkan'ın

betini dinliyordu. Güney Batı Kürdistan'da, daha adını öğrenmeden 'Apo' demeyi öğrenen ve her sabah resmine bakarak "Rojbaş Serokêmin" diyen binlerce çocuktan sadece bir tanesiydi Delil. O gün, belli aralıklarla gelen aileler tek tek uğurlandı. Kimi analar o kadar arkadaştan ayrılırken

Önderliğin söylediklerini tercüme edip,
onlara anlatıyorduk. O günden sonra adam bize;
“O kadar insan gördüm, ama sizin
Önderiniz gibisini görmedim. O nasıl bir
insandır. Bu onun alın yazısıdır, kesin sizi zafere
ulaştıracaktır,”

hüzünleniyor, kimi anne babaların gözlerinde ise hüzünle karışık sevinç parıltıları dolaşıyordu. Duygu yoğunluğunun etkisiyle çoğu ananın gözlerinden yaşlar akıyordu. Lübnan’da seçimler gündem-deydi. Akademi’nin olduğu arazinin sahibi de bir milletvekiliydi. Başkan, bu arazi sahibi milletvekilini kastederek “Gidin haber verin, biz ziyaretine gideceğiz,” dedi. Biz haber vermeye gittiğimizde adam orada değildi. gelişimizi kendisine haber verdiklerinde geldi. Arabayla gittik. Yaklaşık ikiyüz kişi toplanmıştı. Önderlik oraya gelecek diye herkes toplanmıştı. Önderliği merak ediyorlar, görmek istiyorlardı. Önderlikle gittiğimizde herkes sustu. Şaşkındılar.

ular soruyor, konuşuyordu. Konuştuğu insanların anlamaları için Önderliğin söylediklerini tercüme edip, onlara anlatıyorduk. O günden sonra adam bize; “O kadar insan gördüm, ama sizin Önderiniz gibisini görmedim. O nasıl bir insandır. Bu onun alın yazısıdır, kesin sizi zafere ulaştıracaktır,” diyerek etkilenme düzeyini ifade ediyordu. Yanlış hatırlamıyorsam 93’tü. Önderliği çok seven bir Parti dostu, kedisine bir muhabbet kuşu göndermişti. Başkan da bakmam için kuşu bana teslim etti. Kuşun bakımıyla ilgileniyor, Önderlik olmadığı zaman kuşu yanıma alıyor, büyük bir özenle bakıyordum. Bu mu-

Başkan oradakilerle konuşmaya başladı. Bizim götürdüğümüz geniş yapraklı ağaç üzerine, bir değerlendirme yaptı. Kürt halkı ile Lübnan halklarına dair konuştu. Her iki halka yönelik yaptığı bu konuşmadan Lübnanlıların memnun kaldıkları, alkış ve tezahüratlarından anlaşılıyordu. Hem Başkan’ın aralarında olmasından hem de onları kırma-dan konuşmasından çok moral almışlardı. Dillerini bilmediği halde, konuşurkenki hal hareket, mimikleriyle Başkan, onları etkilemişlerdi. Ayrılana kadar herkes, Önderliğe büyük bir ilgiyle yaklaşıyordu. Öyle ki dillerini bilmediği bu insanlar, Önderliği kendilerinden biri gibi görüyorlardı. Tabii Başkan da onlara ilgiyle yaklaşıyor, bazen de kısa kısa sor-

habbet kuşu da verilen her şeyi yemiyordu. Ben evde olmadığım zamanlar, arkadaşların önüne yem olarak koyduğu hiçbir şeyi yemiyormuş. Aynı dönemde başka bir dost da, Önderliğe bir papağan göndermişti. Papağanı götürüp kendisine verdiğimde Başkan bana, - Bu ne yer? diye sordu., -Başkanım, çekirdék ile yeşil acı biber yiyor, dediğimde Önderlik, afacan bir çocuk edasıyla papağana tuhaf tuhaf bakıp, -Nasıl biber yiyor. Urfa’dan mı gelmiş, nedir? diyerek şaka yaptı. Eve her gelişimde papağana biber götürüyordum. Başkan, elimdeki biberlere bakarak; -Bunlar benim mi, yoksa papağanın mı? diye soruyordu.

Gençliğin Öz Savunma Bilinci

Sîdar Masîro

Önder APO "Ahlaki ve politik toplumun günümüzde yaşadığı gerçeklik, yani öncelikli sorunu özgürlük, eşitlik ve demokratikleşmenin de öncesinde var oluşsalıdır. Varlığı tehlikededir. Modernitenin çok yönlü saldırısı, her şeyden önce varlığını savunmayı öncelikli kılar. Demokratik modernitenin bu saldırıya karşı cevabı, öz savunma anlamında direniştir" demektedir. Bu direnişin öncüsü de gençliktir. Gençlik doğru bilinçlendiği oranda bu direnişte yer alabilir ve öncülük rolünü yerine getirebilir. Egemen sistem tarihinin en başından beri saldırılarının merkezine aldığı toplumsal kesimlerin başında gençlik gelmektedir. Kadını düşürmek ve kendi erkek egemenlikli düzenini oluşturmak için de ilk olarak gençliğe yönelmiştir. Gençliği denetimi altına aldığı oranda topluma gereğince yön verebilmiştir. Gençlik güçsüzleştirilip pasifleştirildiği derece toplum köleleştirilebilmiştir. Gençlik toplumsal görev ve sorumluluklarından koparıldığı ve işlevsiz kılındığı oranda da toplum kendi olmaktan çıkmıştır. Özcesi toplumun ahlaki-politik yapısından kopmuş gençlikle toplumlar daha derinliğine sömürülmüştür. Egemen sistemin kadını düşürme temelli öncelikli olarak gençliği hedef alması ve kendi yanına çekme çabası bunun ürünüdür. Nitekim gençliğin düşürülüşü sonucunda egemen sistem kadına karşı saldırılarını yaşamın her alanında pratikleştirmiştir. Ancak gençlik tarih boyunca özgürlük istemini hep korumuş ve bu temelde bir yürüyüşün sahibi olmuştur. Yaşlı erkeğin kadına karşı güç elde etmek için yanına çekmeye çalıştığı ve kendi çıkarları temelinde kullanmaya çalıştığı toplumsal kesim olması nedeniyle gençlik, tarih boyunca özgürlük arayışından vazgeçmemiştir. Özgürlük istemi ve arayışı, yaşanan

toplumsal sorunlardan ve açığa çıkan ihtiyaçlardan kaynağını alır. Gençliği dinç ve ayakta olan toplumlar egemen sistem karşısında bugünlere kadar özünü koruyarak gelebilmişken; gençliği özünden koparılan ve denetim altına alınan toplumlar ise sistem içinde erimekten, sisteme tabi olmaktan ve kendi dışında her şey olmaktan kurtulamamıştır. Sistem tek bir yönlü saldırıda bulunmaz. Sistem her şeyi değerlendirerek, en zayıf yerden el atar. Bu şekilde sonuç da alır. Sistemin temel saldırı noktası toplumsallıksa, temel savunulması ve korumaya alınması gereken de toplum olmalıdır. Toplumsal sürekliliğin sağlanması ve yaşanılır, özgür bir yaşamın oluşturulması da toplum gerçekliğini doğru kavramaktan geçer. Nasıl ki yaşlı erkek gençliği kadından kopararak toplumsallığından kopardıysa; bugün itibarıyla aynı zihniyet gençliği toplumsallığından uzaklaştırma ve koparma amacındadır. Bu nedenle gençliğin en öncelikli görevi, insanlığın en temel öz savunması olan toplumsallığını anlaması olmaktadır. Gençlik toplumsallığını sağladığında ve toplumsal bilinçle mücadeleye giriştiği oranda yaşama da bütünsel bakabilir. Öz savunma da dönemsel olmak yerine, hayati olması bakımından, sürekliliğini gençliğin duruşunda, tutum ve davranışında sağlayacaktır. Gençlik öz savunma bilincinden kopuk bir şekilde toplumu savunabileceğinden, koruyup kollayabileceğinden ve toplumsal yaşamın inşasında doğru rol alabileceğinden bahsedemez. Gençliğe bakış açısında yaşanan en temel yetersizliklerden bir tanesi de; "bilinçli olsa da olur olmasa da olur" yaklaşımıdır. Çoğunlukla "olmasa da olur" anlayışı baskın çıkmakta ve gençliği bu tarzda ele alma durumu yaşanmaktadır. Gençliğe misyon biçme,

öncülük görevini gereğince yerine getirme ve ön açıcı olma konusunda yoğun bir bastırma durumu gelişmektedir. Öz savunma bilinci toplumun tüm kesimleri açısından önemli olduğu kadar en çok da gençliğin buna ihtiyacı vardır. Tarih boyunca egemen sistemin her türden soykırım politikaları karşısında duran ve bu uygulamalara cevap olan gençlik olmuştur. Gençlik her zaman için ötekileştirilen, sömürü ve baskı altına alınan ve ezilen halkların haklı davasının savunuculuğunu yapmıştır. Yakın tarihimizde Che'den tatalım Mahirlere, Denizlerden İbrahimplere ve Kürt özgürlük mücadelesinde Hakilerden Kemallere, Ali Çiçeklerden Ferhatlara kadar toplumsal öncülüğü gençlik üstlenmiştir. Bu doğrultuda canları pahasına mücadele saflarında yer almışlardır. Saydığımız öncüler yaşanan toplumsal sorunlar karşısında farklı yöntemlerle öz savunmaya geçmişlerdir. Che gerilla mücadelesiyle hiç bilmediği, görmediği alanlarda halklarla omuz omuza mücadeleye girerken, Mahirler yoldaşlarını kurtarma uğruna ölümüne mücadele etmiştir. Kimi işkencelere karşı onurluca direndi, kimi halkının özlemlerini gün yüzüyle buluşturmak için bedenlerini ölüme yatırdı. Kimi bomba olup kendini düşmanın beyninde patlattı, kimi ihanetin çemberini kararlı duruşuyla paramparça etti. Hepsinin ortak noktası: yaptıklarını doğru bilinçle örmeleriydi. Bu temelde değerlendirildiğinde; egemen sistemin gelişen saldırılarının nereden, nasıl geldiğini anlayabilme, bunlara karşı nasıl bir duruş ve tutum içerisine girileceğini kavrayabilme doğru bilinçlenmeyle mümkündür. Doğru bilinç kendini tanımaktan geçer. Gençlik kendini, toplumsal gerçekliğini ve tarihselliğini bilince çıkardığı oranda egemen sistemin gelişen saldırılarını da boşa çıkarabilir. Bilgeler 'kendini bil' derken nereden başlanması

temin temel ve vazgeçilmez savunma aracı olmuş durumdadır. Nasıl ki toplumlar gençliği olmaksızın ayakta duramazsa, egemenler de gençliğin enerjisini kullanarak kendilerini ayakta tutmakta ve süreklileştirmektedir. Gençliğin enerjisini ve gücünü kendi çıkarları temelinde kullanan egemenler, ordularını gençlikten oluşturmaktadır. Gençlik egemen sistem pazarlarının en temel tüketicisi, ideolojisinin yaşamsal uygulayıcısı haline getirilmiştir. Doğru bir bilince kavuşan gençlik, egemenlerin askeri ve besleyeni olmak yerine toplumsal değer yargılarının öz savunucusu olacaktır. Olabildiğine savunmasız kılınan gençliğin, günümüz koşullarında gelişen saldırıların nereden, nasıl, kim tarafından geldiğini anlayamayacak derecede bilinçsizleştirildiği-apıallaştırıldığı görülmektedir. Aslında bunları düşünmemesi gerektiğine de inandırılmıştır. Kendisine sunulan yaşama boyun eğdiği oranda yaşama imkânı bulabileceğine ikna edilmiştir. Bu temelde sistem imkânlar sunmakta, birçok kirli ve hastalıklı araçla kendisine çekmekte ve kendisine bağlamaktadır. Kendisine 'özgürlük' diye yutturulan her şey aslında gençliğin, gençlik şahsında da toplumun tükenişini getirmektedir. Bilinçsizlikle nitelenen gençlik, sağlıklı kararlar alamayacağına inandırılmış durumdadır. Hafızası ipotek altına alınan gençlik, tarihinden, kültüründen, ahlakından, sanat ve estetiğinden koparılmıştır. Yaşamın her alanına saldıran egemen sistem gerçekliği anlaşılacak durumdadır. Gençlik bunu ancak sorgulayıcı özelliği ile yapabilir. Çok hızlı kavrama gücüne sahip olan gençlik, yaşamı sorguladığı oranda anlamlandırabilir. Dayatılan, yaşanılması zorunluluk haline getirilen hayat toplumsal sürekliliği sağlayamayacak

**Gençliği
dinç ve ayakta
olan toplumlar egemen
sistem karşısında bugün-
lere kadar özünü koruyarak
gelebilmışken; gençliği özünden
koparılan ve denetim altına alınan
toplumlar ise sistem içinde erime-
kten, sisteme tabi olmaktan ve
kendi dışında her şey olmak-
tan kurtulamamıştır.**

gerektiğini bizlere söylemektedir. Başlangıç noktası insanın kendisi olmalıdır. Kendinden başlayan, kendisini objektif olarak ele alıp değerlendiren gençlik, karşısında mücadele yürüttüğü gerçekliği de daha somut anlayabilir. Kendi gerçekliğiyle, kişiliğinde yaratılmış hastalıklarla ve sistemin sapkın özellikleriyle yüzleşebilen gençlik, varlığını koruma ve yaşamını sürdürme mücadelesinde başarılı adımlar atabilir. Özünde 'öncü' olan gençlik, bugün birilerinin, bir yerlerin yönlendirmesi altındadır. Temel görevi toplumun öz değerlerini savunmak olan gençlik, egemen sis-

derecede çürütölmüş, hastalıklı bir yaşamdır. Eğitimden tatalım ekonomiye, ahlaktan politikaya, kültürden sanata ve estetiğe kadar sistem saldırılarına maruz kalan toplumsal yaşam alanları korumaya alınmak durumundadır. Nasıl ki sistem saldırıları sadece askeri boyutta değilse, toplumsal yaşamın öz savunması da her alanda geliştirilmek durumundadır. Doğru bilinçlenme, ideolojik bir perspektife sahip olma gerekliliği bu nedenle büyük önem arz ediyor. Bu konuda özgür yaşamda ikna olan gençlik, uğruna ölümlere gittiği inançlarını sonsuza ev-

. Öz savunma da dönemsel olmak yerine, hayati olması bakımından, sürekliliğini gençliğin duruşunda, tutum ve davranışında sağlayacaktır

Doğru bir bilince kavuşan gençlik, egemenlerin askeri ve besleyeni olmak yerine toplumsal değer yargılarının öz savunucusu olacaktır.

Öz savunma da dönemsel olmak yerine, hayati olması bakımından, sürekliliğini gençliğin duruşunda, tutum ve davranışında sağlayacaktır.

Yaşamdan umudu olanlar, yaşama ölümüne bağlananlar amaçlarını bilinçle yoğurup doğru sözün ve eylemin sahibi olur.

Bilinçli olmak duyarlılık demektir. Her an her şeye gerektiği şekilde cevap olmak demektir.

irebilir. Bu da yaşamı sevmekten geçer. Yaşamdan umudu olanlar, yaşama ölümüne bağlananlar amaçlarını bilinçle yoğurup doğru sözün ve eylemin sahibi olur. Bilinçli olmak duyarlılık demektir. Her an her şeye gerektiği şekilde cevap olmak demektir. Belki de bugün Kürt gençliğinin en temel sorunu yeterli düzeyde duyarlı olamayıdır. Mesele birebir kendinin bazı uygulamalara maruz kalması değildir. Toplumsal olan gençlik topluma karşı duyarlıdır. Topluma karşı gelişen her türden saldırıya duyarlıdır. Örneğin; zindanlarda yoldaşlarına karşı gelişen kötü muamele ve olumsuz yaklaşımlar karşısında bazen hedefler belirleyerek sonuç alıcı pratikler geliştirmesi gençliğin duyarlı yaklaşımıyla bağlantılıdır. Bir gardiyan eğer çok rahat bir şekilde yoldaşlarımıza zindan içinde zindan hayatı yaşıyorsa ve bu karşılıksız kalıyorsa, öz savunmada ne derece yetersiz bilinçlendiğimizi gösterir. Mahirlerin, Denizleri darağacından kurtarmak amacıyla geliştirdikleri ey-

lemin kaynağında toplumsal duyarlılıkları yani doğru bilinçlenmeleri yer alıyordu. Sonucu kendi canları pahasına bile olsa yoldaşları için bunu yapma kararlılığını, duyarlılığını ve özveriye göstermişlerdir. Özcesi; gençliğin öz savunma bilincine sahip olması toplumların başarı şansını daha da güçlendirir. Madem savunulan toplumdur, o zaman toplumsal olunacaktır. Toplumsal bilinci önce kendisinde oluşturacaktır. Korunması gereken toplumun ahlaki-politik değer yargılarıysa, önce gençlik ahlaki ve politik olacaktır. Gelişen saldırılar karşısında korunması gereken bir bütün yaşamın kendisiyse, o zaman ilk önce gençlik özgür yaşama aşk düzeyinde, ölümüne bağlı olacaktır. Gençlik bunu başarırsa doğru olana ulaşır. Öz savunma bilinci toplumsal bilinçten başka bir şey değildir. Toplumsallık insanlığın en temel savunmasıysa, o halde öz savunma toplumsal bilincin geliştirilmesinden başka bir şey değildir. ■

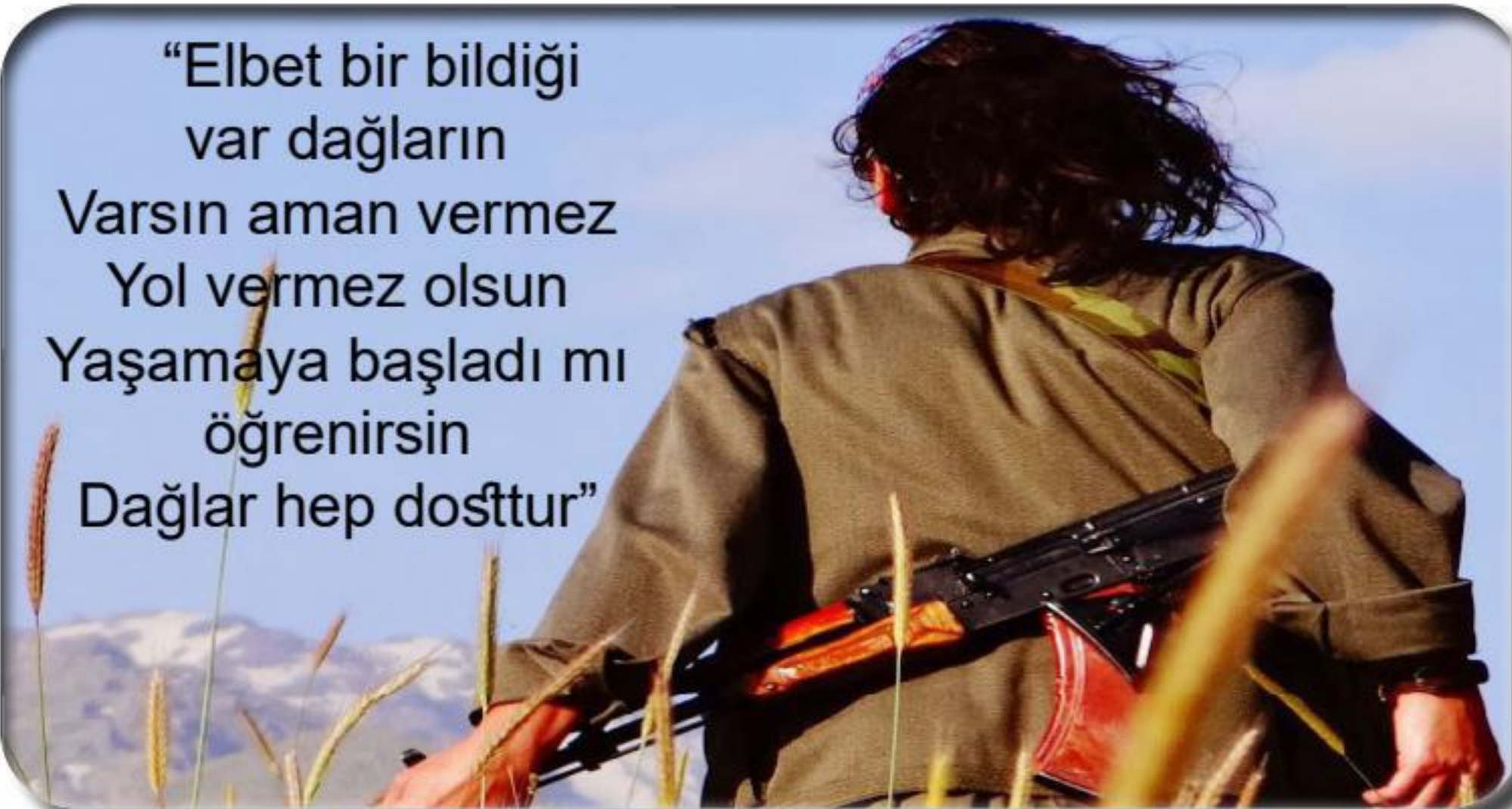
Dağlar Her Zaman Yoldaştır

Diren Ronahî

Parçalı bulutlar arasından henüz çıkan dolunaya derin bakışlar fırlatıyordu. Bir dahası olmayacakmış gibi tüm içtenliğiyle tebessümler fırlatıyordu. Tüm durma hallerine inat O; ayın yürek coşturan akışkanlığında akıp gidiyordu dolunayın aydınlığında aydınlanan gecenin koynuna. Ay kokulu nice anısı gelip önüne duruyordu. Her bir anıda başka bir güzellik, sonsuz mutluluk... Derin bir nefes çekti. "Dağlarda olmak, dağ rüzgârlarıyla dost olmak, dağların doruklarında yüzünü dolunayla ıslatmak... İşte benim cennetim, Gılgameş'in arayıp da bulamadığı sonsuz yaşam iksirim." diye mırıldanıyordu kendi kendine. Ama hayır! Karşısında biri varmış gibi konuşuyordu. Oysa karşısında bir tek ay vardı... Dağların yolunu tuttuğu gecede dolunaylı bir geceydi. Pusular atlatmış, ölümlerden kıl payı kurtulmuştu. İlk fırsatta ise ayın kucaklayıcı bakışlarına sığınmıştı. Usul usul inen gözyaşlarını dindiren ve ıslak gözlerine tebessüm yerleştiren ayın kendisiydi. Uzun ve yorucu bir yolculuğun

sonunda, henüz ay gökyüzündeyken yüreğindeki kutsal mekânlara vardığında söz vermişti kendisine. "Her dolunaylı gecede burada, seninle olacağım." Tüm yoldaşları O'nun ay ile olan arkadaşlığını bilirdi. Bundan böylesi zamanlarda çok aranmazdı. Herkes O'nun, şimdi bir kayanın üzerinde oturmuş ya da toprağın serin kucağına uzanmış olduğunu biliyordu. Genç yaşına rağmen acıyla bezenmişti yaşamı. Gözlerinin kenarında belirmiş kırışıklıklar kader diye kabul ettikleri değildi. Yüzyılların ağır sancısı sonucu bir dövme gibi işlenmişti bakışlarına. Sonra diğer Kürt çocuklarını düşündü. Kendilerine yaşanılanları kademmiş gibi dayatılan, oyunları elinden alınıp, gözyaşına mahkûm edilen çocuklar... Ağır ve zorlu bir hayatın ezgisini dillendiren kavallar değildi. Ne de bir resim karesiydi yaşadıkları. Çocukların bakışları her şeyi anlatıyordu zaten. Islanmış gözlerin derinliklerinde görünen, karabasan bir sistemin dayattıklarıydı.

"Elbet bir bildiği
var dağların
Varsın aman vermez
Yol vermez olsun
Yaşamaya başladı mı
öğrenirsin
Dağlar hep dosttur"

Bir rüzgâr gelip saçlarında dolandı. O an daha derin bir tebessüm yerleşti bakışlarına. Dolunayın bakışlarıyla buluşan dağ rüzgârı içini daha da ferahlatıyor. Rüzgâr oturduğu taşın etrafında dolanıp, saçlarını dalgalandırıyordu. Yüzüne, gözlerine hafif dokunuşlarda bulunup hemen yanında olan ağaçla dans edercesine yaprakları sallıyordu. Rüzgârın ağaçla olan bu etkileşimi ve gecenin melodisi olarak çıkarttığı ses yüzündeki bakışı daha da yumuşatıyor. Dağlara ulaştığı ilk anda arkadaşların onu karşıladığı an geldi aklına. "Her şey farklıydı. Bakışlarda gördüğüm şefkat değil, sonsuz ve yürekten sevgiydi. Öyle içten gülümseyip kucakladılar ki, üzerimdeki tüm yorgunluğumu atmama yetti." Dağlarla buluştuğu ilk andan itibaren dağlar ona kucak açmış, dost, yoldaş olmayı kabul etmişti. Hem yaşadıkça gördü, gördükçe daha çok sevdi ve yürekten, kopmamacasına bağlandı. Zalim tanrılar Ana'nın tüm güzelliklerini çaldığında, kötülüğü ve her türden hastalığı da insanlığa salmışlardı. Bir umut kalmıştı insanın elinde. Kendine baktı, aya baktı, etrafını yoklayıp dağların tüm güzelliklerini bir bir gözlerinin önüne getirdi. Sonra "Burada umuttan öte şeyler var. Burada Ana'nın bin bir emekle, alın teri ve gözyaşıyla oluşturduğu tüm güzellikler var. Dağlar zalim tanrıların ulaşamadığı ve nefesleriyle kirletemediği mekânlardı. Bundan işte Kürtler hep dağların yolunu tutmuştu ve Kürt çocukları dağların doruklarında özgürlük türküleri dillendirmişti. Çünkü her şeye rağmen dağlar dosttur,

Dağlar zalim
tanrıların
ulaşamadığı ve
nefesleriyle
kirletemediği
mekânlardı.
Bundan işte
Kürtler hep
dağların yolunu
tutmuştu ve Kürt
çocukları dağların
doruklarında
özgürlük türküleri
dillendirmişti.

Dağlara ulaştığı ilk
anda arkadaşların
onu karşıladığı
an geldi aklına.
"Her şey farklıydı.
Bakışlarda
gördüğüm şefkat
değil, sonsuz ve
yürekten sevgiydi.

arkadaştır, yoldaştır..." deyip ellerine göğsüne koydu. Gözleri yine ayın dolgun yüzüne kaydı. Aya baktıkça su olup akıyor gecenin koynuna. Kalp atışlarını duyar gibi oldu. Yüreği ferahlıyor. Burada olmanın coşkunu sarıyor bakışlarını. Bakışları ayın aydınlığıyla bir olup sınırlar aşıyor. Uzaklara, çok uzaklara gidip geliyor. Uzaklık mesafeler dolunay daha çok yer ediniyor yüreğine. "Zamansız gidenlerin anısına" deyip amaçlarının kutsallığında her an daha da büyüyen özlemlerini avucuna alıp aya sunuyor. Bu dağlar nice can bağrına basmıştı. Yürekları ve gülüşleri amaçları kadar güzel canlar... Dağlarla bir olmuş, dağların asiliğini ve sonsuz güzelliğini almış canlar... O canlar ki yolda onurlu bir yolcu olmanın sevinci ve gururuyla patikalar arşınlayan ve düşmanın

üzerine yürüyen canlar... Kimisi körpe fidan, kimisi asırlık çınar kimisi ise... "Dağların bir diğer anlamı da budur işte. Dağlar, kendini özgürlüğe adanmış bu canların yerleşkesidir. Budur bizi dağlara ölesiye bağlayan, dağların doruklarında bir an olsun durmaksızın celladın üzerine yürüten. Tarihten böyle geldi, bugün böyle yaşanıyor ve yarın da bu böyle olacak. Dağlar her zaman özgür yaşamının kutsal mekânları olacak. Dağlar, dünün, bu günün ve yarınların hep beraber yer edindiği en saf resmi olacak..." Arkasından birinin seslendiğini fark etti. "Heval yola koyuluyoruz. Biraz acele etsen iyi olur..." Gözlerindeki tebessüm gülmeye döndü. Elinden destek alıp kalktı. Bir kez daha aya baktı ve dağlarda olmanın coşkuluğuyla arkadaşlarına doğru hızlı adımlarla yürüdü...

Dgh koordinasyon üyesi Zafer Yılmaz dergi röportajımızda sorularımızı yanıtladı.

Zafer Yılmaz

2021 yılı özgürlük hareketinin çok büyük mücadele ve zaferlerle yürüttüğü bir yıl oldu. Önder Apo'nun özgürlüğü temelinde "Dem Dema Azadiyê ye" hamlesi çerçevesinde gerilla Zap, Avaşin Metina ve Garê de büyük bir mücadele yürüttü ve önemli kazanımlar elde etti. Gençlik hareketi olarak sizler de "Werin Cenga Azadiyê" şiyarı ile bu hamleye öncülük ettiniz. Bu hamle çerçevesinde geliştirilen eylemsellikleriniz hakkında neler söyleyebilirsiniz.

2021 yılı özgürlük hareketi ve Kürdistan gençliği için bir mücadele yılı olmuştur. Özgürlük hareketi karşısında ağır yenilgiler alan AKP-MHP faşist hükümeti saldırılarını her boyutuyla artırarak sonuç alma yolunu tercih etmiştir. Bu saldırı politikasıyla Gerilla karşısında sonuç alıcı olmayı hedefleyen TC kendi sonunu hazırladığını anlayamamıştır. Bilindiği gibi faşist Türk devleti 24 Nisanda gerilla sahasına dönük kapsamlı bir işgal saldırısı başlattı. Faşist AKP-MHP hükümeti bu saldırıyla gerillayı bitirebileceği umuduna kapılmıştı. Garê Destanı bu umudun boş bir hayal olduğunu onlara bir kez daha kanıtladı. Yine Zap, Avaşin, Metina ve Kuzey Kürdistanın bir çok yerinde gelişen gerilla direnişi Kürt gençliği açısından adeta bir ilham kaynağı oldu. Biz DGH ve DGK-H olarak kendimizi asla gerilla mücadelesinden soyut ele almadık. Bundan dolayı Kürdistan dağlarındaki büyük cengden hareketle "Werin Cenga Azadiyê" hamlesiyle Kürdistan gençliğinin yönünü dağlara çevirmeyi hedefledik. Bu çerçevede binlerce

Kürt genci bu destansı direnişin ruhuyla yönünü dağlara çevirdi. Bugün Faşist TC ordusunun Werxelê ve Tabura Ereban gibi yerlerden kaçması da bunun bir kanıtıdır.

Bizler kendimizi gerilla gücünden soyutlamıyoruz. Çünkü gerilla ordusu da aynı zamanda bir gençlik ordusudur. PKK'nin kendisi de "genç başlayıp genç başarıma" iddiasını hiçbir zaman yitirmeyen bir gençlik örgütüdür. Bundan dolayı biz gençler bu savaş karşısında kendimizi birincil derecede sorumlu görüyoruz. Bunun için "Werin Cenga Azadiyê" hamlesini sadece gerillaya katılımla sınırlı tutmadık. Elbetteki onurlu her Kürt genci için ideal olan bu savaş içerisinde yerini almak ve gerillalaşmaktır. Fakat bu hamle gençliğin şehirlerdeki eylemselliğini de kapsıyor. Bundan dolayı gerillanın direnişiyle paralel bir şekilde bizler de DGH ve DGK-H olarak şehirlerdeki direnişimizi yükseltmeyi esas aldık. Gençliğin eylem gücü olarak her an her yerde olacak ve vuracak şekilde TC'nin korkulu rüyası haline geldik. Kürdistan ve TC kentlerinde geliştirdiğimiz bütün eylemsellikler "Werin Cenga Azadiyê" hamlesi çerçevesinde gelişti. Elbette bu eylemler çok daha güçlü yapılabilirdi fakat dağlara akan ve dağlardaki savaşı şehirlere taşıran gençler bu büyük mücadelenin bir parçası olmayı başarmışlardır. Gerillaya saldırarak sonuç almayı hedefleyen faşist AKP-MHP rejimi gelişen büyük direniş karşısında adım adım bitişe doğru sürükleniyor. Bugün TC'nin dağlarda işgal etmeye çalıştığı yerlerden kaçması ve ekonomik kriz adı altında ortaya çıkan durum da bu çok yönlü direnişin sonucudur. Burada yurtsever devrimci Kürdistan gençliğinin rolü de belirleyicidir. Bundan dolayı "Werin Cenga Azadiyê" hamlemiz gerillanın direnişiyle birleşerek zafere ulaşacaktır.

Önder Apo Üzerinde yürütülen tecrit komplonun devamı olarak sistematik bir şekilde devam ettiriliyor. Emperyalist güçlerin türk faşizminin eliyle yürüttüğü bu komployu yıkmaya ve tecridi kırmada gençliğe düşen temel görevler nelerdir?

lara başvurma yolunu seçmiştir. Nasıl ki uluslararası Komploda TC'ye sadece gardiyanlık rolü verilmişse yine aynı şekilde Uluslararası güçler TC eliyle İmralı'da tarihin en ağır tecridini devreye koydurmuştur. Özellikle son 8 aydır İmralı'dan hiçbir haber alınamıyor. Bu uygulama onurlu yurtsever gençlik için savaş gerekçesidir. Biz DGH ve DGK-H olarak tüm eylemlerimizin merkezine Önder Apo'ya uygulanan tecridi kırmak ve Önderliğe özgürlüğü yerleştirdik. Gençliğe PKK gibi bir hareketi yaratıp armağan eden Önder Apo'ya dönük bütün yaklaşımlar gençlik için varlık yokluk sebebidir. Bundan dolayı bizler Önderlik üzerindeki komploya karşı eylemlerimizi yükselterek devam ettireceğiz.

KK'yi bir gençlik örgütü olarak kuran Önder Apo, komplot sürecine kadar ve sonrasında da hem pratik hem de teorik olarak PKK'yi bir halk hareketine çevirip büyümüş ve her zaman öncülük yapmıştır. Kürt halkını bilinçlendirme ve aynı zamanda halklara sunduğu paradigmayla Halklar Önderi olma misyonunu da üstlenmiştir. Yaratmış olduğu Demokratik Kadın Özgürlükçü paradigmayla kapitalist sistem ideolojisini adeta yerle bir etmiştir. Bunu kaldıramayan uluslararası güçler tarihin en alçak ve sinsi komplosuyla Önder Apo'yu esir ettiler. Fakat Önderlik İmralıyı eşi benzeri görülmemiş ideolojik bir direniş kalesine çevirerek geliştirdiği paradigmayla komplo boşa çıkarmıştır. Bu ideolojik yenilenmeyle PKK ideolojisinin Ortadoğu halklarına bir umut ışığı olduğunu gören kapitalist hegemonya kendi bitişinin önünü tutmak için yine aynı sinsi oyun-

İşgalci faşist türk devleti Kürt Halkı, özelde gençliği üzerinde tüm yönleriye soykırım saldırıları yapmaktadır. Özel savaş uygulamaları temelinde fuhuş, uyuşturucu, ajanlaştırma ile bir gençlik kırımını yapmaktadır. DGH olarak bu özel savaş saldırılarını nasıl değerlendiriyorsunuz? Bununla Mücadele temelinde DGH olarak neler yaptınız?

Bizler DGH olarak Öz yönetim direnişi ve YDG-H'nın bıraktığı direniş kültürü üzerinden oluşmuş, gençliğin ve toplumun öz savunma gücüyüz. Çok iyi biliyoruz ki öz savunması olmayan bir toplumun yok olmaktan veya köle olmaktan başka hiç bir seçeneği yok. PKK'ye kadar Kürt halkının öz savunma gücü yoktu. PKK kurulduktan sonra Kürtlerin yok oluş sürecinden çıkıp yeni bir varoluş sürecine girdiğini görüyoruz. Önder Apo Öz savunmayı Gül Teorisi şeklinde formüle etti. Bizler de gençlik olarak bu bilinçle hareket ediyoruz. Sömürgeci ve asimilasyonist güçlerin bir toplumu düşürmek için öncelikle o toplumun gençlerine el attığını biliyoruz. TC'nin başından beri yürüttüğü bu klasik politika ancak Kürt gençliğinin öz savunmasıyla boşa çıkarılabilir. Uyuşturucu, fuhuş, ajanlaşma ve yozlaşmaya karşı bilinçlenen bir gençlik faşizme ve sömürgeciliğe geçit vermez. TC tam da bu noktada bütün gücünü seferber etmiş durumdadır. Uyuşturucu, fuhuş ve ajanlaştırmayla Kürt gençliğini teslim almayı ve yine her türlü baskı, hapisane, tecavüz ve benzeri kirli yöntemlerle gençliği iradesizleştirmeyi temel bir politika olarak benimsemiştir. DGH ve DGK-H'nın tüm faaliyet ve eylemleri devletin bu kirli politikasını boşa çıkarma üzerine kuruludur. Kürdistan'da asker, polis ve istihbarat eliyle yaptırılan uyuşturucu ticaretinin tacirlerini buluyor ve cezalandırıyoruz. Kürt kadınlarını düşürüp fuhuş yaptırılanları aynı şekilde cezalandırıyoruz. Halkına karşı suç işleyen ajan ve işbirlikçileri hiçbir yerde barındırmıyoruz. Yozlaşmaya karşı olağan üstü bir mücadele veriyoruz. Çünkü ancak bu kirli politikalara alet olmayan bir gençlik özgürlük mücadelesi verebilir. DGH ancak böyle bir gençlikle birlikte sömürgeci TC faşizmini Kürdistan'dan def edebilir.

Komplo, tecrit ve tüm yönleriyle devam eden bu özelleştirilmiş soykırım savaşına karşı gençlik öz savunma temelinde nasıl bir örgütlülük, nasıl bir katılım ve eylemsellik içerisinde olmalıdır? Bu Konuda gençliğe çağrınız nedir?

Önder Apo'ya yaklaşım bizim için varlık yokluk gerekçesidir dedik. Tecrit, Önder Apo şahsında aslında tüm topluma uygulanıyor. Faşist TC devleti çok yönlü bir savaşla tarihin en ağır saldırılarını gerçekleştiriyor. Amaçlarına ulaşmak için her aracı mubah görüyorlar. Tarihin en ahlaksız ve kural dışı saldırılarıyla karşı karşıyayız. Dağlarda ve ovalarda her türlü savaş suçu işlemeye bir beis görmüyorlar. Sözde uluslararası hukuka göre yasaklı olan bütün silahları ve kimyasalları kullanıyorlar.

Tüm bunlara karşı varoluş ve özgürlük savaşı vermek ancak ve ancak güçlü bir öz savunmayla olur. Kürdistan ve Ortadoğu koşullarında bunun birincil derece sorumluluğunun gençlikte olduğunu biliyoruz. Bundan dolayı TC'nin bu soykırım saldırılarına karşı toplumu ve gençliği korumak biz DGH ve DGK-H'nın temel görevidir. Eylem ve faaliyetlerimizin bir ayağı bilinçlendirme ve öz savunma çerçevesinde gençliği konumlandırmayı hedeflerken bir ayağı da düşmanı vuramaz hale getirmek için her açıdan saldırmayı esas alıyor. Eylem ve saldırıyla düşman çok etkili bir şekilde boşa çıkarılabilir. Tam da bu noktada bizler güçlü bir cevap için düşmana büyük vurmayı yaşam-sal bir görev olarak görüyoruz. Bizi yok etmeyi hedefleyen bir düşmanı ancak yok ederek durdurabiliriz.

Bu çerçevede var olana daha da aşan daha güçlü eylem çağrısı yapıyoruz. Dağlarda devam eden destansı direnişin bir parçası olarak şehirlerde düşmanı nefessiz bırakmak için çok yönlü eylemsellik planlamamıza, kendisini halkına karşı sorumlu gören tüm gençlerin katılımını bekliyoruz. Yurtsever Kürdistan gençliğinin tarihsel silahı olan Molotoflar dahil olmak üzere bütün meşru silahlarla düşmana büyük darbeler vurmanın en uygun zamanıdır. Faşist TC'ye destek veren ve uygulamalarını alkışlayan herkes gençlik için hedeftir. Kişi, şirket, parti, dernek vb bütün destekçiler hem fiili hem de ekonomik olarak vurulacaktır. TC ve Kürdistan'da örgütlenen bir çok birimimiz değişik eylemselliklerle süreci yürütüyor. Bütün devrimci ve yurtsever gençlik de kendi imkanları dahilinde bu sürece katılmalı ve öz savunma pozisyonunda düşmana karşı konumlanmalıdır.

Bu temalde yüreği özgürlük ateşiyle atan tüm devrimci Apocu gençliği selamlıyor, eylemlerinde başarılar diliyoruz. ■

Jiyanên Bi Hez Kirina Kurd û Kurdistanê ve Dagirtî

Sîdar Feraşîn

Gelê Kurd ji destpêka dirokê heya niha bi civakbûna xwe, çanda xwe ya kevnar, bi berxwedanî, têkoşerî û lehengiya xwe tê nas kirin. Axa Kurdistanê jî bi dewlemendiya xwe ya erdnigarî, çandî, hûnerî û berhemdariya xwe ya dîrokî û civakî ve bûye navenda gelek berhemên bê hempa. Bê guman gel û welatekî di vê astê de xwedî civakbûn, maneviyat, dewlemendî û berhemdariyeke mezin her tim bûye hedefa êrîşên mêtîngerîya dagirkeran, buye hedefa her cure polîtîkayên qirkirin, helandin û talanê. Bê guman li hember van êrîşên der mirovî berxwedani têkoşîn, lehengî û xwe feda kirin di dîroka Kurdan de hîç neqediyaye. Heya roja îro her diçe mezintir dibe. Yek armanc û hedefa esasî van dagirkeran jî di Kurdistanê de bi rêxistin kirina xeta hevkarî û îxanetê ye. Dijminê mêtînger di Kurdistanê de pêş-

istina vê xetê wek stratejiyek dîrokî ceribandîye. Hinek kes û malbatên ku kişandîye dinav vê xeta hevkarî û îxanetê ve xwestîye di hundur de derbe li gelê Kurd bixe. Ev di heman demê de rêbazeke herî esasî ya tevahî hêzên mêtînger û dagirkere. Bi vê rêbazê civakê perçe kirin, di civakê de bê bawerî ava kirin, bê rûmetî pêşxistin tê hedef kirin. Bê guman di Kurdistanê de li hember vê xeta îxanet û hevkarîyê xeta berxwedan, welatparêzî, xeta rûmet û lehengiyê her tim ser ketiye. Jina Kurd, gel û ciwanên Kurd li hember her cure dijmin û hevkarîya wî bûne xwedî sekneke xwe feda kirin û rûmetdariya lehengiyê. Di dîroka gelê Kurd de wek sembola Jin û mêrên leheng, têkoşer, pêşengên xeta welatparêziya Kurdistanê jî Elîşêr û Zerîfe ne. Elîşêr û Zerîfe du lehengên pêşeng yên serhildana Koçgiri ya Dersîmê ne

Bê guman li hember van êrîşên der mirovî berxwedani têkoşîn, lehengî û xwe feda kirin di dîroka Kurdan de hîç neqediyaye. Heya roja îro her diçe mezintir dibe.

YURTSEVER GENÇLİK

36

Zerîf ya Leheng

Zerîfe ya ku di hemû jiyana xwe de ligel Elîşêr bû, kesayeteke ku ji aliyê hemû çavdêran, dost û dijminan ve dihat pesend kirin. Cihê ji dayik bûna wê Kurdistan (Koçgîrî) ye. Her tim bi hevjinê xwe Elîşêr re tê bibîranîn, lê tevî zihniyeta feodal a civaka ku tê de jiyaye, bêyî ku cûdahiyê bixe di navbera mêran, jiyana xwe hem weke Kurd û hem jî weke jin berdewam kiriye. Tevî zanîna xwe jî yek ji lehengên ku bi helwesta xwe ya bi biryar ku bi qehremanî têdikoşe û dest jê bernade, navê xwe di nava nemirên dîrokê de nivîsandiye. Yek ji şahidên vê serhildanê û hevalên wê yên nêzik Nûrî Dêrsimî ku van her du lehengan jî nêz ve nas dike, Zerîfe yê wiha dinirxîne: "Ew keçeke Kurd bû ku di dema xwe de hem di warê siyasî û hem jî di warê leşkerî de dikaribû bixwîne û binivîse û têbikoşe. Gelek caran, berî ku tiştêkî bike, Elîşêr ji wêre dipirsî û nêrîna wê digirt. Bêyî ku ji wê bipirse wî biryarek nedigirt. Zerîfe şervanek bû. Gelek jin jî bi wêre tev li dijî dijmin şer kirin. Ew jî çekdar bûn. Beriya ku şer dest pê bike ji wê perwerdeya çekdarî dîtîn. Zarife di

Elîşêrê Leheng

Elîşêr, welatparêzekî Kurd e, serokê gel e. Helbestvan e, hozan e, bijîjk e, mamoste ye, dîplomat e. Ew helbestvan e. Helbestên wî yên bi Kurdî û tirkî hene. Hozane; li tembûrê dixê û bi kilamên ku bi tembûra xwe dibêje hewl dide gel hişyar bike. Ew bijîjk e; bi giyayên ku ji çiya berhev dike derman çêdike û mirovan derman dike. Ew mamoste ye; li gundan perwerde dide zarokan. Ew dîplomat e; beriya operasyona neteweyî ya Koçgîriyê, li herêmên Sewas, Meletî, Erzîngan û Dêrsimê bi Rûs û Ermenîyan re hewl da ku Kurdistanê xweser ava bike. Lê armanca wî ya dawî Kurdistanê serbixwe ye. Ew xwediyê bîr û daxwazên (hişmendî û armancên) Kurdistanê ye. Elîşêr piştî Şerê Cîhanê yê Yekem vedigere Koçgîriyê. Karmendê Elî Begê kurê Mistefa Paşa Serokê Eşîra Koçgîriyan dike. Li vir Elîşêr di destpêka tevgerên li dijî welat de dest pê dike. Serokê Eşîra Koçgîrî Mistefa Paşe Elîşêr perwerde dike, hin jêhatîbûn jê re dît û gelek caran dişand Dêrsimê, li hember eşîrên Dêrsimê xwedî bandor û çalak dibû. Di her du bûyerên Koçgîrî û Dêrsimê de rola Alîşêr a girîng hem di çavkaniyên Kurdî û

Çareser kirina pîrsgirêkên civakî ne bi bandorbû û di civakê de ji aliyê sekin û baweriyê de esas dihat girtin. Jineke xwedî biryardariyeke ku bi tevahî jiyana xwe ji bo Kurdistanê feda bike bû. Hevala wê ya bi navê Gulşa Akkuş ku demeke dirêj pêre maye Wiha dibêje; "Ji Kurd û Kurdistanê pîr hez dikir. Her tiştê wê Kurdistan bû. Kurdistanê ku teyareyên tu kesên biyanî dahî liser esîmanê wî nefire xeyala wê ya herî mezin bû. Zarife Demekê Ji min re got "Ev çiya çiyayên hêviyê ne. Tu gotineke wek ewê daxwazên me pêk neyên nayê qebl kirin."

hem jî di çavkaniyên tirkî de bi zelalî derdikeve li holê. Nûrî Dêrsimî ku şahîdek ji vê serhildanê û van herdû lehengan jî nêzve nazdike û hevalê wan e dibêje, "Alîşêr ji bo azadiya Kurdistanê tev li Artêşa Rûsyayê bû ku di Şerê Cîhanê di sala 1914'an de heta Erzînganê hat; Koçgîrî wek nûnerê Kurd ê herêmên Sêwas, Meletî û Dêrsimê ji bo avakirina rêveberiyê xweser a Kurdistanê di bin parastina Rûsyayê de xebitî." Alîşêr û Zerîfe roja Înê 9 ê Tîrmeha 1937'an di şikefteke nêzikî gundê Kafatê de ji aliyê xiyametkarên bi navê Zeynel ve hatin kuştin. Ew yên ku bi biryardariyeke mezin têkoşînekê mezin didan bûn, lê îxaneta di nav wan de rê li ber wan girt û bû sedema şehîdbûna wan. Piştî wan dişa Zeynel ên xayîn derketin, lê Elîşêr û Zerîfe zêde bûn û têkoşîna wan her tim zindî hiştin. ■

Mücadelemiz Emegin Devrimci Mücadelesi İçindir

C.Dağlı

Son elli yılı ele alırsak, sınıfların durumunda elle tutulur bir değişiklik olduğunu görürüz. Orta sınıfların mülksüzleşmesi daha önce görülmemiş bir hızla ve birçok yolla derinleşirken, tekel-dışı sermayenin tekelci sermayeye olan bağımlılığı arttı. Sermaye, daha az elde toplanırken, emekçi sınıfların yokluk ve yoksulluğu çok ileri boyutlar kazandı. Toplumsal sınıflar arasındaki kutuplaşma, karşıtlık ve çelişki en bariz düzeyde. Bunun zorunlu ve kaçınılmaz bir sonucu olan, sınıf çatışması, her yerde, en uç noktada ve en şiddetli seviyesinde. Bununla, sınıf savaşının devrim aşamasına girdiğini anlatmış oluyoruz. Yarım yüzyılda, sınıfların karşılıklı ilişkisinde ve güç dengesinde gözle görülür değişiklik oldu. Değişikliğin pratik kanıtı, sınıf savaşının iç savaş biçiminde sürmesidir. İşçi sınıfı ve emekçi halk yıllarca süren iç savaşı yürütecek nitelik bakımından ileri bir konuma gelmiştir. Sadece teoride değil, pratikte de devrimci bir sınıf olan işçi sınıfı, uygulamada devrimci niteliğine uygun bir tavır sergiledi. Onun devrimci pratiği, tüm bu dönemi, yoğun devrimci bir dönem haline getirdi. Yoğun devrimci dönem, sayısız devrimci eylemin meydana gelmesi ve tüm olayların devrimi oluşturmalarıdır. Bu kadar uzun zam-

an içinde, bu kadar büyük toplumsal çatışmaların olduğu bir yerde, sınıfların karşılıklı ilişkisinde değişiklik olmadığını söylemek için metafizik düşünceye sahip olmak gerekiyor. Bütün bu mücadele yılları boyunca, tekelci sermaye ve onların devleti, askeri faşist darbelere başvurdu. Ama diğer dönemlerde emekçi halklara, Türkiye ve Kürdistan proleteriyasına, komünistlere saldırılar, darbe dönemlerinden çok farklı olmadı. Sermayenin ve faşizmin saldırıları devrimcilere ve çeşitli kitlelere yönelik katliamlara dönüştü. Egemen sınıfın ahmaklığı şuradadır ki, bu tarihsel hareketin sineceğini sanmalarıdır. Onlar, hareketi bastırıp, ondan kurtulacağını düşündükleri bir sırada, devrimci hareket, karşılarına çok daha kararlı, ısrarlı ve güçlü olarak çıkmıştır. En çetin, en baskıcı, en riskli eylemlerin yapılmak zorunda kalması, hareketin savaşçı niteliğini güçlendirmekten başka bir sonuç yaratmadı. Sınıfların uzun yıllar boyunca açıktan açığa kapışması, bu süreç boyunca büyük deneyimlere sahip olması, savaşçı yeteneklerini güçlendirmesi bu mücadelenin geleceği açısından büyük bir önem ve değer taşıyor. Geleceği ele geçirmek isteyen bir sınıf bugüne kadar verilen mücadel-

Kürdistan ve Türkiye’de devrimci savaşçılık, devrimci savaş yerleşti ve alışkanlık haline geldi.

eye ve bugün verilen kavgaya bu açıdan yaklaşır. Sadece başarılarla değil, başarısızlıklarımıza da, gelecek mücadeleye etkili itiş vermesi, savaşta üstünlük sağlanması yönünden bakar. Uzun çarpışmalardan, çatışmalardan geçilmesinin asıl önemi, gelecek için her yönden güçlü konu ve konumlar sağladığımızdan ileri geliyor. Kapitalist sınıf, artık teoride ve pratikte, kavgada ustalaşan kitleler ve komünist güçlerle karşı karşıya. Türkiye ve Kürdistan’da devrimci savaşçılık, devrimci savaş yerleşti ve alışkanlık haline geldi. Burjuvazi, savaşın sonucunu ileriye atarak, zaman kazandığını sandı. Zamanla bu işin üstesinden geleceğini düşündü. Oysa zaman bizim lehimize işliyor. Zaman içinde değişim kazanmamıza olanak sağlıyor. Zaman içinde devrimi gerçekleştirecek bir noktaya geldik. Sınıf savaşının yoğun yılları şunları da ortaya çıkardı: bütün bu dönem içinde, burjuvazinin tüm siyasi eğilimleri, tüm siyasi hareketleri sırasıyla iktidara geldi. Ve hepsi de teşhir oldu. Tümü tekelci sermayenin partileri oldukları, aralarındaki biçimsel farklılıklara karşı toplumsal doğalarının ve politik özlerinin aynı olduğu, hepsinin varlık nedeninin kapitalist düzene hizmet etmek olduğu en sıradan birinin gözünde bile açığa çıktı. Burjuva toplumsal sistemin ve onun politik yapısının teşhir olması, emekçiler açısından, onların sınıf egemenliğini ve sınıf düzenini yıkmak için başlı başına bir gelişmedir. Zaman başka bir şeyi daha ortaya çıkardı: Küçük burjuva sosyalizminin, toplumsal doğası gereği, büyük sermaye karşısında devrimci mücadeleyi sonuna kadar götüremeyeceği, mücadeleyi, işçi sınıfını, emekçi halkları yarı yolda bırakacağı kesinlikle anlaşılmış durumda. Onların vardıkları nokta, burjuvaziye tehdit edemeyecekleri sınırlar içinde siyaset yapmak. Tabii bu, burjuvaziyle, sınıf işbirliği politikasıdır. Ama onlara bakılırsa, kendileri emekçilerin çıkarlarının has savunucularıdır. Oysa on yıllardır sürdürdükleri uzlaşma, ılımlı iyileştirmeci vb. çizgiyle burjuvazinin has hizmetkarları olduklarını gösterdiler. Onları, burjuva muhalefeti iktidara getirmek için iş başında görüyoruz. Burjuvazinin bütün siyasi eğilim ve akımlarının

sırasıyla iktidara gelmesi, sınıf karakterlerini her bakımdan sergilemeleri, tamamen teşhir olmaları, küçük burjuva sosyalizminin uzlaşmacı, sınıf işbirliği çizgisinin kendisini iyice açığa vurması, sıranın devrimci sınıfa, işçi sınıfına geldiğini açıklıyor. Proletaryanın devrimci sınıf partisinin emekçi sınıfın dikkatlerini üzerine çekmesi bundandır. Emekçi kitleler, yönünü devrime çevirdi. Bu durumda, devrimci komünist partinin Leninist partinin görüşlerinin özenle incelenmesinde şaşılacak bir şey yoktur. İşçi sınıfı, uzun süreli mücadelelerden, çatışmalardan geçerek, kendisi için sınıf, halka ve devrime öncülük edecek bir devrimci sınıf konumuna geldi. Mücadele olmadan, grevler, sokak çatışmaları, başkaldırı, ayaklanma olmadan, devrimci pratik olmadan, proletarya, devrimci bir sınıf, devrimin önderi bir sınıf konumuna gelemmez. Uzun iç savaş, emekçi sınıfı devrimci bir sınıf durumuna getirdi. Ücretli emekçiler, ancak devrimci sınıf olarak, tarihsel rolünü yerine getirebilir. Ortak amacı, işçi sınıfının kurtuluğu amacını benimsemeleri, onlara çok ileri bir nitelik kazandırdı. Emekçi sınıfı dönüştüren, kolektif amaç doğrultusunda yapılan ortak eylemlerdir. Asıl dönüştürücü olan, mücadelenin devrimci komünist içeriğidir. Pratiğe yön veren, onu devrimci pratik yapan, mücadelenin devrimci içeriğidir. Hiçbir şey, emekçi kitleleri doğrudan doğruya dünyayı değiştirme eylemi kadar etkileyip, harekete geçiremez. Derinleşen sınıf çatışmaları, kapitalizmin siyasi katliamları vb. çalışan sınıfı, düşman karşısında birlik halinde hareket eder noktaya getirdi. Ortak düşmana karşı ortak hedefler için, emekçi sınıfın kendi arasında kaynaşması ve mücadele birliğini örmesini sağladı. Bu sürecin bütünlüğü mücadele halinde geçtiği içindir ki, proletar sınıf, yetkin öncü bir sınıf durumuna geldi. İşçi sınıfı, sınıf mücadelesinde devrim uğruna, bütün bütüne, yeni bir dünya kurma uğruna atıldığı kavgada değişti, devrimci bir sınıf durumuna yükseldi. Devrim ise, bu ekono-

mik-toplumsal yapıdan doğuyor. Devrim, nesnel toplumsal koşulların ve devrimci sınıf mücadelesinin sonucu olarak önümüze geldi. Kapitalist toplumsallaşma (sosyalizasyonu) sermayenin büyümesinin tarihsel eğilimidir. Kapitalizmin, tekelci kapitalizm aşamasına girmesiyle, üretimin sosyalizasyonu boyutlanmıştır. Kapitalist toplumsallaştırma olmadan, tekelci sermayenin egemenliğinden söz edilemez. Ama aynı toplumsallaştırma devrimi yaratan topraktır. Burjuvazi, toplumsal devrimi ne kadar ötelese de, toplumsal devrimin yeniden ve yeniden gündeme gelmesi, kapitalist toplumsallaşmanın aldığı boyutlar sonucudur. Bu öylesine bir gelişme düzeyi ki, üretici güçlerin komünist toplumsallaşması, kolektif mülkiyete geçişi olmadan, insanlığı bekleyen yıkım ve daha büyük yıkımdır. Bu durum, şu devrimci sonucu insanlığa dayatmıştır: Toplumsal üretici güçlerin serbest bırakıl-

İşçi sınıfı, uzun süreli mücadelelerden, çatışmalardan geçerek, kendisi için sınıf, halka ve devrime öncülük edecek bir devrimci sınıf konumuna geldi.

ması. İşte bu tam da devrimin yapacağı bir şeydir. Karşıtlıklara, uzlaşmaz çelişkilere dayanan toplumsal bir yapı dağılmak zorundadır. Daha yakından bakıldığında, bu toplumsal yapının kendi yıkılış öğelerini kendi içinde barındırdığı görülecektir. Sınıflar savaşının devrimci biçim alması, yoğunlaşması ve şiddetlenmesi, en uç nok-

talara doğru ilerlemesi, yeni toplumun doğuşunu biraz daha hızlandırıyor. Kapitalist sistemin daha çok zorbalığa başvurması, daha saldırgan ve baskıcı olması, bu süreci kendi sonlarına doğru ilerlemesini durduramaz. Tersine, süreci daha da hızlandırmaktan başka bir şey yapamaz. Geleceği ele geçirmek, en ilerinin sorunu değil, bugünün sorunudur. Devrim bu işi başarmazsa, kutuplaşma çok daha derinleşecektir. Bu da, çatışmanın derinleşmesi yani toplumun bu çatışmada kendi güçlerini tüketmesi demektir. Sosyalizm bu derin çatışmayı çözebilir ve çözmek zorundadır. Bu nedenle, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinin başarılması çok önemlidir, yaşamsaldır ve ivedidir. Özellikle bir süreden beri, birçok insan, yasama, yürütme ve yargının tek elde toplandığını daha sıkça söyler oldu. Burjuva muhalefet ve küçük burjuva muhalefet, siyasi iktidarı bu yönde eleştiriyor. Devlet gücünü kullanma için kurumlarından yararlanma, öteden beri, kapitalist güçlerin ve onların siyasi partilerinin aralarında bir çekişme ve çatışma konusudur. Bunun etrafından çatışma gitgide şiddetleniyor. Burjuva güçler, şu gerçeğin üstünü örtüyorlar. Hangi parti iktidara gelse aynı şeyi yapıyor. Burjuva güçlerin kendi aralarındaki çekişmelerin tozu dumanı içinde göz ardı edilmek istenen asıl şey, devlet iktidarının, emekçi halklara karşı kullanılan bir baskı aygıtı olduğudur. Devletin sınıfsal karakteri ve rolü burada tüm çıplaklığıyla ortaya çıkıyor. Bütün burjuva güçler, devletin sınıfsal karakterini ve emekçilere karşı bir baskı mekanizması olduğunu gizlemekte tam bir anlayış birliği içindedir. Ama onlar bunun üstünü ne kadar örtmeye kalksalar da, sınıf savaşının gelişimi, durumu apaçık gözlerin önüne seriyor. Bu son yıllarda çok daha açık olarak görüldü. Dahası var. Bütün burjuva partiler, devletin kuvvetler ayrımının bütün o biçimsel ve göstermelik görünümüne karşın, gerçekte, tüm güçlerin tekelci sermayenin elinde toplandığını gözlerden saklamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu, onların sınıfsal görevleridir. Uzlaşmacı sosyalist siyasetler dikkatleri tüm güçlerin toplandığı bu tekelden, başka yere çekmeye çalışıyor-

Halk demokrasisi ve sosyalizm mücade- lesinin başarılması çok önemlidir, yaşamsaldır ve ivedidir.

lar. Dikkatleri sadece burjuvazinin belli güçlerine yöneltmelerinin nedeni, kapitalist sınıfı bütün bütüne karşılarına almamalarıdır. Ne var ki, bu yaklaşımları, tam da kendi uzlaşmacı siyasi tavırlarını ele veriyor. Tüm bu gerçekler, sınıf mücadelesinin uzun süreci içinde ortaya çıkıyor. Devletin, burjuva sınıf niteliği çarpıtılınca, aynı şey demokrasi için de yapılıyor. Demokrasi, bir devlet biçimidir, siyasal devlettir. En çok da, demokrasinin, bir siyasal devlet olduğu göz ardı edilmiş ya da onun bu yapısı çarpıtılmıştır. Bu gerçekliğe rağmen, onlar, genel olarak demokrasi hakkında çarpıtmalarını sürdürüyorlar. Tespit bu şekilde çarpıtılmış olunca, buradan çıkarılan siyasal sonuç da, demokrasiden yana olanlar ya da demokrasiye karşı olanlar gibi bir öznelci, uzlaşmacı çözüm oluyor. Burjuvazinin sınıf egemenliğini devirme hedefi olmayanların, kitleleri bununla oyalamalarında şaşılacak bir şey yoktur. Tam da, zaman içinde kapitalizmin kendi gelişme yasalarının kaçınılmaz sonucu olarak, burjuva toplumsal sistem kendini tüketmişken, bu toplum kendi güçlerini de tüketmişken, onu doğrudan doğruya yıkmanın olanaklarının bu denli arttığı bir sırada, gerçek devrimci görev, bu yıkılışı devrimci eylemlerle, devrimci halk ayaklanmasıyla gerçek yapmaktır. Zamanın

lemelerin emekçi sınıfı, ezilen ve sömürülenlerin devrimci iktidarı için mi yapılacağı, yoksa burjuva güçleri iktidara taşımak için mi yapılacağıdır. Uzlaşmacı siyasi hareketler kitle eylemlerini, burjuva muhalefeti iktidar yapmak için kullanıyorlar. Bu amacın kendisi, doğası gereği, kitlelerin eylemlerini zaman içinde etkisizleştirip, boşlaştıracaktır. Bu, devrimci güçlerin bitiril-

Pratiğe yön veren,
onu devrimci pratik
yapan, mücadelenin
devrimci içeriğidir.

akışı, devrimci sınıf savaşının gelişmesi, bu devrimci görevi önümüze koymuştur. Görev yerine getirilmelidir. Pandemi boyunca -neredeyse iki yıl olacak- eylemlere, etkinliklere, gösterilere konan yasaklara, baskılara ve saldırılara aldırış etmeden, işçi sınıfının diğer emekçilerin, kadınların, öğrencilerin, köylülerin mücadelesi ve eylemleri devam etti. Şimdi daha da arttı. Çok geçmeden eylem dalgasında bir patlama olacaktır. Hep söylediğimiz gibi, kitlelerin eylem örgütlenme kararlılığında bir sorun yok. Koşullar ne kadar baskıcı olursa olsun, istediği zaman, istediği yerde, eylem yapabiliyor. Devrimci eylemlilik, emekçi halk kitlelerinin, kadınların ve gençliğin bilincinde derin bir kök salmıştır. Burada esas mesele ve dolayısıyla temel görev, ey-

mesi, devrimci mücadelenin öldürülmesidir. Bugün burjuva muhalefeti iktidar yapmak isteyenler, dün de başka burjuva güçlerin iktidar olması için çalıştılar. Kısacası, onların ömürleri, burjuvaziye hizmet etmekle geçti. Bu uzlaşmacı anlayışın dışında devrimciler, işçi sınıfının ve emekçilerin iktidarı ele geçirmesi için mücadele verdi. Bu temel anlayış farkı, kitlelere, eylemcilere açık olarak ve ikna edici biçimde anlatılmalıdır. Herkesin somut olaylar karşısında ve burjuva partiler karşısında politikası ve pratik tutumu belli. Yani kitleleri gerçek devrimci siyasi anlayış ve tavırdan ikna edecek dünya kadar olay var. Bu görevi yerine getirmek, devrimin geleceği açısından temel önemdedir.

Andok Özgür

Gerilla Kültürel Kimliktir

Bizler var olan bir dünyanın içine doğduk. Bu var olanın içine doğmak bizim irademiz dışında bir doğuştur. İnsan toplumsal bir yaratıktır. Toplumsallık bir olgu olarak inşa edilmişliktir. İnsanların yaratımıdır. İnsanların çabalarıyla tarih içerisinde süzülerek gelen bir yaratım. Tarihin belli bir sürecinden sonra bu inşa edilmişlik insanın doğasına karşıt bir seyir izlemiştir. Doğasında toplumsal yani ortakçı olmak, şefkatli, sevgi ve kendi içerisinde uyumlu olmak zorunda olan bir insan dünyası giderek kirlenmiştir. Kimisi buna birinci kırılma diyor. Yani insanlığın kirlenmeye başladığı tarihin başlangıcı. Ortakçı, komünal, boyun eğmeyen insanın-ki bu bir kültür olarak yeşermiştir-kaybetmeye başlamasının da adıdır. Kimisi buna ilk ezilen sınıf olan kadının tahakküm altına alınması diyor. Ve kimisi de bunun peşinde

sınıfların ortaya çıkışıyla özel mülkiyetçi maddi dünyanın oluşmasıyla ruhsal olarak insan uyumunun bozulması diyor. Böyle sıralamaya devam edebiliriz. Ezilen ilk ulus olarak kadınlar, ardından baskılanmış bir insanlık ile tüm maddi değerlere bir kesim adına el konulmayla gelişen yeni kültür ya da kültürleşmeyle insanlık o gün bugün boğuşuyor. Bu yeni komünaliteden uzak kültürleşmeye biz tahakkümcü kültür diye isimlendirelim. Tahakkümcü iktidarcı kültürün kendisini en iyi kurumlaştırdığı yer ve organa biz devletçi zihniyet diyelim. Tahakkümcü kültür, iktidarcı ve devletçi zihniyet esasen insanın cüceleşmesi üzerine büyüyen bir yapılanmadır. Bireyler ne kadar küçülmüşlerse orada tahakkümcü ve devletçi zihniyet o kadar büyümüştür. Terside doğrudur, tahakkümcü ve iktidarcı zihniyet ne kadar büyümüşse insan da o kadar küçülmüştür.

*Gerilla içi ile dışı çelişik
olamaz. Zaten olamadığı için dağların
doruklarını kendisine
mesken seçmiştir. Bir gerilla sözüyle
eylemi bir olan, sözü ile özü
bir olan kültürün kendisidir.*

Bu bağlamda gerilla yeni bir kültürel kimliktir. Başkaldıran kültürün kimliği, boyun eğmeyenlerin kimliği, kendilerine, kaderlerini ellerine alacak kadar güvenlerin kimliği ve kültürüdür.

Bu kültürü bugüne vuracak olursak, kendisinden oldukça uzak, kendisine güvensiz, korkak, ürkek, ikiyüzlü, çıkarıcı, içi ile dışı bir olmayan, boyun eğmeci, kompleksli, taklacı, boş hayalci, yaranmacı, yalaka, psikolojik olarak hasta, ruhen sakat ve tabii ki kendisine yabancılaşmış bir kişilik. Bu yukarıda sayılanlar kapitalist modernitenin bireylerde yarattıkları hastalıklardır. Bireylerin niyetlerin çok ötesinde var olan genel toplumsal vakalardır. Birilerinde bunlar çok olur ya da az olur, hiçte fark etmez. Önemli olan sınıflı toplumun tüm insanlığı kirlettiğidir. Denile bilir ki hiç mi temiz insan kalmamış? Kalmış olsa da bunlarda bir elin parmak sayısı kadar vardır ya da yoktur. Ya da soruyu tersten soralım, bir kendimize bakalım...Gerillayı tanımlamak istiyorsak ilk elden komünal olandan, ortak olandan, kendine güvenenden, kendisiyle barışık ve uyumlu olandan, insanlığı sevenden, geleceğin mutlu yarınları için kendisini feda eden

Gerillayı tanımlamak istiyorsak ilk elden komünal olandan, ortak olandan, kendine güvenenden, kendisiyle barışık ve uyumlu olandan, insanlığı sevenden, geleceğin mutlu yarınları için kendisini feda eden kültürden uzaklaştıran kültüre karşı bir başkaldırı hareketi olmasıdır.

kültürden uzaklaştıran kültüre karşı bir başkaldırı hareketi olmasıdır. Gerilla bir kere boyun eğmeye gelemmez. Zaten gelemediği için dağların doruklarına çıkmıştır. Gerilla içi ile dışı çelişik olamaz. Zaten olamadığı için dağların doruklarını kendisine mesken seçmiştir. Bir gerilla sözülle eylemi bir olan, sözü ile özü bir olan kültürün kendisidir. Gerilla hor görmelere, hakaretlere uğramalara karşı kendi olma mücadelesi olarak yeniden ken-

disiyle buluşan kültürdür. Gerilla toplumda-bunlar kimler olursa olsun ve niyetler neler olursa olsun-küçük görmelere, değersizleştirmelere, saygısızlıklara karşı yükselen ve haykıran özgürlük çığlığını açığa çıkaran kültürdür. Gerilla adaletsizliklere karşı ilk toplumdan bugüne bizim içimizde kalan adalet arayışının ta kendisidir. İlk eşitlik, özgürlük ve kardeşlik sloganlarıyla paylaşımcılığı dorukta yaşayan tan

Kurtay Faraşın

Erbane Kadınının Direniş Çığıdır

**Çünkü kendini kültür,
sanat ile ölümsüz
kılmak isteyen insan
gerçekliğinin özünde
onun özgürlük du-
ygusunun kendisini
harekete geçirme
istemi vardır.**

Kültür Bir toplumu var eden onu öz değerleriyle insanlık tarihinde görünür kılan bütün maddi manevi değerlerinin toplamıdır. Kuşkusuz her toplumun kendisine has kültürel ve sanatsal öz değerleri vardır. İnsan toplumsuz yani kültürsüz ve sanatsız yaşanamayacağını, bunun bir ölüm, yok olma olduğunu daha en başından tespit etmiş, bütün gelişimini buna bağlayarak değer yaratımı ve sanatsal ürün oluşumuna yönelmiştir. Bunun bilincini, ibadetini, ritüellerini, ezgisini ve yaşam biçimini oluşturmuştur. Sanat; bir anlamda insanın kendini ölümsüz kılma çabasının bir ürünü olarak da tanımlanabilir. Tarihsel olarak da bakıldığında toplumsallığın ilk dönemlerinde dahi insanlar yaşamsal ihtiyaçlarının yanında sanatsal ve estetiksel yaratımlara da yönelmişlerdir. Mağaraların duvarlarına yaşam biçimlerini, doğaya, topluma, anlam ve duygu dünyalarını yansıtan resimler çizmişlerdir. Kuşkusuz bunu geleceğe taşıma, yok olmaya karşı bir varlık ve kendini geleceğe taşıma kaygısıy-

la yapmışlardır. Duygu ve anlamsal değerler kendini insan-
da dışa vurma istemini her zaman hissettirmiştir ve insan
bunu tüm zorlu ve karşıt tüm durumlara rağmen kültür
ve sanat biçinde dışa vurmaktan hiç geri durmamıştır.
İnsan yaşamında iktidarcı hegemonya, yani talan, gasp
ve hırsızlığa dayalı devlet olgusu; kültürel değerlere, san-
atsal yaratımlarına, öz olarak toplumsallığa sürekli bir
saldırı geliştirmiş ve toplumları toplum yapan bir çok öz
değerini bitirmek istemiştir. Kuşkusuz tüm bu sistem-
atik saldırı ve soykırım saldırıları karşısında özgürlük
duygusu, bilinç, duygu ve anlam dünyasına sahip insan
gerçeği, asla boyun eğmemiştir. Çünkü kendini kültür,

sanat ile ölümsüz kılmak isteyen insan gerçekliğin özünde onun özgürlük duygusunun kendisini harekete geçirme istemi vardır. İnsanlar buna karşıt olan tüm karşıt koşulları, baskı zulme karşı bir isyan ve duruş olarak tüm bedelleri göze alma pahasına sanat yapmaktan, etik estetik değer yaratımından vazgeçmemiştir. Çünkü toplumsal kültür ve sanat baş eğmez ve teslim olmaz bir karakter taşımaktadır. Evet insanlar, toplumlar bin yıllar boyunca her zaman acılarını, mutluluklarını yani ruhun ihtiyaçlarını gidermek için ağıtlar yakmış, kamlar söylemiş, müzik aletleri icad ederek sese ritim vererek bugüne taşımışlardır. İnsanları bir araya getiren duygular ezgilerle toplumuna mal edilmiştir. İşte bu topraklardan çıkıp yıllarca halkın arasında dolaşan bazı ezgiler zaman içinde özünden koparılmaya çalışılsa da kökleşmiş bir halde ilk doğallığını kaybetmeden yaşamaya devam ediyor. Def, tef, dof, erbane, arabani... Adı değişse de binlerce yıldır Mezopotamya ve İran coğrafyasında kullanılan, en kadim müzik aletlerinden biridir. Padişah törenlerinden düğün gecelerine, semah törenlerinden ürün toplama törenlerine kadar kullanılan, daire şekliyle karşımıza çıkan def, tarihte edindiği yeri bugün de korumaya devam ediyor. Ortadoğu ve özelde Kürd-

istan coğrafyasının en kadim enstürmanlarından olan Erbane; aşkı, acıyı ve kadını simgelerken doğanın sesi, kadının çığlığı ve direnişi olarak tanımlanıyor. Müzikte her enstürman bir duyguyu çağırır. Erbane de sevginin, özlemin, coşkunun insan duygularının ve umudun simgesi oluyor. Erbane İbranicede 'tef', Sümerlilerin dilinde 'dup', Arami dilinde ise 'doff, daff', Kürdistan'da Botan ve Serhat'ta 'def', Xerzan ve Amed yöresinde ise 'erbane' ismiyle kullanılıyor. Çeşitli tarihsel kaynaklar ve bulgulara göre Erbaneyi M.Ö binli yıllarda kadınlar ortaya çıkarmıştır. Tarihsel olarak Zerdüştler zamanında ateşler yakarak halay çeken halka kadınlar öncülük eder. Kadınların bu seremonide Erbane ile halay çektiği rivayet edilir. Erbane hem eski hem de çok sesli ve renkli bir enstürmandır. Fakat M.Ö'ki yıllardan günümüze kadar gelmesine rağmen günümüzde unutulmayla karşı karşıyadır. Kadınlar ile enstürmanın bu kadar bütünleştiği bir başka enstürmanın nadir olması yanı sıra unutulması da, kadının çığlığını sanatla ifadesi olarak ortaya koyuyor olması sistem tarafından yasaklı bir enstürman olması için yeterli oluyor. Bir sanatçı Erbaneyi anlatırken şöyle diyor; Erbane 'eğer gücün yoksa beni çalma',

der. Eğer o gücün yoksa, ruhsal açıdan enerjik olmayıp hayallerini, duygularını onunla birleştirmezsen, seni kabul etmez.' Erbane hem estetik, hem nazik hem de asildir. Erbane kadının rengidir, bir anlamda kadını tanımlıyor. Doğaya bağlı ve yaratıcı olan kadınla özdeşleşmiştir. Daha önce kadınlar tarafından günlük yaşamda çok kullanılmasına rağmen İslamiyet ile gelen yasaklarla birlikte Erbane de tarihi rolünü oynayamadı ve unutulmaya mahkum edildi. Günümüzde erbane yürüyüşlerimizde, mitinglerimizde, taziye veya düğünlerde kullanılıyor. Özellikleri ve farkındalıkları noktasından değişik çalma şekilleri vardır. Mesela, etrafında halkacılar var, ritimler eşliğinde ona yakın versiyonda çalınabiliyor. O halkacıların sesi, insanda duygu yoğunluğu ve heyecan yaratıyor. Erbane, sanatsal bir değer yaratımıdır. Sanatı ve sanatçısı ile beraber kültürün devamlılığını sağlamaktadır. Buna taşıyıcılık görevi de kadın eliyle gelişmektedir. Dolayısıyla bir kadın Erbane çalıyorsa kadının tarihsel ve toplumsal öncülüğü bu sorumluluğu ona atfediyor. Erbane her çaldığında sömürülen, öldürülen, ezilen, intihara zorlanan ve çaresiz bırakılan tüm kadınların direniş çığlığı oluyor.

Erbane kadının rengidir, bir anlamda kadını tanımlıyor. Doğaya bağlı ve yaratıcı olan kadınla özdeşleşmiştir.

Yiğit Kürt Gençliği

Duran Kalkan

Kürdistan Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı olarak yeni bir kasım ayına girdik. Bu, PKK'yle birlikte yaşadığımız 44. Kasım ayı oluyor. Dikkat edilirse, PKK ile Kasım ayları bütün aylar her gün çok daha güzel ve anlamlı yaşanıyor bu Kasımla birlikte partimiz PKK'nin resmi kuruluşunun 44. yılına giriyoruz. Her şeyden önce parti bayramımızın başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara halkımıza, siz yiğit gençlere kutlu olmasını diliyorum. 44. yılda hareket ve halk olarak Apocu çizgide çok daha güçlü savaşıp büyük başarılarımızın sözünü veriyorum. Haki Karer'lerden başlayıp Werxelê, Zendura şehitlerine kadar gelen, sayıları on binleri bulan kahraman şehitlerimizi, bu parti bayramımız vesilesiyle bir kez daha saygı, sevgi ve minnetle anıyorum. Partimizin resmi kuruluşunun 44. yılı aynı zamanda Önderliksel Doğuş'un 50. yılı oluyor. 2022 Newroz'unda önderliksel doğuşun Apocu çıkışın 50. yılına giriyoruz. Önümüzdeki yılda hareketimizin kuruluşunun doğuşunun önderliksel yürüyüşümüzün başlangıcının 50 yılını yaşayacağız. Daha şimdiden bu 50 yılında kutlu olmasını diliyorum. Hepiniz iyi biliyorsunuz ki Önder Apo dedi: Genç başladık. Genç başarıyoruz. PKK Bir gençlik partisi olarak doğdu. Önder Apo, PKK'nin ilk kuruluş toplantısını yaptığında 24 yaşındaydı. Haki Karer Antep'e yürüdüğünde 25 yaşındaydı. Mazlum Doğan tarihi eylemini yaparken 27 yaşındaydı. Hepsi de gençler bir gençlik hareketi olarak doğdu partimiz bir gençlik hareketi olarak yürüyor. Gençliğin özgürlükçü ruhunu ve mücadele edecek dinamizmini esas alıyor. Bu temelde 44. parti yılında çok daha ağır, dinamik, hazırlıklı ve çok daha güçlü savaşacak her alanda faşist, sömürgeci, soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadele çok daha güçlü geliştirecek. PKK geçen 43 yıla bedel mücadeleyi bu 44. yılda verecek. O halde gençlik hareketimizin Komalên Ciwan örgütümüzün başlatmış old-

uğu Katılım Seferberliğine Partimizin 44. yılında diyoruz Sende katıl sizde katılın. Kürt gençleri, kızları ve oğulları olarak herkes katılsın. Herkes bu onurlu yürüyüş içerisinde yer alsın. Hakilerin Mazlumların, Egîtlerin Saralarına Axinlerin Baranlar'ın yoldaşı olsun. Werxelede Zendûra'da Mam Reşoda direnen kahramanların yoldaşı olmayı bilsin, Apocu partileşmenin Fedai militanı haline gelsin. Biz bu katılım seferberliğinin Apocu çıkışın önderliksel doğuşunun 50. yıl seferberliği olarak ilan ediyoruz. Hem mücadele seferberliği, hem katılım seferberliği hem de zafer seferberliği olarak tanımıyoruz. O halde bu büyük seferberlik ile sende katıl, herkes katılsın. Tüm gençlik böyle bir seferberlik içerisinde yer alsın. Apocu militan olmanın, partili genç, militan haline gelmenin yüksek onurunu ve şerefini taşımayı yaşamayı bilsin. İsteğimiziz bu, çağrımız bu temeldedir.

Genç yoldaş

Bilesin ki Apocu militanlık Apocu gençlik bilinç ister, irade ister, istek ister, cesaret ve fedakarlık gerektirir. O halde Apocu Gençlik olmak için Apocu partiye katılmak için bilinçleneceksin öğreneceksin, okuyacaksın, inceleyeceksin ama neyi? Düzenin verdiğini değil Önder Apoyu okuyacaksın. Savunmaları okuyacaksın çözümlemeleri okuyacaksın, o halde sor kendine ne kadar okuyorsun? Kaç kitabını okudun Önder Apo'nun kaç çözümlemesini izledin ne kadar bir işlendi? Eğer okumamışsan o zaman bildiğin yetersizdir. Yaşamı tanıman eksiktir, oku ki Önder Apoyu, tarihi anlayasın. Oku ki toplumu bilesin oku ki özgür yaşam bilincine ulaşasın. Oku ki duygu düşünce gücü kazanasın, oku ki yaşam gerçeğini anlayasın, öğrenesin. Doğru yaşam nedir, güzel yaşam nedir, iyi yaşam nedir, hak adalet nerededir? Bunları öğrenesin ve bu temelde katılasın. Ancak okuduğun bilinçlendiğin oranda, Önder Apoyu özümlediğin oranda doğru katılır, başarılı uygu-

larsın. Okumuyorsan incelemiyorsan ne yapacağını doğru bilemezsin. Bak o halde başarılı yürüyemezsin, yeterince mücadele edemezsin. Bunu yapabilmen için okuman lazım. İncelemem lazım özümsemem lazım. Önder Apo'yu derinliğine ne özümsemek onu başarıyla uygulamanın başlangıcı demektir. Gerisi pratikte ki tarzdır, üsluptur, tempodur, yaratıcılıktır. O halde'de böyle bir yaratıcılığa da ulaşmak gerek.

Genç arkadaş

Dön bir etrafına bak. Faşist, sömürgeci soykırımcı düşman 24 saat durmuyor; diyorlar ya su uyur, düşman uyumaz, düşman uyumuyor. Gerçekten de topyekün saldırı halinde. Kuzey Kürdistan'da saldırıyor, metropol deki kürde saldırıyor. Rojava'daki ne saldırıyor, Başur'dakine saldırıyor, Avrupa'daki ne saldırıyor, nerede Kürt varsa ona saldırıyor. Kürdün dirisine olduğu kadar ölüsüne de saldırıyor, mezarları tahrip ediyor, her türlü alçakça saldırı girişiminde bulunuyor. İnsanları katlediyor, nerede Kürt varsa yok edeceğiz diyor. En yüksek ağızdan Kürdün olmadığını, Kürdün bitirildiğini söylüyor. En iyileri Kandil'in yerle yeksan edeceğini söylemedi mi? Kürtlüğü tümünden ortadan kaldıracamız diye. ABD'den, NATO'dan tüm kapitalist emperyalist güçlerden aldıkları güçle kürtlüğü yok edebilmek, imha edebilmek için hiçbir ahlaki ve hukuki kural dinlemeden alçakça saldırıyor. İmralı'da işkence ve tecriti en ileri düzeyde ağırlaştırmış bulunuyor. Zindanlarda faşist işkence sonuna kadar geliştiriyor. Kürt insanlarını, siyasetçilerini, aydınlarını, gençlerini, kadınlarını binlerce hatta onbinlere ulaşan düzeyde zindanlara doldurmuş en ağır baskı ve işkence uyguluyor. Her gün Kürtlere karşı operasyon yapıyor, evini basıyor, katlediyor, gerillaya, kimyasal silahla saldırıyor, her gün işkence yapıyor, katliam yapıyor, işgal saldırılarında bulunuyor. Bütün bunlar yetmiyor, her türlü hakareti yapıyor, ajanlığı geliştiriyor, fuhuş'u geliştiriyor, uyuşturucuyu geliştiriyor. Uyuşturucu, ajanlık için çeteler kurmuş bulunuyor. İşte ortada açığa çıkmadı mı? Her tarafta en ağır onur kırıcı hakaretler yapabilmek için özel örgütlenmelerin ortaya çıkartıldığı görülmedi mi? Bunlar son derece net hususlar. Saldırmadık kimse bırakmıyor. Her türlü hakareti onur kırıcı şeyi yapıyor. İşte beyinsizleştirmek için, tarih bilincimizi, hafızamızı yok edebilmek için sahte sanatçılara, beyin yıkayıcı çalışmalar yaptırıyor ve sokakta hakaret ediyor. Kürtçe konuşmayı yasaklıyor, Kürtçe konuşanı linç etmeye kalkıyor. Her gün kadınlara karşı taciz, tecavüzde bulunuyor. Her gün birkaç tane işçi emekçi katlediyor. Kürt insanına bugünün dünyasında bu koşullarda yaşam hakkı vermeyeceğini netçe ifade ediyor. Peki bütün bunlara karşı söyleyecek hiçbir sözümüz yok mu?

Bu faşist soykırımcı düşman tüm insani değerlerimize saldırdığı gibi doğamıza da saldırıyor, ormanlarımızı yakıyor, kesiyor, Kürdistan'ı, doğası ve toplumuyla yok etmek istiyor. Öyle ki bu dünyada hiçbir Kürt izi kalmasın istiyor. Peki bunlara karşı hiç bir tutumumuz olmayacak mı? Direnmeyecek miyiz? Biz elbette direneceğiz. İşte Önder Apo 50 yıl önce böyle bir direnişi başlattı. 44 yıldır PKK böyle kahramanca bir direniş yürütüyor. Faşist soykırımcı saldırılar ne kadar ağır, alçakça ve zalimce ise direniş de o kadar kahramanca gelişiyor. Kürt gençleri, Kürt halkı, Kürt kadınları, her türlü faşist, sömürgeci, soykırımcı, zulme karşı insanüstü bir direniş yürütüyor. Böyle bir direnişle büyük gelişmeler yarattık. Amed Zindan direnişi 12 Eylül faşizmini yerle bir etti. Mazlumlar Kemaller, Hay-

O halde seni yok etmek, isteyen düşmana karşı varolma iradesini göstermeyecek misin? Ben varım demeyecek misin? Seni yok etmek için saldırana karşı onun elini kolunu kıracak, varlığını kazanacak bir duruş, mücadele göstermeyecek misin?

riler, Saralar, Ali Çiçekler, 12 Eylül faşizminin diz çöktürdü yenilgiye uğrattı. 15 Ağustos, 1984 Gerilla atılımımız faşist soykırımcı düşmana tarihinin en ağır darbesini vurdu. Türk ordusunu ki dünyaya NATO'nun ikinci ordusu diyerek her türlü gözdağı veriyordu. Kürt gerillası karşısında aslında yerle yeksan olan kendisi oldu. Hiçbir otoritesi kalmadı. Böyle bir süreçte onlarca hükümet yıkıldı, onlarca genelturmay yerle bir oldu. Ordunun toplum ve siyaset üzerindeki etkisi yerle bir edildi. Kadın devrimi gelişti, kadın özgürlük mücadelesi ortaya çıktı. Serhıldanlar ortaya çıktı. Kürt halkı faşist soykırımcı düzenle her türlü bağını kopardı. Ulusal Diriliş Devrimi en büyük devrim olarak Kürdün özgürlüğü temelinde gelişme gösterdi. Şimdi 24 yıldır uluslararası komplo saldırısına karşı da bu temelde direniyoruz komploya karşı direniş'in teorisini paradigma değişimi temelinde Önder Apo geliştirdi. Önder Apo öncülüğünde İmralı direnişi temelinde halk olarak hareket olarak Gençlik ve Kadın Örgütü olarak 23 yıldır kahramanca direniş içerisinde olduk. Uluslararası komplocu güçleri defalarca yenilgiye uğrattık. Bizzat komplocuların kendileri bu kadar bir direniş beklemediklerini itiraf etmek zorunda kaldılar. Böyle bir direniş sürecinde DAİŞ'i yenilgiye uğrattık, Şengal'de, Rojava'da Başur'da Bakur'da El – kaide'yi yenilgiye uğrattık. Her türlü

44 yıldır PKK böyle kahramanca bir direniş yürütüyor. Faşist soykırımcı saldırılar ne kadar ağır, alçakça ve zalimce ise direniş de o kadar kahramanca gelişiyor.

faşist soykırımcı çeteciler. İhvani Müslümü ve onun ortağı olan AKP-MHP faşizmini yenilgi ve çıkmaz içerisine soktuk. Şimdiden 6 yıldır AKP-MHP faşizmin çöktürme planına karşı kahramanca direniyoruz. Çöken Kürt halkı değil, AKP ve MHP faşizminin kendisi oldu. Erdoğan ve Devlet Bahçeli faşizmi kendi planına kendisi düştü. Çöküşü kendisi yaşadı. Artık ömrünün sonuna geldi. İşte böyle bir kahramanlık yürüyüşü var PKK'nin. PKK'yi var eden Kürt gençliğinin, Kürt kadınının Kürt halkının. Peki sizlerin böyle bir Direniş'te yeriniz olmayacak mı? Böyle direnişe katılmayacak mısınız? Böyle Onur ve Şeref Direnişi içerisinde Tarihi Özgürlük Yürüyüşü'nde yer almayacak mısınız? Öncülük görevinizi, gençlik görevinizi yurtseverlik görevinizi başarıyla yerine getirmek için katılmayacak mısınız? Elbette katılacaksınız. Elbette yer alacaksınız. Bu büyük mücadele sizinde yeriniz olacak. sizin de katkınız olacak. Bu mücadeleyi başarıya götürmek için en önde en ağır görevleri yürütmek üzere yer alacaksınız. Kürt gençliği demek böyle bir gençlik demektir. Genç başlamak ve genç başarmak ancak böyle mümkün olur ve bu mücadele dikkat edilirse her yeredir. Faşist sömürgeci soykırımcı düşman bu biçimde saldırırken her türlü hakareti, haksızlığı, adaletsizliği, katliamları, zulmü, işkence yaparken bizim bunlara verecek bir cevabımız yok mu? Bütün bunlarla bizi yok etmek isterken biz var olmak isteyecek miyiz? Varlık için direnmeyecek miyiz, özgürlük arayışına girmeyecek miyiz? Bu saldırılara söyleyecek sözümüz onlara karşı yapacak işimiz yok mudur? Düşmana anladığı dille cevap vermeyi bilemeyecek miyiz? Bilmemiz gerekir. Bu gerçekleri doğru görmek lazım. Bugünün düzeninde özgürce varolmanın, özgürce yaşamının, demokratik bir ortama kavuşmanın imkanı yok. Kardeş olmanın özgür yaşam geliştirmenin olanakları tüketilmiş bulunuyor. Geleceğimizi de değil, karartmak kök kazıyacağını yok edeceğini açıkça söylüyor. O halde seni yok etmek, isteyen düşmana karşı varolma iradesini göstermeyecek misin? Ben varım demeyecek misin? Seni yok etmek için saldırana karşı onun elini kolunu kırarak, varlığını kazanacak bir duruş, mücadele göstermeyecek misin? Gösterebilmek gerekli. İşte bunu göstermek için mücadele edenler var, direnenler var. Dağda, ovada, şehirde her yerde kadınlar direniyor, gençler direniyor, işçiler, emekçiler direniyor, tüm halkımız direniyor. En önemlisi HPG ve YJA Star gerillalar direniyor. Dersim'de direniyor, Serhat'ta direniyor, Mardin'de

Amed'de direniyor. Botan'da Zagros'da direniyor, Werxelê'de, Zendura'da, Mam Reşo'da, Tepe Kartal'da direniyor. Avaşin'de Metina'nın her yerinde direniyor. O halde böyle bir direniş içerisinde yer almayacak mısın? Sende Werxelê, Zendura, Mam Reşo kahramanlarına yoldaş olmayacak mısın? Yoldaş olmak gerekli. O halde sende katıl, dağa çık gerilla ol! Ovada çöl gerillasını örgütle, şehirde öz savunmayı geliştir. Kendini eğit, bilinçlendir, birlikte ol ve mücadele et. Seni yok etmek isteyen en azından varlığını kazanacak kadar cevap ver. Cevap verenler ile ortak ol. Sen de mücadele et, sen de bu savaşa katıl, özgürlük savaşında senin de yerin olsun, katkın olsun. Bu özgürlük yürüyüşünün bir nefer olmayı sende bil. Bu kahramanca yürüyüşün onurunu, şerefini taşı, kahramanlık kervanında senin de yerin olsun. Böyle bir mücadele de kesinlikle pasifizm'e yer olmayacak, gaflete düşmeyeceksiniz, bireyci, edilgen davranmayacaksınız son derece bilinçli, örgütlü bir biçimde kendinizi her bakımdan geliştirmiş olar-

Türk ordusunu ki dünyaya NATO'nun ikinci ordusu diyerek her türlü gözdağı veriyordu. Kürt gerillası karşısında aslında yerle yeksan olan kendisi oldu. Hiçbir otoritesi kalmadı.

ak mücadele edeceksiniz ki, işte o zaman siz de kazanırsınız. Nasıl şimdiye kadar mücadele edenler, Önder Apo, partimiz, kahraman şehitlerimiz kazandıysa. Sizde bu kazananlar içerisinde olacaksınız. Böyle bir mücadele de yeriniz bu temelde olmalıdır. Başka türlü olamaz. Yürütülen özgürlük mücadelesine kahramanca süren devrimci halk savaşı mücadelemizin başarısına senin de katkın olsun. Bunda senin de yerin olsun senin de etkin olsun. Mücadele nerededir, deme, mücadele her yerde, dağda, ovada, şehirde mücadele her yöntemle bilinçle, iradeyle, sözle, sanatla en önemlisi siyasetle, örgütlenme ile savaşı bugün ülkemizde savaş var. Kürdistan'ın dört bir yanı savaş halinde her gün onlarca yerde, en ağır savaşlar yaşanıyor. Büyük bir mücadele var. Böyle bir mücadele içerisinde yer alamamak, yer bulamamak diye bir şey olamaz. Nereye katılayım, nasıl katılayım deme. Her yerde mücadele var yeter ki iste ara mutlaka nasıl katılacağını bulursun. Daha açık HPG-YJA Star gerillalarına katıl. Gerillacı olma şerefini taşı. Agit'lerin. Zilan'ların komutasında savaş böyle bir kahramanlık ordusunun militanı ol, savaşçısı ol, Apocu gerillanın fedai militanı haline gel. Ova'da öz savunmayı geliştir. "Çöl gerillacılığını geliştirelim" dedi Önder Apo orada da mücadele etme imkanı var. En önemlisi şehirde faşist düşman çeteleri örgütlemiş, polisini örgütlemiş, bekçisini örgütlenmiş, silahlanmış, çete haline gelmişler, toplumu sindi-

Uluslararası komplocu güçleri defalarca yenilgiye uğrattık. Bizzat komplocuların kendileri bu kadar bir direniş beklemediklerini itiraf etmek zorunda kaldılar

rebilmek için yurtseverleri, devrimcileri baskı altına alıp ezebilmek için her türlü alçakça saldırıyı yapıyorlar. Sen de bilinçlen sende örgütlen, sen de silahlan sana saldırana karşı mücadele et. İşte öz savunma budur, direnme budur. Şehrin sokakların her tarafını altını üstünü kendine göre savaş alanı haline getir, savaş meclisine dönüştür. Sana saldırana misliyle karşılık ver, mücadele et, gün mücadele günü. Gençlik sorumsuz davranamaz genişlik mücadeleden uzak duramaz. Eğer mücadele etmezse geleceği kazanamaz. Oysa gelecek Kürtler için varlık yokluk meselesidir. Gelecek gençlik içindir. O halde kendi geleceğini yaratma sorumluluğunu da duymalı, eylemini de geliştirmelidir. Bu çerçevede şunları da ifade etmek isterim. Türkiye'nin devrimci, demokratik gençliği, onurlu insanları, DEV-GENÇ gibi büyük gençlik hareketinin bugünkü temsilcileri, büyük gençlik önderleri, Mahir'lerin, Deniz'lerin, İbrahim'lerin soyunu neslini devam ettirenler. Onların onurunu, kahramanlık onurunu, şerefini taşıyanlar. Siz de mücadele etmelisiniz. Yani unutmayalım ki büyük bir devrimci mirasa sahipsiniz. Tarihini iyi öğrenin. Diğer yandan AKP-MHP faşizmi hiçbir ahlaki kural dinlemeden Kürt kardeşini, genç arkadaşını katlediyor. Kürt kadınına, kızına, Kürt erkeği ile her türlü alçakça saldırıyı yapıyor. Yok ediyor, yok edeceğim diyor. Bunu senin adına yapıyor. Buna karşı senin söyleyecek sözün olmalı. Kardeşleşmeyi gerçekten bile bilmelisin. Tıpkı Mahir'ler gibi, İbrahim'ler gibi Deniz'ler gibi. Kürtle kardeş olmayı, kendi içinde kardeşleşmeyi her taraftaki bu faşist baskı, zulüm, terör, sömürü, baskıya karşı durmayı bilmen gerekli. Senin geleceğin karartılarak. Bu gün Kürd'e karşı bu saldırılar yapılıyor. 40 yıldır PKK'ye karşı yürütülen savaşta 4 trilyon doların harcandığı söyleniyor? Bu 4 trilyon dolar senin cebinden çıktı, senin geleceğin yok edilmek üzere kullanıldı. Bu savaş Kürde karşı AKP- MHP'nin, devletin yürüttüğü savaş senin geleceğini yok ediyor. O halde geleceğine sahip çıkmayacak mısın? Kürt kardeşine yöneltilen saldırıya karşı durmayacak mısın? Faşist baskı, zulüme karşı mücadele edip özgür yaşamı geliştirmeyi ön görmeyecek misin? Kürt özgürlüğü temelinde demokratik Türkiye'yi ve böyle bir ülkede özgür yaşamı yaratmak istemeyecek misin? Çünkü karartılan senin geleceğindir. O halde üniversitede, sokakta, mahallede, lise de Türkiye'nin her tarafındaki gençler buna alet olamazlar. Kendilerine verilen ırkçı, şoven, milliyetçi Kürt düşmanı zihniyeti kabul edemezler. Böyle bir zihniyetle dolanıp Kürt düşmanlığı yapamazlar. Onu yapmak insanlıktan uzaklaşmak demektir. O halde kendine gelmek zamanı gelmiştir. Gerçekleri görme zamanı gelmiştir. Bu ırkçı, şoven, faşist teraneleri bir tarafa iterek, özgürlükçü demokratik düşüncelerle Kürtlerle kardeşleşerek, kadın özgürlüğünü esas alarak, Özgür Kürdistan Demokratik Türkiye yaratmak üzere Kürt gençliği ile birlikte, tıpkı DEV-Genc'in güncelleştirme biçiminde, üniversiteden sokağa kadar her yerde toplumsal gidişata karşı sorumluluk duyarak mücadeleye yürü, sokağa çık, meydanları doldur. Faşist teröre karşı anladığı dille direnişle, her türlü direniş yöntemini kullanarak cevap ver. Diğer yandan son olarak en fazla direnmiş büyük zorluklar, acılar yaşamış olan bazı kentlerimizin büyük direnişler yaşamış olan kentlerimizin gençliği, Cizre'nin, Sur'un, Nusaybin'in, Şırnak'ın, Gever'in

gençliği, Varto'dan Derîk'e kadar uzanan her türlü ağır saldırı karşısında kahramanca direnen kentlerimiz gençliği. Evet ağır saldırılar oldu. Fakat bunlara karşı büyük kahramanlıklar yaşandı. Zeryan'ların, Axin'lerin, Çiyager'lerin, Xebat'ların öncülüğünde. Tarihi direnişler verildi, kahramanlıklar gösterildi. Mehmet Tunç'ların, Asya Yüksel'lerin "diz çökmeyeceğiz" düsturlarının gereği olarak en kahramanca duruş yaşandı. Bu gerçeği hiçbir zaman unutmamak lazım. Bu kadar ağır saldırı yapmış, katliamlarda bulunmuş. düşman gerçeğine karşı elbette ki mücadele etme görevimiz var. Ağır bir saldırıyla karşılaşmış olabiliriz. Büyük zorluklar, acılar yaşamış olabiliriz ama niçin oldu bunlar? Kim yaptı? Neden yaptı? Bu sorulara cevap verebiliyoruz. Düşman yaptı bunu, bizi yok etmek için yaptı. O halde var olmak için düşmana anladığı dille cevap vermeyi bileceğiz. Tarihi kahramanlıkların günümüzde yaşatılmasını sağlayacağız. İntikam görevimizi yerine getireceğiz. Şex Said'lerin Seyid Rıza'ları, Mehmet Tunç'ların Asya Yüksel'lerin vasiyetini kesinlikle yerde bırakmayacağız. Onların gereğini faşist, soykırımcı, sömürgeci düşmanı yenilgiye uğratarak, Kürdistan'ı faşizme mezar ederek Kürdistan'ı parça parça, alan alan, adım adım özgürleştirerek, faşist düşmanı Kürdistan'dan kovarak, yok ederek başarıya taşıyacağız. Bu bizim için boyun borcudur, en temel görevdir, ahlaki görevdir. Bize verilmiş bir talimattır, emirdir, bir vasiyettir. En büyüklerimizin vasiyeti. O halde bunların gereğini mutlaka yerine getireceğiz. Axin'lerin, Çiyager'lerin vasiyetlerini yerde kesinlikle bırakmayacağız. Zulüm gördük, zorlandık, ağır baskılar oldu diyerek durmayacağız. Bütün bunlar bizden daha fazla mücadele etmemizi istiyor. Daha çok cesaretle, fedakarlık göstermemizi gerektiriyor. Daha çok öncülük geliştirmemizi gerektiriyor. Neden? Çünkü gerekçeler var. Düşman bu kadar saldırmış. Bu kadar katliam yaşamışız. O halde bunun intikamını almak gerekiyor. Hesabını sormak gerekiyor. Her saldırının, misliyle hesabını sormak, bizim için boyun borcu. İnsan olmamızın, yurtsever olmamızın, özgürlükçü olmamızın, devrimci olmamızın gereği başka türlü yaşam olmaz, başka türlü özgürlüğe ulaşma olmaz. O halde devrimci intikam görevlerimize Önderlerimizin, kahraman şehitlerimizin vasiyetlerine kesinlikle sahip çıkacağız. Faşist düşmandan yaptıklarının hesabını her zaman misliyle soracağız. Bunlar temelinde bir kere daha tüm Kürt gençliğinin, genç yoldaşların parti bayramlarını kutluyor. Ellinci Önderliksel doğuş yılında Apocu özgürlük kervanına daha çok katılmaya, bu kervanın daha güçlü, daha dirayetli, daha öncü yürüyen militanı haline gelmeye tüm gençleri çağırıyoruz. Zafer sizin olsun.

Kurdistan Heftanîn

Gerîlayên Qirna 21'ê Efsaneyê Avadikin

Armanca şerê ku li Heremên Parastina Medyayê hatiye destpêkirin çiye, bi taybetî çima konseptekî bi vê rengê hat destpêkirin? Bê guman qadên Medyayê di aliyekî de jî wateyekî xwe yê dîrokî jî bo me gerîlayan heye. Ji ber ku qadên Medayê, cih û warên zayîna gerîla ye, cihê xwe birêxistinkirina gerîla ye. Cihê ku felsefeya jiyanê û ya parastinê tînin hunandin e. Ji bo vê jî, di sersala qirkirina Ermenîyan de hedefgirtina cihekî bi vê rengê tiştê jî rêzê nîne. Mirov nikare jî rêzê jî bigre dest. Bi taybet jî heman dîrokê jî xwe re hilbijartin û di heman dîrokê de êriş birina ser qadên medyayê bê guman maneyekî xwe yê dîrokî, civakî jî heye.

Piştî êrişa Garê, şoq û sendromek pir mezin jiyan kir dewleta Tirk. Ji ber di êrişa xwe ya li ser Garê de dixwestin mêjiyê me yê şer, biryargeha me ya navendî hedef bigrin. Lê ew armanca ku xwestin xwe bigihînin çênebû. Binkeftinekê pir mezin jiyan kirin û şikandinekê pir mezin xwarin. Bê guman şikestina artêşa Tirk şikestina artêşa NATO ye, şikestina feraset û mêjiyê NATO ye. Mirov nikare bêje ku êrişê hatiye destpêkirin tenê ji aliyê dewleta faşîst a Tirk ve hatiye destpêkirin ango tenê konseptekê Tirkî ye. Bi taybetî êrişkirina wî ya li ser qadên medyayê mirov dişibîne pêvajoyên salên '92'an. Çawa

gerîla bû rêya azadiya tevahî mirovahiyê, bû rêya rizgariyê, bû rêya di tevahî cîhanê de avakirina neteweyê demokratîk. Ev jî serkeftinekê pir mezin e

îradeya gerîla mertalê wê ye. Çawa ku li Garê îradeya fedaîbûnê û îradeya berxwedanê biser ket û dewleta Tirk a faşîst şoqekî mezin jiyan kir û hîna jî nehatiye biser xwe ve

ku di sala '92'an de PDK û Tirkîyê bi plansaziyek hevbeş û bi hevparbûna hêzên hegemon ên weke Îsraîl, Emerîqa, êriş birin ser qadên medyayê yên weke Heftanîn, Çukurca, Xakurkê û dixwestin bi van êrişan Kurdan tune bikin, Kurdan bê parastin bihêlin, Kurdan dîl bigrin û yên ku nikaribin dîl jî bigrin ji holê rabikin; konseptê ku 2021'an de dewleta faşîst a Tirk birêve dibe gelek aliyên wî dişibin hev. Dîsa di vê konseptê de jî yek aliyekî wî PDK ye, milêkî wî yê din dewleta Tirk a faşîst e, yek jî milê wî yê esasî ku vana xurt dike û bihêz dike bê guman dewletên NATO ne. Yek armanca vê şerê ew e ku li ser esasê polîtîqayên dewleta Tirk a faşîst, Emerîqa û Rusya dixwazin heremê terbiye bikin û bi tehdîta Kurdan in bêhtir qadekî bazirganiyê ji xwe re vebikin. Ji bo vê jî çawa ku li hemberî DAIŞ'ê hemu hincetê xwe yê êrişkirina Rojhilata Navîn dan avakirin û hatin derbasî Rojhilata Navîn bûn bê guman ev polîtîqayên wan hemu jî li ser esasê dizaynkirina Rojhilata Navîn e û ev konseptekê hêzên hegemon e. Ev hîn bêhtir tifaqên di navbera Emerîqa û Rusyayê de ne, hîn bêhtir operasyonên hevbeş in. Polîtîqayên wan a Rojhilata Navîn a hevbeş, dizaynkirina Rojhilata Navîn e. Divê vê derê mirov baş bixwîne.

Bê Encam Xwe Paş De Kişandin

Di heman roja ku dewleta faşîst a Tirk êrişî Metîna, Zap û Avaşînê kir, artêşa nîzama Surî ya bi navê Dîfaî Watanî êrişî ser Qamişlo kir. Bi vê re girêdayî, beriya vê jî hêzên Iraqê êrişî ser Şengalê kirin. Yek ji vana ji hev qût nînin, ev hemu ne rasthatinekê wisa ji rêzê ye. Hemu konseptekî hevbeş e. Dixwazin projeya Serokatî ji holê rabikin. Ji ber ku hêzên gerîla hêza parastina Kurdê azad û Kurdistanê ye. Ger gerîla ji holê rabike wê demê dê kî bimîne? Wê Kurdê hevkar û xayîn bimîne. Kurdê hevkar kî ye? Li Başûrê Kurdistanê xeta PDK'ê ye, li Rojavayê Kurdistanê ENKS ye, li Bakûrê Kurdistanê xeta Burkay e, li Rojhilat jî bi van ve girêdayî hereketa demokrat a Kurdistanê ye. Ev hemu jî hêzên hevkar ên weke projeya Emerîqayê xeyalên Kurdan ên azadiyê, xeyalên Kurdan a serxwebûnê di şexsê Kurdên hevkar de difetisîne, ji holê radike. Ji ber vê jî ji bona bikaribe hîn bêhtir Kurdan bîne xeta xwe û ji bo berjewendiyên xwe bide şixulandin a ku jê re dibe asteng projeya Rêber APO ya avakirina Kurdê azad, ava-

kirina Kurdistanê federal û netewê demokratîk e. Ji ber ku van her sê xalan ji xwe re dikin hedef ev operasyonên li ser Metîna, Zap û Avaşînê milêkî vê yê leşkerî ye, lê weke ku me anî ser ziman aliyên vê operasyonê yên birdozî, siyasî heye. Ev êrişekî ji bo şikandina hêviyên Kurd ê azad e. Çiyayên Kurdistanê ji bo Kurdê azad cihekî stratejîk e. Ji ber ku çiyayên Kurdistanê zemînên ku Kurdên azad xwe tê de birêxistin dike, xwe tê de diparêzê û hebûna xwe li wir dide domandin e. Lê bi êriş anîna ser hêzên me yên leşkerî yên Metîna, Zap û Avaşînê dixwazin Kurdan bê parastin bihêlin, Kurdan di qirkirinê de derbas bikin. Ji ber vê jî divê mirov vê konseptê heyî ya li ser Kurdan tê ferzkirin baş bixwîne. Li Garê di şexsê qehremantiya gerîlayên azadiyê, şervanên fedaî yên APOYî de tank û topên NATO û yên pêbawer ku ji îstîhbarata wî bigre heyânî teknîkê wî û kîmyasala wî, îradeya gerîla ya fedaî biser ket. Ji ber ku îradeya gerîla mertalê wê ye. Çawa ku li Garê îradeya fedaîbûnê û îradeya berxwedanê biser ket û dewleta Tirk a faşîst şoqekî mezin jiyan kir û hîna jî nehatiye biser xwe ve; niha jî weke şikandina dûyemîn a ku li Metîna, Zap û Avaşînê pêş ket em zanin ku dewleta Tirk a faşîst bê encam xwe carekê din xwe paş de kişandin.

Çima hatin û çima çûn?

Gelo armanca wan ne tune kirina gerîla bû? Belê. Ne ji holê rakirina gerîla bû? Belê. Gelo gerîla ji qadê derxistin? Ango hêza wan têra vê kir? Na. Îradeya gerîla şikandin? Na. Berovajî gerîla bûn qehremanên hîn mezintir. Bûn çavkaniya baweriyekê pir mezin. Tevahî dinê vê yekê dît ku li beramberê hêza tank û topên dijmin, li hemberî kîmyasal û hemu rêbazên wan ên weşane gerîla xwe kir mertalê berxwedanê û bê guman serkeftinekê mezin bidest xist. Ji bo tevahî gelê Kurd û cîhanê hêviyek pir mezin dan avakirin. Bûn qehremanên ku nayên rûxandin, qehremanên ku naşkin, zeîf nakevin û li hemberî zor û zehmetiyan, li hemberî hemu nêzîkatîyên dijî mirovahiyê yên emperyalîzmê, îradeya ji pola ya gerîla ku tu caran naşkê erket holê.

Ev ji bo gelê Kurd bû hêviyekê pir mezin. Ji bo cîhana ku dixwaze faşîzmê birûxîne hêviyek pir mezin da avakirin. Gerîla efsaneyekî mezin da avakirin. Çawa ku di dîrokê de hemu qehramanan efsaneyê berxwedana civaka ehlaqî-polîtîk li ser lingan girtin; gerîlayê qirna 21'ê jî di şexsê Garê, Heftanîn, Metîna, Zap û Avaşînê de efsaneyê nû, qehremanîyekê nû derxistin holê û di dilê gelê Kurd de, di dilê cîhana demokrat de, di dilê cîhana ku li dijî faşîzmê disekine de hêviyên pir mezin dan avakirin û her yek gerîlayek bû karkerê avakirina hêviyên azadiyê. Ji bo vê jî xwedî wateyek pir mezin e. Di vê wateyê de ji bo Misilmanekî mizgeft çi be, kilîse ji bo cîhana Mesîhî çi be gerîla jî ji bo Rojhilata Navîn, ji bo cîhana demokrat bû Mesîhê nû. Di wateya giştî de gerîla bû rêya azadiya tevahî mirovahiyê, bû rêya rizgariyê, bû rêya di tevahî cîhanê de avakirina neteweyê demokratîk. Ev jî serkeftinekê pir mezin e. Bi vê re armancên Tirkîyê jî, xeyalên hêzên hegemon jî û hesabên biçûk ên Kurdê xayîn-hevkar jî biser neket. Ew ên ku xiyaretê li Kurdê azad û gerîla dikin, ew bi xwe ketin xefqa xwe de û ew bi xwe di nav xefqa xwe de xeniqîn.

Gelek Îskender Hatin, Li Kurdistanê Şikestin

Hêzên hegemon ên di bin navê demokrasiyê de bang dikirin û bi slogana demokrasiyê ketin Rojhilata Navîn, îro jî carekê din ji bo berjewendiyên xwe yên aborî yên hegemon ku bikaribin bazarekî hegemon ji xwe re vebikin, Kurdê azad dike qurbanê vê û di şexsê Kurdê azad de qetla Kurdan îlan dike carekê din biryara xwe ya ji bo her sê pêşengên gelê Kurd biryara xwe ya berê nû kirin. Bi vê biryarê li ser her sê pêşengên tevgera azadiyê, carekê din qirkirina Kurdan rawa dikin. Lê êdî Kurd ne Kurdê berê ye. Di vê mijarê de dersên ku me ji dîrokê derxistin pir e. Emê vê qirkirinê jî tu caran nepêjîrînin û ev rûyê Emerîqa yê ku dixwazin li ser Ermenîyan bazirganiyê bikin û kûştina Kurdan jî rawa dikin nîşanî tevahî cîhanê bikin. Emê destûr nedîn vê siyaseta wan û ji vê yekê jî bawer in ku li hemberî hêza gelê berxwedêr tû dewlet biser neketine, tû împatorî jî biser neketine û evê jî biser nekevin. Gelek Îskender hatin li Kurdistanê şikestin, gelek Napolyon hatin di Kurdistanê de şikestin; îro

jî ne Emerîqa dikare ser bikeve û ne jî Rûs dikarin ser bikevin. Tenê rêya xilasiya wan jî di naskirina îradeya ji pola ya Kurdê azad de ye, hûrmet dayîna gelê Kurd û rexnedan ji malbatên şehîd ên Kurdan re ye. Heya ku rexnedan nedîn gelê Kurd û ji vê siyaseta xwe ya qirêj nevegerin ewê nikaribin ji rûxandîna jî xilas bibin.

Êdî Dem Dema Şoreşê Ye

Bê guman gerîla navê jiyanekê nû ye. Navê pîvanekê nû, navê seknekê nû, navê nasnameyekê nû ye. Paradîgmaya Rêber APO paradîgmaya ku xwe dispêre sê lingên esasî ye. Yek demokrasiyê, yek ekolojî ye û yek jî azadiya jinê ye. Hemu hêzên demokratîk erk û berpirsiyariya wan a esasî ew e ku hîn bêhtir bi pîvanên demokrasiyê têkoşînê bilindtir bikin, li dijî vê faşîzma tarî ya ku tê meşandin seknekî rast raber bikin. Bi teknîka ku îro tê şixulandin tevahî çiyayên Kurdistanê tên bombebarankirin. Wê demê erk û berpirsiyariya ku dikeve ser milê hêzên ekolojîk jî li dijî vê qirkirina xwezayî seknekî raberkirin e. Bi vê re girêdayî hemu kesên ku dibêjin 'em li azadiya xwe digerin, li xwezayîya xwe digerin' erka esasî ya ku dikeve ser milê wan jî li dijî vê qirkirina tê meşandin dengê xwe bilindkirin û têkoşinek

Ku çiyayên
Kurdistanê zemînên
ku Kurdên azad xwe
tê de birêxistin dike,
xwe tê de diparêze
û hebûna xwe li wir
dide domandin e

rast a bi rastenhevê têkoşîna gerîla meşandin e. Gerîla bi tena xwe jî bimîne wê berxwedana xwe, têkoşîna xwe berdewam bike. Ev jî xwedî wateyek pir mezin e. Weke ku me li jor jî da xuyakirin efsane dide jiyankirin û îro jî dengê berxwedanê li çiyayan bilind dibe. Lê aliyên vê yên gel û civak pir girîng e. Divê civaka Kurd hîn bêhtir bi pîvanên azadiyê xwe biparêze, pêşengtiya xwe bike û xwedî li xwe derbikeve. Bi vê re girêdayî hemu hêzên demokratîk, beşên ku dibêjin 'em li dijî faşîzmê helwestek in' erke mezin dikeve ser milê wan jî. Çawa ku em dibêjin gel û gerîla ji hev nayê qûtkirin, berxwedana gerîla ji bo bi dawîkirina qirkirina li ser Kurdan tê ferzkirin têr nake. Êdî dem dema şoreşê ye. Dem dema bihara gelan e. Dem dema li dijî faşîzmê bûyîna yek helwest e. Binkeftina faşîzmê jî ne dûr e, nêzik e.

FOTOĞRAF ÇEKMEK

Bir yanmadır fotoğraf çekmek...

Işık filme düşer, filmi yakar...

Işık kalbe düşer, kalbi yakar...

Dağın dışındaki insanlar şimdiye kadar sadece çekilmiş fotoğrafları görebildiler. Ya çekilmeyenler, çekilemeyenler... Sadece kalbimizin gördüğü ve kalbimizin çektiği o fotoğrafları insanlara nasıl ulaştırabiliriz... Fotoğraf makinesinin deklanşörüne dokunularak yaratılan fotoğraf ne kadar bir zamanı kaplar... Karanlıkların içinden gelen Kürt tarihini anlatacak kaç fotoğraf vardır... Şimdiye kadar çekilenler ne kadar anlatabilirler veya yeterince anlatabilirler mi?

Yıllardır içinde yer aldığım, yaşadığım Kürt dağlarının kaç fotoğrafını çektim tam olarak bilemiyorum ama her defasında yetersizliğin sızısını yüreğimin derinliklerinde yaşadım. Bunu burada söylemem gerekiyor. Fotoğraf makinemin çektiklerinin, kalbimin çektiklerinin yanında hiç denecek kadar az olduğunu düşünüyorum.

Son zamanlarda üzerinde uzun uzun düşündüğüm kalbimin çektiği fotoğraflar var.

Hiçbir fotoğraf karesine yerleştiremediğim yüzler, sözler ve ilişkiler var. Fotoğraf makinesinin yetmediği kapsayamadığı zamanlar var.

Bir arkadaşım buna 'biyolojik fotoğraflar' diyor. Ben 'kalbimizin çektiği fotoğraflar' diyorum. Sanırım aynı şeyi kastediyoruz.

Görüntüleyebildiklerimiz mi çoktur, görüntüleyemediklerimiz mi...

Görüntüleyebildiklerimiz mi bizi biçimlendirir, görüntüleyemediklerimiz mi...

Bir yanmadır fotoğraf çekmek. Işık objektiften geçer, kimyasal filmin üzerine düşer, film yanar renge dönüşür. Biz fotoğrafı görürüz. Bir de kalbimizin çektiği fotoğraflar vardır. Işık kalbe düşer. Kalbimiz yanar renge dönüşür. Bu da kalbimiz de kalan fotoğraftır, onu kimse görmez. Bir biz görürüz. Bir tek biz biliriz.

HALİL DAĞ

ŞEHÎD ÊRÎŞ MORDDEM

PKK Şehitler Partisidir